

6.9.2013

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.бр.3693/10
Београд
ул.Савска бр.17а

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Данка Лаушевића, председника већа, судије Вере Софреновић, члана већа и судија поротника Светислава Ђинђића, Благослава Рапајића и Соње Антић, чланова већа, са записничаром Сањом Бајић, у кривичном поступку против оптуженог Александра Станковића и других, по оптужници Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.213/10 од 04.08.2010. године, прецизираној дана 20.12.2011. године, и предлозима за изрицање кривичних санкција Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктм.бр.166/09 од 05.08.2010. године, Ктм.бр.918/08 од 27.08.2010. године и Ктм.бр.1047/08 од 08.12.2010. године, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ и других, након главног претреса одржаног у присуству заменика вишег јавног тужиоца Срђана Ружојчића, оптужених и адв.Далибора Катанчевића и адв.Зорана Звонара, браниоца опт.Александра Станковића; адв.Драгана Ђокића и адв.Дејана Јеремића, браниоца опт.Александра Милошевића; адв.Миљане Перендије, браниоца опт.Станка Николића; адв.Дијане Хајдуковић Росић, браниоца опт.Мирка Милошевића; адв.Зденка Томановића, браниоца опт.Петра Југовића; адв.Душана Поповића браниоца мал.сада пун.Божидара Сабовљевића; адв.Немање Јоловића, браниоца опт.Милинка Брашњовића; адв.Војислава Бабића, браниоца мал.сада пун.Луке Церовића и адв.Обрена Драгутиновића, браниоца мал.сада пун.Илије Девића, дана 20.12.2011. године, донео је и истога дана јавно објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени Александар Станковић, званн "Сале", "Мута" и "Мутава",

Опужени Александар Милошевић.

Опужени Станко Николић.

Опужени Мирко Милошевић

Опужени Петар Југовић.

Оптужени Милинко Брашњовић,

КРИВИ СУ

што су:

I

Оптужени
Александар Станковић, Александар Милошевић,
Станко Николић, Мирко Милошевић и
Петар Југовић

У периоду од октобра 2009. године, до 05.03.2010. године, у Београду, у стању урачунљивости, свесни својих дела и да су њихова дела забрањена, а хтели су њихово извршење, заједно са малолетним сада пунолетним Л [REDACTED] Ц [REDACTED], малолетним сада пунолетним И [REDACTED] Д [REDACTED] и малолетним сада пунолетним В [REDACTED] С [REDACTED], у саставу групе, који је организовао оптужени Александар Станковић, а чији су припадници били оптужени Александар Милошевић, Станко Николић, Никола Вушовић, против којег је кривични поступак раздвојен, Мирко Милошевић, Петар Југовић, мал. сада пунолетни Б [REDACTED] С [REDACTED], мал. сада пунолетни Л [REDACTED] Ц [REDACTED] и мал. сада пунолетни И [REDACTED] Д [REDACTED], те лица чији идентитет није утврђен са надимцима "Аца", "Маре", "Паја", "Деница" и лице са именом "Лазар", тако што су неовлашћено ради продаје куповали, држали и преносили, те неовлашћено продавали, нудили на продају и посредовали у куповини и продаји супстанци које су проглашене за опојне дроге – хероина у облику базе, марихуане односно осушених делова биљке индијске конопље (*Cannabis*) која садржи психоактивну компоненту ТНС (тетрахидроканабинол), кокаина и амфетамина који се налазе на Листи опојних дрога и психотропних супстанци ("Сл.гласник РС" бр.24/2005 од 15.03.2005. године), тако што је оптужени Александар Станковић ангажовао припаднике групе и заједно са оптуженима Александром Милошевићем и Николом Вушовићем, против којег је кривични поступак раздвојен, извршио поделу задужења у групи, па су оптужени Александар Станковић, Александар

Милошевић, Никола Вушовић, против којег је кривични поступак раздвојен, Станко Николић, Мирко Милошевић, Петар Југовић и мал. сада пунолетни Б. С. куповали означене опојне дроге од других лица, држали их у становима које су користили мал. сада пунолетни [REDACTED] у згради [REDACTED], мал. сада пунолетни [REDACTED] и мал. сада пунолетни [REDACTED] у згради [REDACTED], ту дрогу премеравали уз помоћ вагиче за прецизно мерење, дрогу паковали у мање пакете ради продаје уживаоцима опојних дрога, с тим да су хероин ради повећања масе мешали са парацетамолом и кофеином, да би потом ступали у контакт са купцима опојних дрога и опојне дроге им продавали с тим да су оптужени Мирко Милошевић, Петар Југовић, мал. сада пунолетни [REDACTED] као и мал. сада пунолетни [REDACTED] и мал. сада пунолетни [REDACTED] новац добијен продајом дроге као и новац прикупљен ради набавке дроге предавали оптуженом Николи Вушовићу, против којег је кривични поступак раздвојен, Александру Милошевићу и Александру Станковић па су тако:

1. октобра месеца 2009. године, оптужени Александар Станковић преко броја мобилног телефона [REDACTED], оптужени Петар Југовић преко броја мобилног телефона [REDACTED], оптужени Мирко Милошевић преко броја мобилног телефона [REDACTED], оптужени Александар Милошевић преко броја мобилног телефона [REDACTED] и оптужени Никола Вушовић, против којег је кривични поступак раздвојен, преко броја мобилног телефона [REDACTED] као и лица са именом "[REDACTED]" и са надимком "[REDACTED]" остваривали комуникацију ради прикупљања новца за куповину опојних дрога и провере квалитета већ продате опојне дроге,
2. дана 29.10.2009. године, оптужени Мирко Милошевић прибавио од оптуженог Петра Југовића 2 грама опојне дроге кокаина, по цени од 60 евра за грам, и продао је лицу са именом "[REDACTED]" које је користило мобилни телефон број [REDACTED],
3. дана 07.11.2009. године, оптужени Мирко Милошевић преко лица са надимком "[REDACTED]" продао неутврђену количину опојне дроге лицу са именом "[REDACTED]" које је користило мобилни телефон број [REDACTED],
4. дана 05. и 06.10.2009. године, оптужени Александар Станковић користећи мобилни телефон број [REDACTED] ради продаје 100 грама опојне дроге хероина контактирао са извесним [REDACTED] званим [REDACTED], који је користио мобилни телефон број [REDACTED] и број [REDACTED], који му је предао код дворане [REDACTED] на [REDACTED] дана 07.10.2009. године, а новац за њу преузео дана 14.10.2009. године,
5. дана 23.12.2009. године, оптужени Александар Станковић договорио продају опојне дроге са извесном [REDACTED] који је користио број мобилног

телефона [REDACTED], коју је потом испред кафеа " [REDACTED]" у ул. [REDACTED] купцу предао мал. сада пунолетни [REDACTED], а након контакта са оптуженим Александром Станковићем мобилним телефоном броја [REDACTED] и са мал. сада пунолетним [REDACTED] на мобилни телефон броја [REDACTED],

6. дана 20.01.2010. године, оптужени Петар Југовић продао опојну дрогу лицу чији идентитет није утврђен, а које је користило мобилни телефон бр. [REDACTED],

7. дана 31.01.2010. године, оптужени Станковић Александар преко оптуженог Станка Николића продао опојну дрогу [REDACTED],

8. дана 07.02.2010. године, оптужени Александар Станковић преузео од мал. сада пунолетног [REDACTED] опојну дрогу, коју је мал. сада пунолетни [REDACTED] држао у свом стану и продао је лицу чији идентитет није утврђен, а које је користило мобилни телефон бр. [REDACTED],

9. дана 26.02.2010. године, оптужени Петар Југовић продао опојну дрогу лицу са надимком " [REDACTED]", које је користило мобилни телефон бр. [REDACTED],

10. дана 18.02.2010. године, оптужени Александар Станковић по претходном договору са оптуженим Станком Николићем договорио куповину опојне дроге хероин за износ од 3.000,00 евра,

11. да би дана 05.03.2010. године, у 11,00 часова, на [REDACTED], на углу улица [REDACTED] и [REDACTED], полицијски службеници МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП зауставили оптуженог Александра Станковића, који је управљао путничким моторним возилом марке " [REDACTED]" тип " [REDACTED]" рег.бр. [REDACTED] и мал. сада пунолетног [REDACTED], који је са оптуженим Станковићем био у возилу, па је код мал. сада пунолетног [REDACTED] од стране полицијских службеника, у џепу јакне, пронађено 42,72 грама опојне дроге хероина, у облику базе у смеси са активним разблаживачима кофейном и парацетамолом, коју је је била упакована у 5 пакетића и 40 ПВЦ кесица, а оне у две веће ПВЦ кесе, који су уз потврду од [REDACTED] одузети,

те су након тога полицијски службеници МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, дана 05.03.2010. године, по извршеном претресу уз потврде о одузимању предмета одузели од мал. сада пунолетног [REDACTED] из његовог [REDACTED], 21. таблету амфетаминa, 0,22 грама марихуане и електронску вагицу за прецизно мерење, од мал. сада пунолетног [REDACTED] 0,51 грам марихуане из стана који користи у [REDACTED] од оптуженог Александра Милошевића ПВЦ кесицу са 0,46 грама марихуане из [REDACTED] који користи у [REDACTED] и од оптуженог Николе Вушовића

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes that proper record-keeping is essential for ensuring transparency and accountability in financial operations.

2. The second part of the document outlines the various methods and techniques used to collect and analyze data. It highlights the need for consistent and reliable data collection processes to support informed decision-making.

3. The third part of the document focuses on the analysis and interpretation of the collected data. It discusses the various statistical and analytical tools used to identify trends, patterns, and anomalies in the data.

4. The fourth part of the document discusses the importance of communication and reporting in the context of data analysis. It emphasizes the need for clear and concise reports that effectively convey the findings and insights derived from the data.

5. The fifth part of the document discusses the challenges and limitations associated with data analysis. It highlights the need for ongoing monitoring and evaluation to ensure the effectiveness and relevance of the data analysis process.

6. The sixth part of the document discusses the future of data analysis and the role of emerging technologies. It highlights the potential of artificial intelligence, machine learning, and big data to revolutionize the way data is analyzed and interpreted.

7. The seventh part of the document discusses the ethical considerations and privacy concerns associated with data analysis. It emphasizes the need for robust data protection and privacy policies to ensure the responsible use of data.

8. The eighth part of the document discusses the importance of data literacy and the need for ongoing education and training. It highlights the role of data literacy in enabling individuals and organizations to make data-driven decisions.

9. The ninth part of the document discusses the importance of data governance and the need for clear policies and procedures. It highlights the role of data governance in ensuring the integrity, security, and availability of data.

10. The tenth part of the document discusses the importance of data collaboration and the need for shared data and insights. It highlights the role of data collaboration in driving innovation and improving organizational performance.

11. The eleventh part of the document discusses the importance of data security and the need for robust security measures. It highlights the role of data security in protecting sensitive information and preventing data breaches.

12. The twelfth part of the document discusses the importance of data quality and the need for ongoing monitoring and improvement. It highlights the role of data quality in ensuring the accuracy and reliability of data analysis.

13. The thirteenth part of the document discusses the importance of data integration and the need for seamless data flow. It highlights the role of data integration in enabling a holistic view of data and improving decision-making.

14. The fourteenth part of the document discusses the importance of data visualization and the need for clear and intuitive visual representations. It highlights the role of data visualization in making data more accessible and understandable.

15. The fifteenth part of the document discusses the importance of data storytelling and the need for compelling narratives. It highlights the role of data storytelling in engaging stakeholders and driving action.

16. The sixteenth part of the document discusses the importance of data ethics and the need for responsible data practices. It highlights the role of data ethics in ensuring the fair and equitable use of data.

17. The seventeenth part of the document discusses the importance of data innovation and the need for creative solutions. It highlights the role of data innovation in driving new insights and discoveries.

18. The eighteenth part of the document discusses the importance of data leadership and the need for strong leadership. It highlights the role of data leadership in driving the data-driven culture of an organization.

19. The nineteenth part of the document discusses the importance of data culture and the need for a data-driven mindset. It highlights the role of data culture in enabling data-driven decision-making and innovation.

20. The twentieth part of the document discusses the importance of data ecosystem and the need for collaboration and partnership. It highlights the role of data ecosystem in driving data-driven growth and success.

Николе, против којег је кривични поступак раздвојен “зип” кесицу са 0,29 грама марихуане из стана у [REDACTED],

- чиме су оптужени Александар Станковић, Александар Милошевић, Станко Николић, Мирко Милошевић и Петар Југовић извршили по једно кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246. ст.3 у вези ст.1 КЗ,

II

Оптужени Александар Станковић

Дана 05.03.2010. године, у Београду, у стану [REDACTED], који користи у [REDACTED] у [REDACTED], у стању урачуњљивости, свестан свога дела и да је његово дело забрањено, а хтео је његово извршење, неовлашћено држао револвер марке “SMITH & WESSON”, калибра 38 слец., фабр.бр. X9727 и два метка истог калибра за овај револвер, а који је претходно неовлашћено набавио од лица чији идентитет није утврђен, који су му уз потврду о привремено одузетим предметима одузети од стране полицијских службеника МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП Треће одељење,

- чиме је извршио кривично дело неодозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из чл.348. ст.1 КЗ,

III

Оптужени Александар Милошевић

Дана 05.03.2010. године, у Београду, [REDACTED] и [REDACTED], у стању урачуњљивости, свестан свога дела и да је његово дело забрањено, а хтео је његово извршење, неовлашћено носио пиштољ марке “ЦЗ” модел “88”, калибра 9 mm ПАРА, фабр. бр.75815 и 7 метака истог калибра за овај пиштољ, тако што га је носио за појасом, те су приликом утврђивања идентитета и претреса оптуженог пиштољ и муниција пронађени код њега и уз потврду о привремено одузетим предметима одузели полицијски службеници МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП Треће одељење, с тим што је означени пиштољ и муницију оптужени претходно набавио од лица чији идентитет за сада није утврђен,

- чиме је извршио кривично дело неодозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из чл.348. ст.4 у вези ст.1 КЗ,

ма

IV

Оптужени Петар Југовић

Дана 05.03.2010. године у Београду, у свом стану [REDACTED] у стању урачунљивости, свестан свога дела и да је његово дело забрањено, а хтео је његово извршење неовлашћено држао пиштољ марке "ЦЗ" модел "70", калибра 7,65 mm, фабр.бр. Ц123527, са два оквира и 8 метака истог калибра за овај пиштољ, који је претходно неовлашћено набавио од лица чији идентитет није утврђен, с тим што су му пиштољ, оквир и муницију уз потврду о привремено одузетим предметима одузети од стране полицијских службеник МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП Треће одељење,

- чиме је извршио кривично дело неодозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из чл.348. ст.1 КЗ,

V

Оптужени Александар Милошевић

Дана 05.10.2009. године, у вечерњим часовима, у Београду, [REDACTED] у стању урачунљивости, свестан свога дела и да је његово дело забрањено, а хтео је његово извршење, заједно са више лица чији идентитет за сада није утврђен, злостављањем другог и вршењем насиља према другом у групи значајније угрожавали спокојство грађана и теже реметили јавни ред и мир, а при извршењу дела су оштећеном [REDACTED] коме су нанете лаке телесне повреде тако што је група у којој су се налазили оптужени Никола Вушовић, против којег је кривични поступак раздвојен, и Александар Милошевић пришла оштећеном А. [REDACTED] В. [REDACTED] те заједно са лицима која су са њим била у групи нанео ударе по глави и телу оштећеном услед чега су код њега наступиле лаке телесне повреде у виду нагњечења у чеоном пределу поглавине са десне стране и нагњечене у пределу лица са леве стране након чега је оптужени Никола Вушовић, против којег је кривични поступак раздвојен, који је држао у рукама нож "лептир" уз речи "Па где си ти, сада ћу да ти јебем маму" убо у пределу десне лопатице и посекао у пределу левог рамена и у пределу десне надлактице, услед чега су код оштећеног наступиле лаке телесне повреде у виду површне убодине у пределу десне лопатице и расекотине у пределу левог рамена дужине до 2 cm без лезије значајних крвних судова и њених сплетова и две расекотине у пределу десне надлактице дужине до 2 cm без лезије значајних крвних судова и њених сплетова,

- чиме је извршио кривично дело насилничко понашање из чл.344 ст.2 у вези ст.1 КЗ у вези чл.33 КЗ,

Б,
Ю
Х

1941年 12月 14日

第 1 号

1941年 12月 14日

1

2

3

4

5

6

VI

Оптужени
Миљинко Брашњовић и Александар Милошевић

Дана 26.02.2010. године, око 14,40 часова, [REDACTED] и [REDACTED], у стању урачунљивости, свесни свога дела и да је њихово дело забрањено, а хтели су његово извршење покушали да лише живота оштећеног В. [REDACTED] К. [REDACTED], тако што је оптужени Александар Милошевић управљао путничким моторним возилом марке [REDACTED], тип [REDACTED], [REDACTED] власништво његове мајке [REDACTED] у којем је на месту сувозача седео оптужени Миљинко Брашњовић, те је оптужени Милошевић возило којим је управљао паркирао поред путничког моторног возила марке [REDACTED], тип [REDACTED], [REDACTED] који се налазио заустављен у суседној коловозној траци и којим је управљао оштећени В. [REDACTED] К. [REDACTED], док је оптужени Миљинко Брашњовић из пиштоља неутврђене марке и модела калибра 7,62 mm који је неовлашћено носио испалио 4 пројектила у правцу возила у коме се налазио оштећени али кривично дело које су са умишљајем започели нису довршили, док су оштећеног погодина 2 пројектила један у леву надлактицу, а други у предео стомака, те су код оштећеног наступиле лаке телесне повреде у виду прострелине леве надлактице без лезије значајних крвних судова, нервних сплетова и коштеносткива и површне стрелне ране у пределу предњег трбушног зида без продора у трбушну дупљу, те су се оптужени Миљинко Брашњовић и Александар Милошевић након испаливања пројектила возилом у коме су се налазили удаљили,

- чиме је оптужени Миљинко Брашњовић Миљинко као саизвршилац извршио кривично дело убиство у покушају из чл.113 у вези чл.30 ст.1 и чл.33 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, а оптужени Александар Милошевић као саизвршилац кривично дело убиство у покушају из чл.113 у вези чл.30 ст.1 и чл.33 КЗ,

Па суд применом напред наведених законских прописа и одредби чл.4, 5, 42, 45, 54, 60 и 63 КЗ претходно

оптуженом Александру Станковићу

- за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ утврђује казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеца;

- за извршење кривичног дела недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.1 КЗ, и применом одредби чл.48, 50 и 51 КЗ утврђује казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци и изриче му новчану казну у износу од 50.000,00 динара

оптуженом Александру Милошевићу

- за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ утврђује казну затвора у трајању од 5 (пет) година;

- за извршење кривичног дела недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, применом одредби чл.56 и 57 КЗ утврђује казну затвора у трајању од 1 (једне) године;

- за извршење кривичног дела насилничко понашање из чл.344 ст.2 у вези ст.1 КЗ, утврђује казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци;

- за извршење кривичног дела убиство у покушају из чл.113 КЗ у вези чл.30 ст.1 и чл.33 КЗ, утврђује казну затвора у трајању од 5 (пет) година;

оптуженом Петру Југовићу

- за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ утврђује казну затвора у трајању од 5 (пет) година;

- за извршење кривичног дела недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.1 КЗ, и применом одредби чл.48, 50 и 51 КЗ утврђује казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и изриче му новчану казну у износу од 50.000,00 динара;

оптуженом Милинку Брашњовићу

- за извршење кривичног дела убиство у покушају из чл.113 КЗ у вези чл.30 ст.1 и чл.33 КЗ, утврђује казну затвора у трајању од 5 (пет) година;

- за извршење кривичног дела недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, применом одредби чл.56 и 57 КЗ утврђује казну затвора у трајању од 1 (једне) године;

И
Ю
Г
О
,

и применом одредби чл.60 и 63 КЗ

оптуженог АЛЕКСАНДРА СТАНКОВИЋА

О С У Ђ У Ј Е

на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 10 (десет) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору почев од 05.03.2010. године, када је лишен слободе, па до 20.12.2011. године, и изриче му

НОВЧАНУ КАЗНУ

у износу од 50.000,00 (педесетхиљада) динара, коју је оптужени дужан платити у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде. Ако оптужени не плати новчану казну у наведеном року суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци.

оптуженог АЛЕКСАНДРА МИЛОШЕВИЋА

О С У Ђ У Ј Е

на јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) година и 6 (шест) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 05.03.2010. године, па до упућивања у установу за издржавање казне.

оптуженог СТАНКА НИКОЛИЋА

О С У Ђ У Ј Е

на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 05.03.2010. године, па до 01.07.2011. године.

оптуженог МИРКА МИЛОШЕВИЋА

О С У Ђ У Ј Е

на казну затвора у трајању од 5 (пет) година.

оптуженог ПЕТРА ЈУГОВИЋА

О С У Ђ У Ј Е

на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 2 (два) месеца, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 05.03.2010. године, па до 17.11.2010. године и изриче му

у и
у Р
пои
100
ду

НОВЧАНУ КАЗНУ

у износу од 50.000,00 (педесетхиљада) динара, коју је оптужени дужан платити у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде. Ако оптужени не плати новчану казну у наведеном року суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци.

оптуженог **МИЛИНКА БРАШЊОВИЋА**

ОСУЂУЈЕ

на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 8 (осам) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 10.03.2010. године, па до 20.12.2011. године,

Оптужени Александар Станковић, Стајко Николић, Мирко Милошевић, Петар Југовић и Милинко Брашњовић **СЕ ОБАВЕЗУЈУ** да суду на име трошкова кривичног поступка плате износ од по 25.000,00 динара, а на име паушала износ од по 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Оптужени Александар Милошевић **СЕ ОСЛОБАЂА** од дужности да суду нареди трошкове кривичног поступка у целини, и исти падају на терет буџетских средстава.

На основу чл.246 ст.7 КЗ од оптуженог Александра Милошевића **ОДУЗИМА СЕ** 0,46 грама опојне дроге марихуане.

На основу чл.91 и чл.92 КЗ од оптуженог Александра Станковића одузима се имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 15.100,00 динара и 975 евра.

На основу чл.87 КЗ у вези чл.348 ст.5 КЗ изриче се

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА

и то: од оптуженог Александра Станковића револвер марке "SMITH & WESSON", калибра 38 спец., фабр.бр. X9727 и седам метка истог калибра за овај револвер, од оптуженог Александра Милошевића пиштољ марке "ЦЗ", модел "88", калибра 9 mm ПАРА, фабр.бр. 75815 и 7 метака истог калибра за овај

"70"
за за

изриче се

**ВАСПИТНА МЕРА
ПОЈАЧАН НАДЗОР ОД СТРАНЕ ОРГАНА СТАРАТЕЉСТВА**

Изречена васпитна мера може трајати најмање 6 (шест) месеци, а најдуже 2 (две) године, с тим што ће суд накнадно одлучити о њеном престанку.

На основу чл.79 ЗМ трошкови поступка падају на терет буџетских средстава, изузев трошкова одбране.

Малолетном сада пунолетном И Д ЈМБГ [REDACTED], од оца [REDACTED] и мајке [REDACTED] девојачко [REDACTED], рођеном [REDACTED] године у [REDACTED], држављанину [REDACTED], са пребивалиштем у [REDACTED], [REDACTED], а против којег [REDACTED] [REDACTED]

изриче се

**ВАСПИТНА МЕРА
ПОЈАЧАН НАДЗОР ОД СТРАНЕ ОРГАНА СТАРАТЕЉСТВА**

Изречена васпитна мера може трајати најмање 6 (шест) месеци, а најдуже 2 (две) године, с тим што ће суд накнадно одлучити о њеном престанку.

На основу чл.79 ЗМ трошкови поступка падају на терет буџетских средстава, изузев трошкова одбране.

На основу чл.246 ст.7 КЗ ОДУЗИМА СЕ од мал. сада пун.Б С [REDACTED] 42,62 грама опојне дроге марихуане, од мал. сада пун.И Д [REDACTED] 21 таблета амфетаминa и 0,22 грама опојне дроге марихуане и од мал. сада пун.Л [REDACTED] 0,51 грам опојне дроге марихуане.

На основу чл.87 КЗ од мал. сада пун.И Д [REDACTED] ОДУЗИМА СЕ електронска вагица за прецизно мерење „Digital KL-128“.

Образложење

Више јавно тужилаштво у Београду је оптужницом [REDACTED] од [REDACTED] године, прецизираном дана [REDACTED] године, оптуженом Александру Станковићу ставило на терет извршење кривичног дела удруживања ради вршења кривичних дела из чл.346 ст.1 КЗ и кривичног дела неовлашћена

производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ, а оптуженима Александру Милошевићу, Станку Николићу, Николи Вушовићу, Мирку Милошевићу, Петру Југовићу и Б[резићу] Саб[р[ићу] извршење кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из чл.346 ст.3 у вези ст.1 КЗ и кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ; оптуженом Александру Станковићу и оптуженом Петру Југовићу стављено је на терет и извршење по једног кривичног дела недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.1 КЗ; оптуженом Александру Милошевићу извршење кривичног дела недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.1; оптуженом Николи Вушовићу извршење кривичног дела недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.1 КЗ у стицају са кривичним делом прикривања из чл.221 ст.1 КЗ; оптуженима Николи Вушовићу и Александру Милошевићу извршење кривичног дела насилничко понашање из чл.344 ст.2 у вези ст.1 КЗ, а оптуженом Александру Милошевићу кривично дело убиства у покушају из чл.113 у вези чл.30 ст.1 КЗ и чл.33 КЗ, које кривично дело је у стицају са кривичним делом недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, стављено на терет и оптуженом Милинку Брашњовићу.

Предлогом за изрицање кривичне санкције Вишег јавног тужилаштва у Београду [име] од [година] године, малолетном сада пунолетном И[име] Д[име] стављено је на терет извршење кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из чл.346 ст.3 у вези ст.1 КЗ у стицају са кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ.

Предлогом за изрицање кривичне санкције Вишег јавног тужилаштва у Београду [име] од [година] године, малолетном сада пунолетном Л[име] Ц[име] стављено је на терет извршење кривичног дела учествовања у тучи из чл.123 КЗ, кривичног дела разбојништва у покушају из чл.206 ст.1 КЗ у вези чл.30 и чл.33 КЗ, недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.1 КЗ и кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из чл.346 ст.3 у вези ст.1 КЗ у стицају са кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ.

Дописом [име] од [година] године, заменик вишег јавног тужиоца је обавестио суд да прихвата оптужницу [име] од [година] године, која се има сматрати предлогом за изрицање кривичне санкције у односу на малолетног сада пунолетног Б[име] С[име] којом ју је стављено на терет извршење кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из чл.346 ст.3 у вези ст.1 КЗ и кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ.

Реп
по
ма
јел
ис
је
г
к
1

З, а
ћу,
ње
зи
ет
ћу
г
и
у
а

Решењем већа за малолетнике Вишег суда у Београду [REDACTED] спојени су поступци Вишег суда у Београду [REDACTED] и [REDACTED], у односу на малолетног сада пунолетног Б [REDACTED] С [REDACTED], ради спровођења јединственог поступка и доношења једне одлуке у поступку [REDACTED]. Из истих разлога, односно ради спровођења јединственог поступка и доношења једне одлуке у поступку [REDACTED], решењем [REDACTED] од [REDACTED] године, спојени су поступци Вишег суда у Београду [REDACTED] и [REDACTED], у односу на малолетног сада пунолетног И [REDACTED] Д [REDACTED], а решењем [REDACTED] од [REDACTED] године, и у односу на малолетног сада пунолетног Д [REDACTED] Ц [REDACTED] за кривично дело из чл.346 ст.3 у вези ст.1 КЗ у стицају са кривичним делом из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ.

Решењем суда [REDACTED] од [REDACTED] године, раздвојен је кривични поступак према оптуженом Николи Вушовићу за извршење кривичних дела из чл.346 ст.3 у вези ст.1 КЗ, чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ, чл.348 ст.1 КЗ у стицају са кривичним делом из чл.221 ст.1 КЗ, која су му стављена на терет оптужницом [REDACTED] од [REDACTED] године.

Оптужени Александар Станковић, је у преткривичном поступку дана [REDACTED] године, негирао извршење кривичног дела удруживања ради вршења кривичних дела дела и неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога, док је извршење кривичног дела из чл.348 ст.1 КЗ признао. Изјавио је да се дуго бави спортом и да га другови обзиром да има велику физичку снагу и кондицију декларишу као вођу али не у криминалним активностима већ у фер тучама. Људе, које су наведени као чланови "криминалне организације", познаје али са њима није имао никакве послове, а по најмање их организовао као криминалну групу ради продаје наркотика. Истрага ће показати да није никакав "нарко бос". Изјавио је да му је стан више пута обијан, да су га звали телефоном, проверавали да ли је код куће, да је на његов "[REDACTED]" луцано и да је запаљен, што је пријавио полицији, те да је из тих разлога прекршио закон, односно у својој кући држао револвер. Револвер напуњен са пет метака и два метка у торбици, пронађени је претресом изнајмљеног стана у [REDACTED] у којем је непријављено боравио. Са овим пиштољем није "радио" никакво кривично дело нити га је износио из стана. Држао га је у кући ради своје безбедности и безбедности своје породице. У претходном поступку дана [REDACTED] године, изјавио је да никада није ни користио, набављао нити продавао било коју врсту дроге нити је организовао групу ради препродаје хероина, кокаина, марихуане и амфетамина. Познаје остале саоптужене, познаје и Девића и Церовића. Тачно је да је у периоду од октобра па до лишавања слободе користио број [REDACTED], не сећа се да ли је можда користио и број [REDACTED]. У погледу осталих саоптужених једино му је познато да је оптужени Александар Милошевић користио број [REDACTED], а оптужени Мирко Милошевић број [REDACTED], док остале саоптужене, па и поменуте малолетнике, познаје као момке из краја. Повезивале су их спортске активности и ништа више сем тога, међу њима није било никаквих пословних активности

нити су се удруживали због таквих активности, а поготово не због продаје дроге. Дана [REDACTED] године, Београд [REDACTED] га је замолио да га превезе до [REDACTED], Сабовљевићу је тога дана био рођендан, па претпоставља да га је замолио за превоз да би се са неким видео, но ништа му ближе није било познато, те је обзиром да му је било успут, јер је требало да иде на [REDACTED], Сабовљевић је повезао. Негде код [REDACTED] на [REDACTED] зауставила их је полиција која је прегледала и Сабовљевића и њега. Полиција је тврдила да је прегледом Сабовљевића пронашла нешто од дроге и уколико то јесте случај, он са том дрогом нема ништа и то питање може да буде упућено Сабовљевићу. У његовом возилу полиција није пронашла никакве сумњиве ствари. Тачно је да је полиција [REDACTED] године, извршила претрес стана [REDACTED] у ул. [REDACTED] и да је том приликом пронађен пиштољ са седам метака, који је он набавио и држао код себе из разлога које је већ објаснио. Добровољно је потписао потврду о привременом одузимању предмета. Није му познато да ли је полиција вршила претрес станова осталих саоптужених и малолетних нити да ли је уколико јесте тим претресима пронађено нешто, а није му познато ни да ли су остали саоптужени можда за личну употребу држали марихуану. На главном претресу одржаном дана [REDACTED] године, оптужени Александар Станковић је у свему остао при одбрани да признаје извршење кривичног дела из чл.348 ст.1 КЗ, опредељујући разлоге због којег је ово кривично дело извршио као у ранијим одбранама. Такође, оптужени је остао и при томе да негира извршење кривичних дела из чл.346 ст.1 КЗ и чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ. Истакао је да се цео живот бави спортом, да је [REDACTED] и [REDACTED]. Познаје све људе наведене у оптужници, са неким се дружи више, са неким мање. Објаснио је да су га дана [REDACTED] године, оптужени Милинко Брашњовић и Александар Милошевић "покупили" на Звездари негде у поподневним часовима и довели до Цветкове пијаце, где је и [REDACTED] где му је стан у којем живи. Након што су га довели Брашњовић и Милошевић су отишли, договорили су се да се виде у Врчину, а он је сео у свој комби и отишао до Врчина, како би своме оцу оставио комби. Први је стигао у Врчин, а Милошевић и Брашњовић пар минута после њега. У Врчину су се задржали једно 5 минута и одмах су кренули за град.

Оптужени Александар Милошевић, је у преткривичном поступку дана 05.03.2010. године, признао извршење кривичног дела из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, док је негирао извршење кривичног дела удруживања ради вршења кривичних дела дела и кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога. Познаје саоптужене, то су му другови из основне школе и са њима се не дружи. Његов број мобилног телефона је [REDACTED], користи га [REDACTED] године. Марихуана која је пронађена код њега у стану је била намењена његовој личној употреби, купио ју је од НН лица. Користи марихуану око 2 године и обично је купује [REDACTED] за 1.000,00 динара по граму. Признао је да је извршио кривично дело из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ КЗ, изјављујући је да је пиштољ његов, да га је користио један дан и да се плашио се за свој живот

Јер је једном већ био улудан. Пиштољ је купио 04.03.2010. године, на Калемегдану, од НН лица из Босне, за 200 евра, тада је добио и муницију. Новац чи пиштољ је обезбедио јер је играо кладионицу. У претходном поступку дана 07.03.2010. године, оптужени се у погледу кривичног дела из чл.113 КЗ и кривичног дела из чл.344 ст.2 КЗ, користио законским правом да се брани ћутањем, док се у погледу преосталих навода оптужнице бранио тако што је изјавио да није тачно да је икада за себе и/или другог ради препродаје куповао било коју опојну дрогу па ни хероин, кокаин нити speed. Поготово није тачно да се са било којим од саоптужених и малолетних И. Д. и Л. Ц. удруживао ради куповине и препродаје опојних дрога нити је тачно да је наводно код било кога одлагао дрогу. Остале саоптужене и наведене малолетнике познаје, повезује их то што живе у истом крају, са неким је ишао и у исту школу. Са оптуженим Александром Станковићем га повезује бављење спортом, никаква пословна активност, а поготово не набавка и препродаја дрога. Мисли да је бројеве мобилних телефона осталих саоптужених имао у меморисане у свом телефону, повремено су контактирали ради дружења. Зна да је оптужени Станковић користио само један број, бар је код њега у телефону у меморисан само један његов број. Тачно је да је претресом стана у којем живи, у [REDACTED], пронађена мања количина марихуане. Ова марихуана припада њему и била је намењена његовој употреби. За своју личну употребу повремено је куповао марихуану. Марихуану је користио у задње две године и то по један цоинт у два дана. Приликом претреса његовог стана пронађен је и пиштољ "ЦЗ 88" са седам метака. Пиштољ је носио за појасом, чисто ради личне заштите јер је раније био улудан, а набавио га је пре тога од НН Босанца. Потврду о привремено одузетим предметима је добровољно потписао. На главном претресу одржаном 17.11.2010.године, оптужени Александар Милошевић остао је при одбрани да признаје извршење кривичног дела из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, наводећи да признаје и да је код себе неовлашћено држао и 0,46 грама марихуане које је била намењена његовој личној употреби. Негирао је извршење кривичних дела из чл.346 ст.3 у вези ст.1 КЗ, из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ, из чл.344 ст.2 у вези ст.1 КЗ и кривичног дела из чл.113 КЗ у вези чл.30 и чл.33 КЗ. Ни са ким се није удружио ради вршења кривичних дела, никада није продавао дрогу, једино је тачно да је код њега, у стану [REDACTED], нађено 0,46 грама марихуане, која је била намењена личној употреби. У задње две године користи марихуану, обично је узима једном у два дана и то по један цоинт, никакве друге дроге не користи нити их је пробао. Тачно је да је носио пиштољ и да га је полиција код њега пронашла на углу [REDACTED] и [REDACTED]. Био је улудан прошле године и због тога, односно због личне сигурности је носио пиштољ. Не зна зашто га је "[REDACTED]" теретио у полицији да га је наводно пребио, он кривично дело из чл.344 ст.2 у вези ст.1 КЗ није извршио, тога дана није ни био на том месту, не може да се сети да ли је био заједно са Вушовићем тога дана, али зна да ово дело није урадио. Такође, није извршио ни кривично дело из чл.113 КЗ у вези чл.30 и чл.33 КЗ, никада није пуцао у непознатог човека, нити у било ког човека, у полицији се спомињало да су на тог човека пуцала двојица

1944

1945

1946

1947

Рома и не зна зашто је он оптужен да је извршио ово кривично дело. Дана 26.02.2010. године, у поподневним часовима се нашао са оптуженима Брашњовићем и Станковићем у кафићу "Штрунфета" на Звездари, ту се нису задржали дуго, кренули су да одвезу Станковића до Цветкове пијаце да Станковић узме комби свога оца како би га вратио [REDACTED] и договорили су се да се на [REDACTED]. Колико се сећа, Брашњовић и он су били у [REDACTED] негде између 14 и 15 часова, а претходно су се негде код пијаце на Душановцу укључили на ауто-пут, прошли наплатну рампу Бубањ поток и отишли за Врчин. Станковић је пре њих стигао у Врчин, оставио је комби свом оцу, а затим су њих тројица кренули колима за Београд. Не зна где је кафић "Лавиринт" и никада није био у њему. По повратку из Врчина Станковића су оставили код Цветкове пијаце. Брашњовић и он су се возили по граду, па су негде око 19 – 20 часова отишли у стрељану "Таргет" код Палате правде, мало су пуцали, после тога су отишли у кафе "Фемили", а негде око 22 часа су се нашли са Станковићем у кафићу "Око". Његов одлазак у стрељану "Таргет" је евидентиран, оставио је личну карту да би могао да користи стрељану. У полицији су му показивали слике његовог аутомобила и то у време када је био на наплатној рампи Бубањ поток, није се изјашњавао о томе, а признаје да је био на наплатној рампи Бубањ поток као што је већ претходно навео. Препознавање у полицији је рађено тако што су поред њега ставили све старије момке, сви су били полицајци, а међу њима је било и полицајаца који су га испитивали. Брашњовић и он су у Врчин кренули његовим возилом [REDACTED], у стрељану су кренули исто његовим возилом и из стрељане су у град ишли такође његовим возилом. Није чуо нити зна где се налази кафе "Лавиринт", не зна ни улицу у којој се налази стрељана "Таргет", али зна да је поред Палате правде, није му познато да је стрељана непосредно уз "Лавиринт". У ту стрељану иде дуже време, тако да му није тога дана то био први пут да је отишао у ову стрељану.

Оптужени Станко Николић, се у преткривичном поступку користио законским правом да се брани ћутањем, док је у претходном поступку дана 07.03.2010. године, негирао наводе захтева за спровођење истраге. Никада није набављао ни препродавао било какву дрогу нити је учествовао у организованој групи на чијем челу је био Александар Станковић. Остале саоптужене, осим Мирка Милошевића, познаје. Могуће је да познаје и И [REDACTED] Д [REDACTED] и Л [REDACTED]. Ц [REDACTED] али не може да тврди, то су све момци из краја са којима се повремено виђао и дружио и у том смислу тачно је да је можда имао у меморисане бројеве њихових мобилних телефона. Његов број је [REDACTED], али никада нису уговарали било какву куповину и продају дроге, па ни на начин како је то наведено у захтеву за спровођење истраге. Колико је њему познато ни остали саоптужени се нису тиме бавили. Не зна да ли је можда неко од саоптужених користио дроге, у његовом присуству није ни један од њих. Нетачно је да је 31.01.2010. године, са оптуженим Александром Станковићем продао дрогу, као што је нетачно и да је то чинио током фебруара 2010. године. Полиција је претресла његов стан али ништа од сумњивих ствари није пронашла. Оптуженог

Александра Станковића познаје релативно кратко време, виђају се повремено и ситуационо, заједно шетају псе, повремено седну на пиће унеки кафе и сл. На главном претресу одржаном 17.11.2010. године, оптужени је негирао извршење кривичних дела која су му оптужницом стављена на терет. Оптужене Александра Милошевића, Станковића и Југовића познаје из парка у којем су шетали псе, мисли да је имао бројеве њихових мобилних телефона. Прво је упознао Александра Милошевића, а после извесног времена Станковића, а тек касније Југовића. Мисли да су се они између себе дружили, пре него што их је он упознао, није сигуран. Повремено је “радио са гардеробом” тако да им је рекао да има гардеробу на продају, сигурно се та вест проширила па су га непозната лица звала да би га питала да ли има гардеробу на продају. Оптуженог Вушовића познаје сасвим површно, а оптужене Мирка Милошевића и Милинка Брашњовића не познаје уопште. Сабовљевића познаје, помагао му је да кречи стан. Са Луком Церковићем се никада није дружио, можда га је једном видео у кафићу, а Илијом Девићем познаје сасвим површно, једном га је замолио да му купи пелене и Девић је то урадио. Колико се сећа средином фебруара месеца 2010. године, Александра Милошевића, Станковића и Југовића је обавестио да има гардеробу на продају, а након тога, када се прочуло да има гардеробу, звали су га неки [REDACTED] и [REDACTED] и обојица су купила фармерке од њега. Ни код једног од оптужених није био у кући. [REDACTED] Штефаном познаје површно, упознали су се на фудбалу и Штефаном је једном од њега купио фармерке.

Оптужени Мирко Милошевић, се у претходном поступку користио законским правом да се брани ћутањем. На главном претресу одржаном дана 17.11.2010. године, оптужени је негирао извршење кривичних дела која су му стављена на терет, наводећи да није тачно да су се они организовали или удружили да врше кривична дела. Никада није набављао, продавао нити користио дрогу. Познаје оптуженог Александра Станковића, заједно су тренирали, познаје и Александра Милошевића исто из теретане, Станка Николића не познаје, први пут га је видео у судници, Николу Вушовића познаје већ дуже време, живели су у истом крају и родитељи им се познају, Петра Југовића зна површно из краја, заједно су шетали пса, Бео [REDACTED] Савићем мисли да не познаје, као ни Милинка Брашњовић, Илију Девића и Луку Церковића не познаје. Имао је бројеве мобилних телефона лица која је навео да познаје. Имао је број мобилног телефона Петра Југовића, са њим је контактирао телефоном. То што је изјавио да Петра Југовића познаје површно значи да Југовића не зна нешто “специјално”, заједно су шетали псе, мењали игрице за компјутере, а уједно је и са њим ишао у теретану.

Оптужени Петар Југовић, је у преткривичном поступку признао извршење кривичног дела из чл.348 ст.1 КЗ, док је негирао извршење кривичних дела удруживања ради вршења кривичних дела и неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога. Саоптужене којима су иста дела стављена на терет познаје из краја, са некима од њих је заједно ишао у основну школу и са њима никада није имао контакт ради продаје дроге. Са већином соптужених је

проводио време у играоници "████████", а са некима је играо фудбал као на пример са Александром Станковћем, Александром Милошевићем и Божићем Сабовљевићем. Излазили су у кафиће, шетали псе и сл., пошто су сви из краја. Са њима се чуо преко мобилних телефона. Телефон "████████" са бројем ██████████ и "████████" са бројем ██████████ су му уз потврду одузети. Није истина да је дана 22.12.2009. године, НН лицу које користи телефон са бројем ██████████ продао 1 грам кокаина по цени од 70 евра, ни да је дана 20.01.2010. године, НН лицу које користи број ██████████ продао неутврђену количину дроге за коју је ово лице касније потврдило да је одлична, нити је истина да је дана 26.02.2010. године, у временском периоду од 02,15-03,15 часова, НН "████████" који користи телефон ██████████, продао 5 грама хероина испред своје зграде тако што му је претходно дао адресу на којој станује. "████████" познаје из краја и мисли да се сећа дана када га је "████████" позвао али само да би се видели, а о продаји хероина није било ни говора јер са тим никада никакве везе није имао, што могу да потврде саопштени које је поменуо. Око поднева, када су полицајци дошли у његов стан, а после и у његову собу, када су га пробудили и питали да ли има нешто што не би требао да има, одговорио им је да има и показао им је столицу испод чијег јастука се налазио пиштољ "Застава", кал.7,65 mm. Овај пиштољ је у његовом поседу годину, годину и по дана, добио га је на поклон од комшије ██████████, који је имао више пиштоља и радио у ██████████, мисли у ██████████. Пиштољ никада није износио из стана нити га је употребљавао, једино је купио компензатор у продавници "Снајпер" и монтирао га на пиштољ, није имао никакву лошу намеру, а пиштољ је држао због успомене на покојног комшију ██████████. Знао је да је држање пиштоља забрањено али га је ипак узео на поклон, а компензатор је додао због лепшег изгледа. У претходном поступку дана 08.03.2010. године, оптужени је негирао наводе захтева за спровођење истраге. Никада није учествовао или био члан криминалне групе организоване за куповину и продају наркотика нити је дрогу куповао за себе. Остале саопштене познаје. Са Станковићем, Милошевићем, а посебно Вушовићем, је пријатељ, познаје их још из школе, а остали саопштени су му пре познаници из краја, Д████████ и Ц████████, који је са њим ишао у исту школу, иду у исту играоницу као и он. Виђају се повремено, играју фудбал, шетају псе, тако да њихове мобилне телефоне има у меморисане. Његов број телефона је ██████████. Полицији је приликом претреса његовог стана у ██████████, предао пиштољ "ЦЗ М 70" са 8 метака, који је стајао у спаваћој соби испод фотеље. Потврду о привремено одузетим предметима је потписао. Пиштољ је добио пре око годину и по дана од сада покојног пријатеља ██████████, држао га је у стану и то више ради успомене иако није имао дозволу. Било му је познато да је за држање пиштоља потребна дозвола надлежног органа. Чује се са саопштенима за које сматра да су му пријатељи, а опт.Станка Николића повремено виђа приликом шетње паса. На главном претресу одржаном дана 17.11.2010. године, оптужени је остао при одбрани да признаје извршење кривичног дела из чл.348 ст.1 КЗ, а да извршење кривичних дела из чл.346 ст.3 у вези ст.1 КЗ и чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ. Не припада никакавој организованој

криминалној групи која се бави куповином и продајом наркотика. Зна сва лица која су наведена у оптужници, нека из детињства, са некима је добар, а са некима и није. Оптуженог Станковића познаје из основне школе, Станковић је [REDACTED], тако да су се више знали "из краја" и нису били исто друштво. Знао је да Станковић даје новац "на камату" и тежио је да буде "добар са њим" како би понекад могао да позајми новац од њега. Станковић је позајмљивао новац уз 10 % камате, то јесте било много, али њему је то понекад одговарало када му родитељи не би давали новац, а непр. потребан му је новац да изведе девојку на пиће или да купи нешто, тада би позајмио новац од Станковића. Оптуженог Александра Милошевића је упознао преко своје девојке, с њим није имао никакв контакт, нису били "свакодневни другови", излазили су у исто двориште, никада нису били један код другог кући, а ако је Милошевић и био код њега био је са неким јер је он често правио журке у стану. Оптуженог Станка Николића веома слабо познаје, заједно су изводили псе у шетњу, имао је позитиван однос према њему јер је он имао специфичног пса – пит була, код њега у кући никада није био, нити Станко код њега. Разменили су бројеве мобилних телефона јер је то пракса међу љубитељима паса. Вушовић му је од свих оптужених најбољи друг, заједно су ишли у основну школу, посећивали су се. Сабовљевића познаје као "клинца из краја" који је долазио у то двориште. Миљинка Брашњовића не познаје, мисли да га је први пут видео на суђењу. Д[REDACTED] Ц[REDACTED] познаје из играонице у коју су заједно ишли. У претходном поступку у потпуности је признао извршење кривичног дела из чл.348 ст.1 КЗ, пиштољ је добио на поклон од комшије [REDACTED] који је преминуо. Објаснио је да код њега у крају, поред његове куће, постоји једно двориште са кошаркашким тереном и справама за вежбање, где се генерацијама окупљају клинци из краја. Једном приликом када је позајмио новац од Станковића, није му на време вратио дуг и камату, па је једном приликом колико се сећа послао Мирка Милошевића да га нађе, Мирко га је нашао у играоници. Мисли да су Станковић и Мирко Милошевић заједно то радили – давали новац на камату. Поводом разговора које је наводно водио са осталим оптуженима и транскрипата тих разговора, изјавио је да се никада није договарао са оптуженима Милошевићем и Станковићем око прикупљања новца за куповину опојне дроге, нити је оптужени Мирко Милошевић прибавио од њега 2 грама кокаина, нити је у фебруару месецу "[REDACTED]" продао опојну дрогу. "[REDACTED]" је хтео да прода антиквитет – малу пудријеру. Није тачно ни да је неком непознатом лицу продао дрогу. Што се тиче пиштоља, његови родитељи су знали да држи предметни пиштољ у стану, његов отац је и познавао тог [REDACTED] који ми је поклатио пиштољ, консултовао се са оцем и отац му је рекао да сачекају да крене легализација оружја, па да тај пиштољ легализују. Потиче [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED]. Отац, сестра и тетка, су му касније помагали да новац врати Станковићу. Извесно време радио је [REDACTED]. Станковић је био јако толерантан, када би каснио са исплатом главнице, тражио би му само да плати камату, а да му главницу врати касније. Никада га није "притискао" када би

каснио са враћањем дуга. Задњи пут када је од њега позајмио новац, вратио му је само дуг, а камату није, опростио му је то.

Оптужени Милинко Брашњовић, се у преткривичном и претходном поступку, користио законским правом да се брани ћутањем. На главном претресу одржаном дана 17.11.2010. године, негирао је извршење кривичног дела из чл.113 у вези чл.30 и чл.33 КЗ у стицају са кривичним делом из чл.348 ст.4 КЗ у вези ст.1 КЗ. Оштећеног Р. К. никада није видео у животу, његово име је први пут чуо у полицији. Није тачно ни да је тог дана носио оружје и био у . Никада није носио оружје, ни тог дана нити пре тога. Дана 26.02.2010. године, у кафићу "Штринфета", се нашао са Станковићем и Милошевићем Александром негде око 12 часова. Ту су се задржали једно сат-два, након тога су он и Сале Милошевић одвезли Станковића до Цветкове пијаце да Станковић узме комби и неке ствари и одвезе их у . На Цветковој пијаци су оставили Станковића, Станковић је требао да им јави када ће да крену за па су оптужени Александар Милошевић и он отишли на Црвени крст у ресторан "Чобанов одмор". После неких 20 минута, јавио им се Станковић и рекао им да крену за , тако да је са Милошевићем, његовим аутомобилом " ", мисли да је , кренули за . Негде код Душановца су се укључили на ауто-пут и негде око 15,30 часова су били, колико се сећа, на наплатној рампи Бубањ поток. Станковић је стигао пре њих, Милошевић је знао где се налази кућа Станковића. У су се задржали, колико се сећа, око пола сата, а затим су сва тројица кренула за Београд. Станковића су оставили код Цветкове пијаце, а Милошевић и он су се мало возили по граду, након чега су отишли у стрелјану "Мета" код Палате правде. Оставили су личне карте у стрелјани како би могли да задуже оружје, мало су пуцали, задржали су се колико се сећа око 20 минута до пола сата, а након тога су отишли у кафић "Фемели" јер је тамо Милошевића чекала његова девојка и још једна другарица. Ту су се задржали око пола сата, након тога су Александар Милошевић и он, око 22 - 22,15, дошли у кафе "Око" где је већ стигао Станковић са још једним другом. Док су седели у "Оку", ушла је Интервентна, код њега није пронађено ништа, међутим, полиција је пронашла један пиштољ испод јастука на коме се седи. На том месту где је испод јастука нађен пиштољ, претходно је седео тај Станковићев друг за којег не зна како се зове и презива. За овим је оптужени Александар Станковић изјавио да је његов друг Ј. за тај пиштољ осуђен.

Малолетни сада пунолетни Б. С. се у преткривичном и претходном поступку, користио законским правом да се брани ћутањем, док је на главном претресу одржаном 15.12.2010. године, негирао извршење кривичних дела која су му стављена на терет. Изјавио је да познаје све оптужене, да се највише дружи са И. Д. и Л. Ц. док су му остали оптужени познаници, али нису другови. Александар Станковић и он су из истог краја, тренирали су заједно, познаје га али се не друже. Не зна да ли има Станковићев број телефона. Александра Милошевића и Станка Николића

познаје, њих тројица су понекад заједно шетали псе, бројеве њихових мобилних телефона можда има али није сигуран. Николу Вушовића познаје дуго "из краја", не дружи се са њим али га је једном приликом посетио кући када је био рањен. Мирка Милошевића познаје, са њим се не дружи. Петра Југовића познаје као другара Д. Ц. Милинка Брашњовића је можда видео пар пута. Дрога која је пронађена код њега је дрога коју је преузео од дечка којег зна по имену " ", а надимак му је " ", мисли да живи . Договор између њега и је био такав да он ову дрогу узме са места где ју је оставио у парку "Плато", да је пренесе до Новог Београда и да је преда . Његов задатак је био само да пренесе ову дрогу до Новог Београда. Не зна зашто није сам пренео ту дрогу. Није тачно знао о којој дроги се ради али је знао да је нешто недозвољено. Била је упакована у једну ПВЦ кесицу, видео је да се ради о прашкастој материји али није тачно знао о чему се ради. је требао да му да 30 евра за преношење те дроге, али му их није дао. Позвао је Александра Станковића дан раније и питао га да ли и да ли може да га одвезе до Новог Београда, Станковић је рекао да може, па је он прво узео ту дрогу коју је Марко оставио у парку, те позвао Станковића, који је својим аутомобилом дошао испред његове куће и кренули су за Нови Београд. Станковићу није рекао да код себе има дрогу. Имао је Станковићев број у свом телефону, али не зна га напамет. Станку Николићу је једном, док му је супруга , помогао око спремања стана, да пренесе креветац и још неке ствари. Изјавио је да је . Не бави се спортом, тренира "на шипци" и игра компјутерске игрице, пар пута је користио марихуану, теже дроге никада није пробао.

Малолетни сада пунолетни Д. Ц. се у преткривичном поступку бранио ћутањем, док је у припремном поступку дана 05.03.2010. године, негирао извршење кривичног дела из чл.346 ст.3 у вези ст.1 КЗ у стицају са кривичним делом из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ. Изјавио је да оптуженог Станковића и оптуженог Александра Милошевића не познаје лично и да их зна из приче И. и осталих другара из краја. Никола Вушовић, са којим је баш добар другар, и И. Д. су му другари из основне школе. Хероин није продавао, хероин никада није ни видео све до тренутка када је приведен у полицију. Марихуану која је пронађена код њега у стану набавио је у петак на журци за своју употребу. Марихуану понекад користи, можда једном у три недеље и то углавном код себе кући управо да га не би негде затекли или ухапсили због поседовања марихуане јер зна да то није дозвољено. Када је полиција дошла у његов стан ради претреса одмах им је показао тих пола пакета марихуане. Тврдио је да га оптужени Станковић никада није звао телефоном. Не зна како Станковић уопште изгледа. Користи број телефона , а 04.03.2010. године, је купио нову картицу са бројем , јер дуго има стари број телефона, сви га знају, сви га зову и досађују му па му је било лакше да купи нову картицу и промени број, који неће знати. Не зна чији број је

[REDACTED], тај број му није ни познат. Б[REDACTED] С[REDACTED] познаје јер су ишли заједно у основну школу, а Петар Југовић је ишао у разред са Николом Вушовићем, са осталима се не дружи иако их познаје. Са Илијом се не дружи посебно, некада попричају када се сретну и то је то, ретко када се чују телефоном. Осим са Николом Вушовићем ни са једним од наведених лица се не чује нити се икада чуо телефоном. На главном претресу одржаном дана 15.12.2010. године, негирао је извршење кривичних дела која су му стављена на терет. Није се ни са ким удружио како би извршио кривична дела, није никада продавао дрогу, нити је дрогу паковао, препакивао, мерио и томе слично. Није тачно ни да је дрогу складиштио-сакривао у свом стану, није тачно ни да је оптуженима Вушовићу и Станковићу предавао новац од продаје опојне дроге, нити да је Сабовљевићу предао било какву опојну дрогу. Зна готово сва лица чија су имена наведена у оптужници, једино Милинка Брашњевића не познаје. Са Николом Вушовићем је од свих ових лица најбољи другар, раније су играли фудбал и игрице, сада не могу да играју фудбал јер је Вушовић повређен, познаје га негде од 2002. године. Такође, добар је другар са Мирком Милошевић, са њим игра игрице у играоници, са Петром Југовићем је такође добар другар и са њим игра игрице, Станка Николића познаје површно само "из виђења", Александра Милошевића познаје, шетали су заједно "керове". Сабовљевић му је такође другар, али се ретко виђају. Сигуран је да је имао меморисане бројеве Вушовића и Д[REDACTED] и да се са њима чуо телефоном, а и бројеве мобилних телефона осталих оптужених је вероватно имао меморисане у свом телефону, али у то није баш сигуран. Код њега је пронађено 0,5 грама марихуане, то је била марихуана намењена његовој личној употреби, у то време је користио марихуану једном месечно, али сада више не конзумира ни марихуану ни било коју другу дрогу.

[REDACTED]
рад.

Малолетни сада пунолетни И[REDACTED] Д[REDACTED] се у преткривичном поступку и у припремном поступку користио законским правом да се брани ћутањем, док је на главном претресу одржаном 15.12.2010. године, негирао извршење кривичних дела која су му стављена на терет. Није члан никакве организоване криминалне групе, није се ни са ким удружио да би вршио кривична дела, није продавао дрогу нити је складиштио у свом стану, нити је некеме предавао новац за куповину дроге. Сва лица чија су имена наведена у предлог познаје, нека више, нека мање, са неким је заједно ишао у школу. Са Л[REDACTED] Ц[REDACTED] је ишао у школу, разлика између њих двојице је годину дана, тако да су се дружили. У исту ОШ [REDACTED] су ишли и Вушовић, Југовић и Александар Станковић. Вушовића зна као Л[REDACTED] доброг друга, у задње време је имао контакт са Вушовићем, посећивао га је јер је био рањен. Са Петром Југовић има контакт у задње време јер заједно играју игрице у играоници испод Вуковог споменика. Са Александром Станковићем је у задње време имао контакте али то не би могао назвати дружењем, просто му је показивао како треба да се тренира на појединим справама. Станка Николића познаје више "површно", Станко има

неко "прелепо куче", пар пута га је пустио да га помази, [REDACTED]. Александра Милошевића зна исто површно, исто из парка где шетају псе. Мирка Милошевића зна преко Југовића и "играонице", често су заједно ишли у играоницу. Брашњовића зна само из виђења. Претресом његовог стана пронађено је 20 таблета амфетамина, нешто мало марихуане и електронска вагица. Још у полицији је тражио да се извештачи тај амфетамин из разлога да би се видело да то није дрога за продају, потиче из неког његовог ранијег периода и те таблете су стајале готово годину дана на том месту и више нису биле за употребу и "изветриле" су. И то мало марихуане што је пронађено код њега и то исто потиче из ранијег периода, ту марихуану је користио са девојком још 2008. године. На ову дрогу је скроз заборавио, није ни био свестан да се то налази у његовом стану. Вагицу је купио пар дана пре хапшења. Вагицу је купио у договору са оцем, с обзиром да су били у економској кризи, хтели су да измере накит његове покојне мајке, јер су хтели да га продају, "да их не преваре за тежину". [REDACTED]

Заменик јавног тужиоца Срђан Ружојчић је у завршној речи навео да у свему остаје при наводима прецизиране оптужнице. Истакао је да сматра да је током доказног поступка утврђено да су оптужени Александар Станковић, Александар Милошевић, Станко Николић, Мирко Милошевић, Петар Југовић, Милинко Брашњовић и малолетни, а сада пунолетни Београд Савић, Лео Цвијић и Иво Давидовић извршили кривична дела која су им стављена на терет. Предложио је да суд оптужене огласи кривим и осуди на казне по закону, а малолетним, сада пунолетнима изрекне кривичне санкције које су предвиђене ЗМ, односно васпитне мере појачаног надзора органа старатељства. Такође, предложио је да се опојне дроге, ватрена оружја и вагица пронађена претресима станова и других просторија одузму сходно одредбама чл.346 ст.7, чл.348 ст.5 и чл.87 КЗ.

Адвокат Далибор Катанчевић, бранилац оптуженог Александра Станковића, навео је да је неспорно да је његов браћеник признао извршење кривичног дела из чл.348 ст.1 КЗ, да је образложио мотиве којима се руководио приликом извршења овог кривичног дела и понудио суду ваљане материјалне доказе да је у спорном периоду пређено њему и његовој породици, да му је у том периоду запаљен аутомобил на паркингу, односно да је због своје личне безбедности набавио овај пиштољ иако је знао да је његова набавка и држање без одговарајуће дозволе забрањено. С тога, приликом одлуке о казни за кривично дело из чл.348 ст.1 КЗ суд би требало да цени признање његовог браћеника, као и неспорну чињеницу да [REDACTED]

[REDACTED] По његовом мишљењу остала кривична дела која

су његовом брањенику стављена на терет, односно кривично дело из чл.346 ст.1 КЗ и кривично дело из чл.246 ст.1 КЗ не само да нису доказана током поступка већ за иста не постоје ни основи сумње да су извршена. Његов брањеник је окарактерисан као организатор криминалне групе која је сачињена ради вршења кривичних дела иако у току кривичног поступка апсолутно није постојао ни један једини доказ у прилог томе да је он на било који начин издвојен од осталих саоптужених. У току кривичног поступка несумњиво је утврђено да су готово сви оптужени сличних година, сличних интересовања, млади момци да се готово сви међусобно познају и да су имали међусобне телефонске контакте. Предметни телефонски контакти, иако је неспорно да је његов брањеник имао контакте са сваким оптуженим понаособ, нису никакав доказ да је он организатор из простог разлога што су и сви остали оптужени имали међусобну комуникацију. Тужилаштво је сву своју тврдњу засновало на транскриптима прислушких разговора оптужених али те транскрипте је тумачило на неки свој начин не нудећи ама баш ни један доказ да су њихове тврдње тачне. Навео је да су транскрипти прислушких разговора такви какви јесу али да они не могу бити доказ, не могу бити чак ни индиција јер се ради о изолованим дсловима разговора. На пример најбаналније реченице типа „Брате ајде сиђи да ти дам ово“ тужилаштво је користило као доказ да се ту наводно ради о некаквим криминалним работама, предаји опојне дроге, али током поступка нису имали целокупну комуникацију између оптужених, па се поставља оправдано питање шта ће се десити ако су оптужени у разговору који је претходно том разговору један другом рекли „Ајде дођи ћу до тебе да ти донесем дискету са видео игрицама“ и онда га у следећем разговору зове и каже му „Брате ајде сиђи да ти дам ово“. Сматра да је оптужница у овом делу тотално конфузна, непрецизна, пашална и неиспитива. Тако се у њој наводи да су сви оптужени куповали, држали, преносили те неовлашћено продавали, нудили на продају и посредовали у куповини и продаји супстанце које су проглашене за опојне дроге, па се онда наводи хероина у облику базе, марихуане, кокаина и анфетамина, дакле наведене су апсолутно све алтернативно прописане радње извршења кривичног дела и све опојне дроге које постоје на територији Републике Србије, а да нигде нема доказа нити да се ради о хероину, нити да се ради о анфетамину, па се с тога запитао зашто онда не веровати оптуженима да се ради о супстанцама које се користе за вежбање и повећање мишићне масе. Сходно свему изнетом предложио је да суд његовог брањеника применом одредбе чл.355 тач.2 ЗКП ослободи оптужбе за кривично дело из члана 346 ст.1 КЗ и чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ. Сматра да се у погледу кривичног дела из чл.348 ст.1 КЗ сврха кажњавања може постићи и условном осудом без обзира што је оптужени Александар Станковић провео дуже време у притвору.

Адвокат Зоран Звонар, бранилац оптуженог Александра Станковића, се у завршној речи у свему придружио претходној речи адв.Катанчевића, додајући да сем признања извршења кривичног дела из чл.348 ст.1 КЗ, које је потврђено изведеним доказима, у погледу осталих кривичних дела која су његовом брањенику стављена на терет нема доказа, те је предложио да га суд за иста

ослободи од оптужбе и то пре свега из разлога јер сматра да се његовом брањенику али и осталим оптуженима не може стављати на терет извршење кривичног дела из чл.346 у стицају са кривичним делом из чл.246 КЗ. Наиме, оптуженима је стављено на терет квалификовано кривично дело неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ, где је група квалификаторни елемент и околност због којег је за овај облик забрањена знатно тежа каза, те се с тога по његовом мишљењу у конкретном случају не може радити о стицају кривичног дела из чл.346 КЗ и чл.246 КЗ већ о привидном стицају.

Адвокат Драган Ђокић, бранилац оптуженог Александра Милошевића, навео је да је његов брањеник од почетка поступка био доследан у својој одбрани. Наиме, још у преткривичном поступку оптужени Александар Милошевић признао је извршење кривичног дела из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, објаснивши при томе околности под којима је ово дело извршио и разлоге због којих је критичног дана носио оружје. Оно што такође није било спорно јесте чињеница да његов брањеник није оспоравао да је у његовом стану претресом пронађено 0,46 грама марихуане, па с тога сматра да би једино било места огласити га кривим за извршење кривичног дела из чл.246а ст.1 КЗ. Мишљења је да је оптужени Милошевић у својој одбрани током поступка био јасан, одређен, децидан и уверљив, те да је у том смислу изнео и све оно што је било битно за одлуку о његовој кривици у односу на остала кривична дела која су му стављена на терет. Припадништво организованој групи која је формирана ради дистрибуције опојних средстава током поступка није доказано, ни један од изведених доказа није упућивао на то да је пре свега оптужени Александар Станковић устројио некакву групу, доделио задужења у оквиру те групе, а остали саоптужени предузимали активности које би биле кажњиве на начин предвиђен кривичним законодавством. Као основ своје оптужбе у овом делу јавни тужилац је пошао од транскрипата прислушких разговора, међутим оно што је произишло из садржине таквих доказа не може бити основ за осуђујућу пресуду. Савремена средстава комуникације и њихово коришћење у кривичном поступку допринели су откривању бројних и значајних кривичних дела, међутим са друге стране створиле су и могућност њиховог коришћења у друге сврхе, односно прављења извесних конструкција подвођењем садржине разговора у контекст нечега што није дозвољено и практично импутирање неким лицима. Поједини сегменти разговора у вези којих су оптужени давали објашњења деловали су на претресу сасвим животно и логично. Било је разговора о продаји и куповини фирмиране гардеробе ради стицања додатних извора прихода и улагања новца у кладионицу, а све ради прибављања средстава за повећање мишићне масе која се може уочити и на оптуженима, тако да су њихова објашњења у том смислу била логична. У погледу догађаја од 18.02. и 03.03.2010. године, одбрана је на становишту да ништа од разговора није доказано, односно да је оптужени Александар Станковић по претходном договору са Милошевићем, Николићем, ~~Себастијаном~~ и ~~Данијелом~~ уговорио куповину хероина за износ од 3.000 евра, те да су новац предали ~~Данијелом~~ који је

Прегледао кервал, који су потом однели у [REDACTED] стан где су дрогу измерили и паковали. Оваква интерпретација у оптужници по налажењу одбране представља конструкцију која нема упориште ни у самим разговорима који су вођени, а из чије садржине се не може јасно ни повезати да су све те активности преузели. Такође, придружио се завршној речи адвоката Зорана Знонара истичући да не може бити стицаја између кривичног дела из чл.346 ст.3 у вези ст.1 КЗ и кривичног дела из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ, обзиром да једна иста околност не може истовремено бити и квалификаторни облик једног кривичног дела и законско обележје другог кривичног дела. Сматра да током поступка није било никаквих доказа ни да је његов брањеник извршио кривично дело из чл.113 КЗ у вези чл.30 и чл.33 КЗ. Наиме, оптужени Милинко Брашњовић и његов брањеник били су сагласни у својим одбрана у погледу овог кривичног дела, њихове одбране потврђене су и извештајем стрељане "Target" али оно што је најбитније јесте изјашњење оштећеног В [REDACTED] К [REDACTED] који је на главном претресу био изложен питањима свих учесника у поступку где се врло јасно и одређено изјаснио о свим аспектима догађаја и био изричит у томе да није био у могућности да се изјасни о лицима која су била у возилу из којег је на њега пуцано. Полазећи од исказа оштећеног К [REDACTED] сматра пре свега да је недоказано да су се лица из возила које је стало поред возила оштећеног В [REDACTED] њему претходно обратила речима које су наведене у оптужници, обзиром да се оштећени о томе није изјаснио па је с тога то нека интерпретација из новина или нека полуванична прича. Оштећени [REDACTED] се током поступка изјаснио и о околностима везаним за препознавање на које је одбрана истицала низ примедби током поступка. Изјавио је да је полиција на њега вршила притисак још док је боравио у болници, показивала му фотографије лица која су на њега пуцала, а исто је учињено и приликом препознавања када му је сугерисано да треба да препозна лица са фотографије. Препознавање није спроведено у складу са законом и с тога је став одбране да се на овом доказу не може заснивати судска одлука. Други доказ на којем је тужилац заснивао свој став о постојању доказаности за ово кривично дело јесу телефонски разговори које је оптужени Милошевић обавио 20. и 21.02.2010 године, са непознатим мушкарцем и НН [REDACTED] а према чијој садржини се помињу аутомобили [REDACTED] и „[REDACTED]“ као и регистрација [REDACTED]. Међутим, у изјашњењу о овим околностима тужилац није представио садржину таквог разговора у целини и није узео у обзир изјашњење његовог брањеника и доказе који у вези са тим постоје. Оптужени Милошевић је у том разговору поред „[REDACTED]“ помињао и возило марке [REDACTED], а поред ознаке [REDACTED] помињао је и ознаку [REDACTED] али је оставио могућност још неких, трећих регистарских ознака јер је казао „Дал су [REDACTED] или не знам шта [REDACTED] или не знам не могу да ти кажем“. Нарочито је напоменуо да возило о којем је његов брањеник причао постоји, а у вези са тим су суду предали саобраћајну дозволу и документа и предлагали саслушање лица које је било у поседу тог возила. Ово тим пре ако се има у виду и сагласно изјашњавање оптуженог Милошевића и оштећеног В [REDACTED] да се они никада у животу нису видели и да нема никаквих разлога да се нешто између њих тако деси. С

обзиром на све наведено сматра да би и у односу на кривично дело из чл.113 КЗ у вези чл.30 и чл.33 КЗ, суд требао да донесе ослобађајућу пресуду сагласно одредбама чл.355 тач.2 ЗКП. Такође сматра да није доказано ни да је његов брањеник извршио кривично дело из чл.344 ст.2 у вези ст.1 КЗ. Оштећени В. се изјашњавајући се пред истражним судијом био изричит у објашњењу да оптужени Милошевић није лице које је извршилац овог кривичног дела. Ту чињеницу потврдио је у више наврата, а изјашњавајући се о записнику о препознавању на који су такође износили примедбе, оштећени Вучковић је рекао да је у полицији практично препознавао и указивао на лица која од раније познаје, а то је свакако Милошевић јер је рекао да се знају из виђења, међутим при свему томе изричито је негирао да је Александар Милошевић према њему предузео било какву радњу у смислу физичког угрожавања. На таквом изјашњењу не може се никако засновати осуђујућа пресуда у том делу, па сматра да и ту има места доношењу ослобађајуће пресуде. Имајући у виду све изнето о постојању кривице, те чињенице везане за личне и породичне прилике његовог брањеника, сматра да би за дела за која неспорно утврђено да их је извршио имало места изрицању што блаже казне.

Адвокат Дијана Хајдуковић Росић, бранилац оптуженог Мирка Милошевића, је у завршној речи оспорила чињенично стање и правну квалификацију дате у оптужници. Њен брањеник није крив ни за једно кривично дело које му је оптужницом стављено на терет. Ни један доказ изведен на главном претресу, па ни транскрипти прислушких разговора, не терете њеног брањеника. Истакла је да је оптужени Мирко Милошевић у својој одбрани детаљно објаснио своја познанства са осталим оптуженима, да од њега ништа није одузето од предмета кривичног дела и да га ни један разговор не терети. Посебно је поменула исказе дате на главном претресу од 17. новембра 2010 године, као и транскрипте из којих јасно произилази смисао разговора везаних за позајмице новца и размену дискова, посебно транскрипт означен као [REDACTED]. Из исказа других лица и то Николе Вушовића, Петра Југовић, Александра Станковић али и других саслушаних лица током поступка јасно произилази да је њен брањеник жртва полицијског рада јер је обухваћен кривичном пријавом само због тога што је комуницирао са осталим оптуженима од којих су неки његови другови из детињства или краја, као на пример Вушовић, или су власници паса као и он - Југовић, или је са некима тренирао, као на пример са Станковићем. Суду је доставила материјалне доказе из којих јасно произилази да је њен брањеник одрастао и живео у [REDACTED], значи у непосредној близини места становања и осталих саоптужених, [REDACTED], а [REDACTED], као и [REDACTED]. У овом поступку обзиром на све изведене доказе сматра

да има места примени института *in dubio pro reo*, те је с тога предложила да судско веће њеног брањеника Мирка Милошевића ослободи сваке кривичне одговорности у односу на дела која су описана у оптужном акту.

У завршној речи, адвокат Миљана Перендија, бранилац оптуженог Станка Николића, оспорила је чињенични опис и правну квалификацију дате оптужницом, те као и адвокати Зоран Звонар и Драган Ђукић указала на немогућност квалификације кривичног дела на начин на који је то јавни тужилац учинио ставивши оптуженима на терет извршење кривичног дела из чл.346 КЗ у стицају са кривичним делом из чл.246 КЗ. Сматра да је оптужница у потпуности неодржива обзиром да није прецизна што је морала бити да би оптужени могли изнети своју одбрану. Запитала се како је могуће да је њен брањеник припадник некакве групе од октобра месеца 2009. године, ако се чак ни у транскрипатима он не помиње. Наиме, њен брањеник се помиње у три-четири разговора, а где је разговарао са М. Д., Н. Р. и А. Ш. који су на суду посведочили да немају никакве везе са дрогама. Код њеног брањеника претресом стана није ништа пронађено, ни дрога, ни новац па чак ни пиштољ што је Треће одељење тражило. Нема ни сведока нити пак било којих других доказа, те сматра да је предмет на брзину рађен обзиром да је предмет радило Треће одељење које није било квалификовано, обзиром да се Четврто одељење бави дрогама. Из свих изнетих разлога сматра да је једина исправна одлука изрицање ослобађајуће пресуде.

Адвокат Зденко Томановић, бранилац оптуженог Петра Југовића, је у завршној речи истакао да током кривичног поступка није изведен нити један доказ који би оправдао оптужење његовог брањеника и довео у везу са осталим оптуженима у чијим становима су пронађене опојне дроге. Не постоји ни један једини законски елемент групе који би указивао да је његов брањеник са било којим од оптужених контактирао ради вршења кривичних дела. Код његовог брањеника није пронађена дрога, а када је реч о телефонским разговорима који су прислушкивани он је за тих спорних шест месеци разговарао са оптуженим Мирком Милошевићем три пута, са Николом Вушовићем једанпут, са Станком Николићем два пута, а са Александром Станковићем, наводним организатором, осам пута. Мишљења је да се не може захтевати да се неко огласи кривим и осуди на дугогодишњу затворску казну само на основу лоцирања и вероватноће да је разговарао, продао дрогу НН лицу, по НН цени у НН количини, што је на жалост у конкретном предмету случај. Изјавио је и да је ствар оцене ко је био држалац предметног пиштоља да ли његов брањеник или његов отац као власник стана, који је знао да је пиштољ у стану, који га прима или дете којем је пиштољ намењен као поклон, који га држи у својој соби и према њему опходи као да је његов, те да уколико суд сматра да у конкретном случају ипак има елемента кривичног дела из чл.348 ст.1 КЗ, његовом брањенику изрекне најблажу кривичну санкцију.

Бранилац оптуженог Милинка Брашњовића, адвокат Немања Јоловић, истакао је да оспорава чињенично стање оптужнице пре свега из разлога што ни једним од изведених доказа наводи оптужнице нису потврђени. Јавни тужилац своју одлуку заснива на две чињенице, на исказу оштећеног К. и на транскриптима пресретнутих телефонских разговора. Сам К. је у истрази тврдио да не може да препозна лица која су на њега пуцала, изјавио је да су околности биле такве да он уопште није видео те ликова с обзиром на положај возила и на изненадну ситуацију у којој се он нашао. То исто оштећени је објаснио и на главном претресу објашњавајући околности како се догађај одиграо али ни једном речи није тврдио да може било кога да препозна па ни оптужене Брашњовића и Милошевића који се терете да су извршили кривично дело из чл.113 КЗ у вези чл.30 и чл.33 КЗ. Само препознавање је по његовом мишљењу обављено потпуно незаконито. Оно је незаконито јер оштећени на његово инсистирање пре препознавања није описао лице које је требао да препозна, а из његовог исказа након тог препознавања са главног претреса види се како је препознавање вршено - да је оштећени уствари требао да препозна лица која су виђена на фотографијама, која су му још у болници прво показали, а потом и оног дана када је дошао у СУП да изврши препознање. Што се тиче пресретнутог телефонског разговора његов брањеник се не помиње ни у једном транскрипту, он није био ни у каквом контакту са било ким и тај један једини који јавно тужилаштво покушава да искористи као доказ у овом поступку против њега чак ни на посредан начин не указује на то да је неко од ове двојице, мисли на Брашњовића и Милошевића, имао намеру да уради то што се К. предметног дана десило. Дакле, сматра да није доказано да је његов брањеник учинио ово кривично дело из чл.113 КЗ у вези чл.30 и чл.33 КЗ па је предложио да га суд за то дело ослободи од оптужбе. Потпуно иста ситуација по његовом мишљењу стоји и у погледу кривичног дела из чл.348 КЗ јер тек за ово кривично дело не постоји ни један једини доказ да је његов брањеник био у контакту са било каквим оружјем тога дана, осим са оружјем у стрељани „Мета“ о чему суд поседује адекватан доказ, тако да није спорно да је он тог дана био у стрељани и да је гађао из ватреног оружја. Из свих наведених разлога и из разлога које је адв.Ђокић ближе анализирао предлажио је да суд оптуженог Милинка Брашњовића применом одредбе чл.335 тач.2 ЗКП ослободи од оптужбе, јер није доказано да је извршио кривична дела која су му оптужницом стављена на терет.

У завршној речи адвокат Душан Поповић, бранилац мал.сада пун.Б. изјавио је да није доказано да је његов брањеник извршио кривично дело које му је предлогом за изрицање кривичне санкције стављено на терет. Наиме, С. је у току поступка коректно признао да је одређену суспенданцу преносио, али се обзиром на његову зрелост и искуство поставља питање да ли је знао шта преноси. У сваком случају радња коју је преузео јесте недозвољена, с тим да оно што је Сабовљевић негирао и што свакако не постоји јесте намера да ту недозвољену супстанцу стави у промет. То потврђује и чињеница да код њега није пронађена никаква значајна количина новца. Намера

јесте битан елемент кривичног дела које је његовом брањенику стављено на терет, тако да уколико недостаје, недостају сви битни, конститутивни елементи кривичног дела. Уколико пак суд сматра супротно треба да узме у обзир године Б. С. у време извршења кривичног дела,

Адвокат Војислав Бабић, бранилац мал.сада пун. Ц., истакао је да је његов брањеник у припремном поступку заиста исказао амбицију и у целости оправдао поверење које му је поступајући судија у том поступку указао. Мисли да је тај поступак био прекретница за њега и што је свакако у свом налазу најквалитетније и објаснио представник Центра за социјални рад. Сматра да судско веће у конкретном случају треба подржати његов напор и да је заиста најцелисходније прихватити

Бранилац мал.сада пун. И. Д., адвокат Обрен Драгутиновић, навео је да сматра да на страни његовог брањеника нема умишљаја да је био припадник групе која је имала за циљ вршење кривичних дела нити пак умишљаја да ставља у промет опојне дроге. Наиме, знатно пре него што је покренут овај поступак малолетни Д. је био уживалац лаких врста опијата и то екстазија и марихуане, тако да су те супстанце и нађене у његовом стану приликом претреса и то 21 таблете екстазија и 0,22 грама марихуане, па због тога сматра да се у његовим радњама стичу само елементи кривичног дела из чл.246а ст.1 КЗ јер се ради о мањој количини дроге за сопствену употребу. Уколико суд нађе да наводи оптужнице стоје указује да је дело из чл.346 ст.3 КЗ конзумирано делом из чл.246 ст.3 КЗ. При изрицању санкције треба имати у виду да се И. Д. дистанцирао од другова који су на њега компромитујуће деловали, да је платио високу цену својим здрављем јер је дошло до његовог упуцавања након свега овога, којом приликом му је живот био доведен у опасност. Осим тога указао је да је он у

Оптужени Александар Станковић се у завршној речи придружио завршној речи својих бранилаца, остајући при наводима одбране, односно признању кривичног дела из чл.348 ст.1 КЗ и негирању кривичних дела из чл.346 ст.1 КЗ и чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ. У погледу снимљених телефонских разговора желео је да истакне да се ту није радило ни о каквој дроги већ о позајмљивању новца

на кама
фармер
аутомоб
убица
„беогр
могли
интер
није
Ми
изв
ње
Вс
у
је
г

но на
менти
дине
шке
а за
гало

да
ги
ти
у
а

на камату где сам он био посредник, затим о продаји гардеробе, најчешће фармерки, стимуланса за фитнес, препарата за боди билдинг и једном о продаји аутомобила. Није се радило ниокаквој намерној конспирацији већ је то уобичајен, београдски начин комуникације данас међу младима, тзв. „београдски сленг“. Навео је да су прислушкивани 6 месеци, што наравно нису могли да знају, а међу њих 10-ак сви су различити у сваком погледу, па и у интелектуалном, тако да сматра да је немогуће да за тих 6 месеци нико од њих није поменуо супстанце за коју се оптужују. **Оптужени Александар Милошевић** се придружио завршној речи браниоца истичући да признаје извршење кривичног дела из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ и да је имао разлога за његово извршење, док у погледу трговине дрогама и пуцњаве која се десила у [REDACTED] не осећа никакву одговорност. **Оптужени Станко Николић** је у целости прихватио завршну реч свог браниоца, истичући да је није крив и да је грешком ухапшен. **Оптужени Мирко Милошевић** је додао да је сада у [REDACTED]. **Оптужени Петар Југовић** [REDACTED] да је пиштољ који је држао био поклон од његовог покојног комшије који је био [REDACTED]. Добио је пиштољ на поклон, његова породица је била упозната с тим, тј. његов отац. Није хтео да каже да је његов отац то знао, јер је он частан човек, поштен и није имао везе са тим, то је једноставно био његов поклон. **Оптужени Милинко Брашњевић**, мал.сада пун.**Божидар Сабовљевић** и мал.сада пун.**Денко** су у свему прихватили завршне речи својих бранилаца, као и мал.сада пун.**Лука Целић** истичући да је дрога која је пронађена код њега била намењена његовој личној употреби, да је притвор представљао прекретнису у његовом животу и да жели [REDACTED].

Суд је у доказном поступку на главном претресу испитао сведока Павла Дуканца и на сагласан предлог странака прочитао следеће писмене доказе и исказе сведока: записник МУП-а, РС, ДП ПУ за град Београд УКП, Треће одељење [REDACTED] од 05.03.2010 године, о саслушању окривљених Александра Милошевића, Александра Станковића, Петра Југовића, Божидара Сабовљевића, записник о саслушању осумњичених УКП Пето одељења [REDACTED] од 05.03.2010 године, о саслушању осумњиченог Станка Николића и записник МУП РС ДП ПУ за град Београд УКП Треће одељење [REDACTED] од 10.03.2010 године, о саслушању осумњиченог Милинка Брашњевића, извештај из казнене евиденције за окривљеног Станковић Александра, Милошевић Александра, Николић Станка, Милошевић Мирка, Југовић Петра, Сабовљевић Божидара и Брашњевић Милинка, Управе за аналитику од 06.03.2010 године, и извештај из казнене евиденције за окривљеног Брашњевић Милинка од 11.03.2010 године, налаз и мишљење сталног судског вештака психијатра др Бранка Мандића за окривљеног Станковић Александра од 10.06.2010 године, за окривљеног Николић Станка од 14.06.2010 године, за окривљеног Милошевић Мирка од 14.06.2010 године, као и налаз и мишљење

сталних судских вештака психијатра др Бранка Мандића и спец. клин. психологије Ане Најман за окривљене Милошевић Александра од 14.06.2010. године, за окривљеног Југовић Петра од 15.06.2010. године, и окривљеног Сабовљевић Божидара од 15.06.2010. године, потврде МУП РС ДП ПУ за град Београд УКП Треће одељење од 05.03.2010. године, и 10.03.2010. године о привремено одузетим предметима од лица Милошевић Владимира, потврде о привремено одузетим предметима од окривљеног Станковић Александра од 05.04.2010. године, и то две потврде и потврда о привремено одузетим предметима од окривљеног Југовић Петра од 05.03.2010. године, и то две потврде, потврде о привремено одузетим предметима од окривљеног Сабовљевић Божидара од 05.03.2010. године, и то две потврде, и потврда МУП-а РС ДП ПУ за град Београд УКП Пето одељење [REDACTED] од 05.03.2010. године, о привремено одузетим предметима од окривљеног Николић Станка, записници МУП-а РС ДП ПУ за град Београд УКП Треће одељење од претресању стана и других просторија окривљеног Милошевић Александра, окривљеног Николић Станка, окривљеног Станковић Александра, [REDACTED], мајке окривљеног Сабовљевић Божидара од 05.03.2010. године, записници о извршеном физичко-хемијском вештачењу МУП РС ДП УКП НКТЦ број [REDACTED] са налазом и мишљењем вештака дипломираног физ. хем. вештака Ђорђевић Зорана и број [REDACTED] од 05.03.2010. године, са налазом и мишљењем вештака Ђорђевић Зорана, записници МУП-а РС ДП УКП НКТЦ број [REDACTED] и број [REDACTED] затим број [REDACTED] и број [REDACTED] сви од 06.03.2010. године, са налазима и мишљењима вештака балистичара Ђокић Радована, извештај о прегледу самолепљивих трака МУП РС ДП УКП НКТЦ број [REDACTED] са извештајем крим. технике криминалистичког техничара Блаже Јовића од 11.03.2010. године, лекарско уверење Ургентног центра КЦ Србије број [REDACTED] од 14.06.2010. године, за оштећеног К [REDACTED] В [REDACTED], налаз и мишљење сталног судског вештака др Милоша Јанчића о врсти и тежини и механизму настанка повреда код оштећеног В [REDACTED] А [REDACTED] и оштећеног В [REDACTED] К [REDACTED] од 18.07.2010. године, извршио је увид у службену белешку о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС ДП ПУ за град Београд УКП Одељење за оперативну криминалистичку технику број уписника [REDACTED] и број УВ уписника [REDACTED] од 26.02.2010. године, информацију о фабричком броју оружја акционарског друштва за производњу и промет оружја Застава оружје затвореног типа број [REDACTED] бр. пов. [REDACTED] од 06.04.2010. године, као и фото-документацију МУП РС ДП ПУ за град Београд по предмету пиштоља марке ЦЗ модела М70 калибра 7,65 mm фабричког броја [REDACTED] и службену белешку о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС ДП ПУ за град Београд ПС Чукарица број УВ уписника број [REDACTED] од 14.08.2008. године, записник о балистичком вештачењу МУП-а РС ДП УКП НКТЦ број [REDACTED] од 16.07.2009. године, са налазом и мишљењем вештака балистичара Ђокић Радована и Костић Стојана, прочитао транскрипте и то препис 348 страна снимљених на 7 ДВД и то телефонских разговора осумњиченог Станковић Александра који је користио бројеве телефона [REDACTED]

44-82-
прим:
Мило
прим:
Југо
прим:
Ми:
сач
и 1
на
др
те
ко
л
Г

и
а од
е, и
ДП
10.
гра,
зић
но
то
ог
I-
).
I
I

██████████, ██████████, ██████████ и ██████████ сачињених
применом мера надзора Кри.пов.број ██████████ од 24.09.2009. године, окривљеног
Милошевић Мирка који је користио број телефона ██████████ сачињених
применом мера надзора Кри.пов.број ██████████ од 06.10.2009. године, окривљеног
Југовић Петра који је користио број телефона ██████████ сачињених
применом мера надзора Кри.пов.број ██████████ од 18.12.2009. године, окривљеног
Милошевић Александра који је користио број телефона ██████████
сачињених применом мере надзора Кри.пов.број ██████████ од 18.12.2009. године,
и по наредби да се против осумњиченог НН лица званог ██████████ изврши
надзор и снимање телефонских разговора и других разговора или комуникација
другим техничким средствима и оптичког снимања лица које је обављао преко
телефона број ██████████ и наредба Кри.пов.број ██████████ од 02.03.2010.
године, којом се наређује да се против осумњиченог НН лица званог ██████████ без
других података изврши надзор и снимање телефонских разговора и других
разговора или комуникација другим техничким средствима и оптичког снимања
лица које је обављао преко телефона броја ██████████ и допуна наредбе
истражног судије Кри.пов.број ██████████ од 02.03.2010. године, којом се допуњује
наредба од 22.02.2010. године, тако што се наређује да се изврши надзор и
снимање телефонских разговора против осумњиченог НН лица званог ██████████ из
██████████ у односу на разговоре које је обављао преко броја телефона ██████████
██████████, извршио увид у списе Вишег суда у Београду Одељења за малолетнике
██████████ у кривичном предмету против малолетног Д ██████████ И ██████████ због
кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 3 у
вези става 1 КЗ и неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога
из члана 246 став 3 у вези става 1 КЗ, затим у списе ██████████ у кривичном
предмету против малолетног Ц ██████████ Д ██████████ због кривичног дела удруживање
ради вршења кривичних дела из члана 346 став 3 у вези става 1 КЗ и
неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став
3 у вези става 1 КЗ, извршио увид у медицинску документацију за
окр.Милошевић Мирка и то ██████████
██████████ од 21.01.1992. године, исказ сведока – оштећеног К ██████████
В ██████████ са записника са главног претреса од 15.12.2010. године, уговор о
продаји стана у изградњи између ██████████ и ██████████, извештај
Градског Центра за социјални рад у Београду Одељење Врачар број ██████████
2505/2010 од 21.12.2010. године, за малолетног сада пунолетног Б ██████████
С ██████████, извештај Градског Центра за социјални рад у Београду Одељење
Врачар број ██████████ од 27.06.2011. године за Ц ██████████ Л ██████████ увид у
██████████ за Д ██████████ И ██████████ од 17.12.2010.
године, извештај односно допис стрељачког клуба „Таргет“ од 19. септембра
2011 године, са изводом из дневника корисника услуга, извршио је увид у
копију саобраћајне дозволе за регистарско возило ██████████ и прочитао исказ
сведока А ██████████ ██████████ са записника из претходног поступка од
01.04.2010 године, исказ сведока И ██████████ М ██████████, Д ██████████ Р ██████████, Б ██████████
М ██████████, Ф ██████████ Б ██████████, са записника са главног претреса од 29.06.2011. године,
сведока Ш ██████████ Ал ██████████, Р ██████████ Н ██████████, Д ██████████ М ██████████, са записника са

главног претреса од 30.09.2011. године, сведока Б. М. и Ф. Б. са записника са главног претреса од 15.11.2011. године, извештај Градског центра за социјални рад у Београду Одељење Звездара број [REDACTED] од 02.11.2010 године, о реализацији васпитне мере за Д. И., извештај Градског Центра за социјални рад Одељење Звездара број [REDACTED] од 25.03.2010 године, за малолетног Д. И. и извршио увид у изводе из матичне књиге рођених за Д. И., Ц. Л. и С. В. Уговор о купопродаји непокретности закључен у Београду дана 05.04.2005. године између [REDACTED] и [REDACTED] од 05.04.2005. године, уговор о купопродаји непокретности закључен 05.04.2005. године, између [REDACTED] и [REDACTED] под [REDACTED] од 05.04.2005. године, извршио увид у [REDACTED] Милошевић Мирка и у [REDACTED] Милошевић Мирка, записник о препознавању лица од стране оштећеног Владимира Кулезића сачињеног од МУП РС ДП ПУ за град Београд УКП Треће одељење [REDACTED] од 05.03.2010. године, и записник о препознавању лица УКП Треће Одељење [REDACTED] од 05.03.2010. године, [REDACTED] [REDACTED] за Д. И. УЦ КЦС од 04.01.2011. године, па је оценом свих доказа у складу са одредбама чл.17 и чл.18 ЗКП утврдио чињенично стање као у изреци пресуде.

Из записника о препознавању лица сачињеног у службеним просторијама Трећег одељења УКП-а, ПУ за град Београд, под [REDACTED] од 05.03.2010. године, утврђено је да је оштећени Александар Вучковић указао на оптуженог Александра Милошевића као извршиоца кривичног дела насилничко понашање из чл.344 КЗ. (кривично дело из ст. V изреке пресуде)

Из службене белешке о криминалистичко-техничком прегледу лица места Одељења за оперативну криминалистичку технику УКП-а, ПУ за град Београд, [REDACTED] од 26.02.2010. године, утврђено је да су прегледом лица места на углу улице Војислава Илића, Кружни пут и улице Пиве Караматијевића код бр.5, у Београду, пронађени следећи трагови:

- траг бр.1 – чаура са ознакама ППУ 7,62 mm TT, затечена на коловозу у средњој саобраћајној траци,
- траг бр.2 - чаура са ознакама ППУ 7,62 mm TT, затечена на коловозу у средњој десној траци,
- траг бр.3 - чаура са ознакама ППУ 7,62 mm TT, затечена на коловозу у средњој десној траци,
- траг бр.4 - чаура са ознакама ППУ 7,62 mm TT, затечена на коловозу у средњој десној траци улице Војислава Илића,

Прегледом лица места у улици Пиве Караматијевића, испред зграде између бројева 3 и 5, затечено је возило марке "[REDACTED]" тип "[REDACTED]"

белешке

• при
лет
• при
лет
• у
• 11
• 11

11
11
11

Бориса
адског
32 од
ештај
5 од
е из
гара,
005.
јем
ен
ДВ
р.
за
г
е

обележено као траг бр.5, као и следећи трагови:

- траг бр.6 – капљице црвене боје, највероватније крви, који су затечени са леве стране возила [REDACTED],
- траг бр.7, 8 и 9 – оштећења настала највероватније од пројектила на предњим левим вратима у висини ручке за отварање врата. На тапацирунгу врата уочена су два оштећења, која највероватније потичу од пројектила,
- траг бр.10 – обележено је оштећење, односно недостајање стакла на предњим левим вратима, највероватније настало од дејства пројектила,
- траг бр.11 – [REDACTED] је, марке [REDACTED], затечена на седишту сувозача, а на истој су уочена оштећења која су највероватније настала од пројектила,

Даљим, прегледом возила у гаражи ОКТ-а, у возилу, на седишту возача, уочен је траг црвене боје, највероватније од крви. Констатовано је да је у Ургентном центру са руку оштећеног В [REDACTED] К [REDACTED] узет тест на присуство барутних честица, као и један пројектил који је извађен из тела оштећеног. (кривично дело из ст. VI изреке пресуде)

Из извештаја о прегледу самолепљивих фолија [REDACTED] НКЦ-а од 11.03.2010. године, утврђено је да су Центру достављене четири самолепљиве фолије помоћу којих су скинути трагови са унутрашње стране предњих десних и задњих десних врата возила "[REDACTED]", [REDACTED] као и са предњег десног седишта и десне стране задњег седишта истог возила. Констатовано је да су на достављеним фолијама којима су скинути трагови са унутрашње стране предњих десних врата возила и десне стране задњег седишта уочени трагови који могу да потичу од нитрата барутних честица. (кривично дело из ст. VI изреке пресуде)

Из налаза и мишљења [REDACTED] од 16.07.2010. године, које су испред НКЦ-а дали Радован Ђокић и Стојан Костић, датог након прегледа и мерења чаура (које су у службеној белешки о криминалистичко-техничком прегледу лица места 100-КУ.3854/2010, [REDACTED] од 26.02.2010. године, обележене као трагови бр.1, 2, 3 и 4) утврђено је да исте потичу од метака калибра 7,62 mm и да су испаљене из једног истог оружја, највероватније из оружја система "Токарев". Констатовано је да је на самолепљивој фолији помоћу које су скинути трагови са десне надланице В [REDACTED] К [REDACTED] доказано присуство честица нитрата. Због недостатка честица нитрата на "Rossignol" јакни, као и због постојања препреке у виду возачевих врата између уста цеви и одеће констатовано је да није било могуће одредити даљину пуцања, такође, наведено је да су од четири испаљена пројектила, три погодила возачева врата и направила оштећења. (кривично дело из ст. VI изреке пресуде)

Из записника о препознавању лица сачињеног у службеним просторијама Трећег одељења УКП-а, ПУ за град Београд, под [REDACTED] од 05.03.2010. године, утврђено је да је оштећени В [REDACTED] К [REDACTED] указао на оптуженог

Александра Милошевића као на извршиоца кривичног дела из чл.113 КЗ у вези чл.30 КЗ. (кривично дело из ст. VI изреке пресуде)

Из записника о препознавању лица сачињеног у службеним просторијама Трећег одељења УКП-а, ПУ за град Београд, под [REDACTED] од 10.03.2010. године, утврђено је да је оштећени В [REDACTED] К [REDACTED] указао на оптуженог Милинка Брашњовића као на извршиоца кривичног дела из чл.113 КЗ у вези чл.30 КЗ. На записнику су поред потписа заменика јавног тужиоца, оштећеног и овлашћених службених лица констатовани и ангажовани браниоци адв.Немања Јоловић и адв.Велибор Ероп. (кривично дело из ст. VI изреке пресуде)

Из лекарског уверења Ургентног центра КЦС [REDACTED] од 14.06.2010. године, које су дали др Татјана Атанасијевић, спец.судске медицине и др Слободан Николић, спец.судске медицине, утврђено је да је В [REDACTED] К [REDACTED] клинички лечен у УЦ у периоду од 26.02. до 01.03.2010. године, због повреда у виду површне ране-застрелине предњег зида трбушне дупље без продора у трбушну дупљу и ране-прострелна леве надлактице, које повреде су у време наношења представљале лаку телесну повреду. (кривично дело из ст. VI изреке пресуде)

Из налаза и мишљења судског вештака др Милоша Јанчића од 18.07.2010. године, утврђено је да је оштећени В [REDACTED] К [REDACTED] задобио повреду у виду прострелине леве надлактице без лезије значајних крвних судова, нервних сплетова и коштаног ткива као и повреду у виду површне стрелне ране у пределу предњег трбушног зида без продора у трбушну дупљу, која припадају групи отворених механичких повреда људског тела нанесених дејством пројектила (зрна) испаљеног из цеви ватреног оружја, пиштоља. Побројане повреде су појединачно и скупно посматране квалификоване као лака телесна повреда. Повреда у пределу предњег трбушног зида има наведене карактеристике обзиром да је испаљено зрно на свом путу до тела оштећеног прошло кроз врата аутомобила и на тај начин изгубило велики кинетички потенцијал и сам интензитет пробојне снаге пројектила. (кривично дело из ст. VI изреке пресуде)

Из потврде о привремено одузетим предметима Трећег одељења УКП-а, ПУ за град Београд, од 05.03.2010. године, утврђено је да су од В [REDACTED] Милошевића, привремено одузети следећи предмети:

1. возило марке [REDACTED] тип "[REDACTED]", [REDACTED], број мотора [REDACTED] број шасије [REDACTED], [REDACTED],
2. саобраћајна дозвола на име [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
3. кључ за возило [REDACTED] са угравираним словима [REDACTED] са [REDACTED] [REDACTED],
4. потврда ПУ за град Београд, ПС Врачар бр. [REDACTED] од 23.11.2009. године,

██████████: ██████████ ██████████

Из записника о претресању стана и других просторија Петог одељења УКП-а, ПУ за град Београд, од 05.03.2010. године, утврђено је да претресом стана у ██████████, оптуженог Станка Николића, нису пронађени никакви предмети, док је из потврде о привремено одузетим предметима, коју је оптужени потписао, а коју је издате истога дана од стране истог одељења, утврђено је да су од оптуженог привремено одузети следећи предмети:

1. мобилни телефон марке ██████████, модел ██████████, ИМЕИ бр ██████████, са ██████████ претплатничком картицом броја ██████████,
2. мобилни телефон марке ██████████, модел ██████████, ИМЕИ бр ██████████,
3. мобилни телефон марке ██████████, модел ██████████, ИМЕИ бр ██████████, са ██████████ претплатничком картицом ██████████ сер.бр. ██████████,
4. једна "██████████" картица од ██████████ динара сер.б. ██████████

Из записника о претресању стана и других просторија, две потврде о привремено одузетим предметима Трећег одељења УКП-а, ПУ за град Београд, од 05.03.2010. године, и балистичког вештачења НКЦЦ-а ██████████ од 06.03.2010. године, утврђено је да су претресом стана ██████████, оптуженог Александра Станковића, пронађени и уз потврде, које је оптужени потписао, привремено одузети следећи предмети:

1. један револвер марке "Smith&Wesson", фабр.бр.Х 9727, кал.38 Spec., са 5 метака истог калибра у буренцету, који је функционално исправан и представља ватрено оружје и смислу чл.2 ст.2 тач.1 Закона о оружју и муницији РС,
2. два метка кал.38 Spec.,
3. једно ПМВ марке ██████████, тип "██████████", рег.ознака ██████████,
4. један образац саобраћајне дозволе за напред наведено возило сер.бр. ██████████
5. мобилни телефон марке ██████████, ИМЕИ бр ██████████, са припадајућом картицом броја ██████████,
6. мобилни телефон марке ██████████, ИМЕИ бр ██████████, са припадајућом картицом броја ██████████,
7. мобилни телефон марке ██████████, ИМЕИ бр ██████████,
8. мобилни телефон марке ██████████, ИМЕИ бр ██████████, са припадајућом картицом сер.броја ██████████,
9. мобилни телефон марке ██████████, ИМЕИ бр ██████████, са припадајућом картицом сер.броја ██████████,
10. мобилни телефон марке ██████████, модел ██████████,
11. мобилни телефон марке ██████████, ИМЕИ бр ██████████,
12. ██████████ картица сер.бр. ██████████,
13. један уложак за картицу ██████████ сер.бр. ██████████

з УКП-а,
стана у
чијакви
коју је
љења,

4225,

12,
БИ
ога

14. ██████████ картица сер. ██████████
15. платна картица "██████████" на име Александра Станковића,
16. платна картица банке "██████████" на име Александра Станковића,
17. једна платна картица "██████████" на име Александра Станковића,
18. тринаест (13) новчаница у апоенима од 1.000,00 динара,
19. две (2) новчанице у апоенима од 500,00 динара,
20. четири (4) новчанице у апоенима од 200,00 динара,
21. три (3) новчанице у апоенима од 100,00 динара,
22. осам (8) новчаница у апоенима од 100 евра, са констатованим серијским бројевима,
23. три (3) новчанице у апоенима од 50 евра, са констатованим серијским бројевима,
24. једна новчаница у апоену од 20 евра, са констатованим серијским бројем,
25. једна новчаница у апоену од 5 евра, са констатованим серијским бројем,
26. две "██████████" картице сер.бр. ██████████ и ██████████,
27. картица претплатничког броја ██████████.

Из записника о претресању стана и других просторија, две потврде о привремено одузетим предметима Трећег одељења УКП-а, ПУ за град Београд, и физичко-хемијског вештачења НКТЦ-а ██████████ од 06.03.2010. године, утврђено је да су претресом стана ██████████, малолетног сада пунолетног Б██████████ С██████████, обављеног у присуству његове мајке ██████████, пронађени и уз потврде, које је Сабовљевић потписао, привремено одузети следећи предмети:

1. уложак за СИМ картицу ██████████ са траговима прашкасте материје браон боје,
2. мобилни телефон марке "██████████", ИМЕИ бр. ██████████,
3. један мобилни пакет "██████████" за бројеве ██████████ и ██████████,
4. један пакет "██████████" за број ██████████,
5. мобилни телефон марке "██████████", ИМЕИ бр. ██████████,
6. мобилни телефон марке "██████████", модел "██████████" ИМЕИ бр. ██████████,
7. пакет "██████████" за број ██████████,
8. пакет "██████████" -а за број ██████████,
9. телефон марке "██████████", ИМЕИ бр. ██████████, са СИМ картицом сер.бр. ██████████,
10. телефон марке "██████████", ИМЕИ бр. ██████████, са картицом ██████████,
11. ПВЦ кеса у којој се налазило 40 мањих ПВЦ пакетића, са смешом хероина, у облику базе, и активних разблаживача кофеина и парацетамола, укупне нето масе 18,38 грама,
12. ПВЦ кеса у којој се налазило 5 већих ПВЦ пакетића са смешом хероина, у облику базе, и активних разблаживача кофеина и парацетамола, од којих су

четири пакетића, укупне нето 19,44 грама, а један нето масе 4,90 грама.

Из записника о претресању стана и других просторија, потврде о привремено одузетим предметима УКП-а, ПУ за град Београд, од 05.03.2010. године, и физичко-хемијског вештачења НКТЦ-а [REDACTED] од 05.03.2010. године, утврђено је да су претресом стана у [REDACTED], малолетног сада пунолетног Ј. Ц. [REDACTED], обављеног у присуству његове мајке [REDACTED] [REDACTED] пронађени и уз потврду, коју је Ц. [REDACTED] потписао, привремено одузети следећи предмети:

1. ПВЦ кесица у којој се налазило 0,51 грам марихуане, односно осушених делова биљке конопље (*Cannabis*), која садржи психоактивну компоненту ТНС (*тетрахидроканобинол*),
2. полиса ауто-осигурања " [REDACTED] бр. [REDACTED]
3. уложак картице за мобилни телефон оператера [REDACTED] сер.бр. [REDACTED],
4. картица оператера [REDACTED] сер.бр. [REDACTED],
5. метални ломач цилиндар браве за возила,
6. мобилни телефон марке " [REDACTED] ", модел [REDACTED], ИМЕИ бр. [REDACTED], без картице,
7. мобилни телефон марке " [REDACTED] ", модел [REDACTED], ИМЕИ бр. [REDACTED], са картицом [REDACTED] броја [REDACTED] и картицом [REDACTED] сер.бр. [REDACTED], која се налазила испод поклопца батерије.

Из записника о претресању стана и других просторија и потврде о привремено одузетим предметима УКП-а, ПУ за град Београд од 05.03.2010. године, као и физичко-хемијског вештачења НКТЦ-а бр. [REDACTED] од 05.03.2010. године, утврђено је да су претресом стана у [REDACTED], малолетног сада пунолетног И. Д. [REDACTED], обављеног у присуству његовог оца [REDACTED] [REDACTED] пронађени и уз потврду коју је Д. [REDACTED] потписао привремено одузети следећи предмети:

1. мобилни телефон марке " [REDACTED] ", модел " [REDACTED] ", сер.бр. [REDACTED], са [REDACTED] картицом непознатог броја,
2. мобилни телефон марке " [REDACTED] ", модел " [REDACTED] ", сер.бр. [REDACTED], са картицом број [REDACTED],
3. мобилни телефон марке " [REDACTED] ", модел " [REDACTED] ", сер.бр. [REDACTED], са картицом [REDACTED],
4. мобилни телефон марке " [REDACTED] ", сер.бр. [REDACTED],
5. вагица за прецизно мерење " [REDACTED] ",
6. картица [REDACTED] а број [REDACTED],
7. картица [REDACTED] а број [REDACTED],
8. [REDACTED] картица непознатог броја,
9. метална кутија са седам тегића од по 1,7 грама,
10. ПВЦ кесу са 21 таблетом [REDACTED] са ознаком " [REDACTED] ", упаковане у зип

кесу,
хлорфет
који се
таблет:
11.0.22
који с

Дописо
су Ми
корис
чему

Из к
мет:
Ив

И:
к
с

га.
временно
цине, и
године,
г сада
зрјане
змено

кесицу, а у којима је детектовано присуство пиперонала, хлорфенилпиперазина и микрокристалне целулозе. Пиперонал је прекурсор, који се користи за добијање МДА, МДЕА, МДМА – амфетаминских типова у таблетама екстазија,

11.0,22 грама марихуане односно осушених делова биљке конопље (*Cannabis*), која садржи психоактивну компоненту ТНС (*тетрахидроканобинол*).

Дописом стрељачког клуба "Таргет" од 19.09.2011. године, суд је обавештен да су [REDACTED] и Александар Милошевић дана 26.02.2010. године, користили услуге СК "Таргет" и то у периоду између 15,00 и 20,00 часова, о чему је достављена копија "дневника гађања" од поменутог дана.

них
нту

Из копије саобраћајне дозволе [REDACTED] утврђено је да је "[REDACTED]", [REDACTED] [REDACTED], регистарских ознака [REDACTED] регистрована на [REDACTED] [REDACTED].

га

Из налаза и мишљења судског вештака др [REDACTED] од 10.06.2010. године, утврђено је да је оптужени Александар Станковић особа уравнотежене структуре личности са интелектуалним способностима у границама горњег просека. Код оптуженог психијатријским прегледом није регистровано постојање психопатолошких поремећаја, нити је регистровано постојање токсикоманске зависности од опојних дрога, те је с тога судски вештак закључио да су његове способности схватања значаја дела као и могућност управљања поступцима биле очуване.

Из налаза и мишљења судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман, спец.клиничке психологије, од 14.06.2010. године, утврђено је да је оптужени Александар Милошевић особа у фази развоја, са интелектуалним способностима у границама солидног просека. Степен опште душевне развијености оптуженог Милошевића, по мишљењу судских вештака одговара очекиваном просеку за календарски узраст којем припада. Прегледом оптуженог није регистровано постојање психопатолошких поремећаја нити токсикоманске зависности од опојних дрога, те је с тога од стране судских вештака закључено да су његове способности схватања значаја дела као и могућност управљања поступцима биле очуване.

Из налаза и мишљења судског вештака др Бранка Мандића од 14.06.2010. године, утврђено је да је оптужени Станко Николић особа релативно уравнотежене структуре личности са интелектуалним способностима у границама просека. Психијатријским прегледом оптуженог није регистровано постојање психопатолошких поремећаја нити постојање токсикоманске зависности од опојних дрога, те је с тога судски вештак закључио да су способности схватања значаја дела као и могућност управљања поступцима код оптуженог биле очуване.

Из налаза и мишљења судског вештака др Бранка Мандића од 14.06.2010. године, утврђено је да је оптужени Мирко Милошевић особа релативно уравнотежене структуре личности са интелектуалним способностима у границама просека. Психијатријским прегледом оптуженог није регистровано постојање психопатолошких поремећаја нити постојање токсикоманске зависности од опојних дрога, те је с тога судски вештак закључио да су способности схватања значаја дела као и могућност управљања поступцима код оптуженог биле очуване.

Из налаза и мишљења судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман, спец.клиничке психологије, од 15.06.2010. године, утврђено је да је оптужени Петар Југовић особа у фази развоја са интелектуалним способностима изнад просека, чији степен душевне развијености одговара очекиваном просеку за календарски узраст којем припада. Спроведеним експлорацијама личности оптуженог није регистровано постојање ни психопатолошких поремећаја нити постојање токсикоманске зависности од опојних дрога, те су с тога судски вештаци закључили да су способности схватања значаја дела као и могућност управљања поступцима код оптуженог биле очуване.

Из налаза и мишљења судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман, спец.клиничке психологије, од 15.06.2010. године, утврђено је да је Божидар Сабовљевић особа у фази развоја са интелектуалним способностима у границама слабијег просека. Степен душевне развијености оптуженог одговара очекиваном просеку за календарски узраст којем припада. Код оптуженог спроведеним експлорацијама личности није регистровано постојање ни психопатолошких поремећаја нити постојање токсикоманске зависности од опојних дрога, те су с тога судски вештаци закључили да су способности схватања значаја дела као и могућност управљања поступцима код оптуженог биле очуване.

Из налаза и мишљења судског вештака др Милоша Јанчића од 18.07.2010. године, утврђено је да је оштећени А. В. задобио повреду у виду нагњечине у чеоном пределу поглавине са десне стране и нагњечину у пределу лица са леве стране, које повреде припадају групи механичких повреда људског тела нанешених тупином чврстог и активно замахнутог механичког оруђа могуће замахнутом шаком стиснутом у лезицу и ногом обуеном у обућу; затим задобио је и површну убодину у пределу лопатице, која припада скубини тзв.отворених механичких повреда нанетих оштрим и активно замахнутим механичким оруђем, шиљком лако замахнутог ножа; те расекотину у пределу левог рамена дужине 2 cm без лезије значајних крвних судова и нервних сплетова и две расекотине у пределу десне надлактице дужине до 2 cm без лезије значајних крвних судова и нервних сплетова, које повреде су нанете оштрим и лако замахнутим механичким оруђем, сечивом предметног ножа. Констатоване повреде се појединачно и скупно по мишљењу судског вештака квалификују као лака телесна повреда. (кривично дело из ст.V изреке пресуде)

Из налаза и м
Врачар бр.5
психофизичко
статуса мало
најдекуватни
наспитне н
септембра
школске с
надзора, ј
редовно
потребе,
рекреат
своје с
27.06.2
малол
до зн
саве
зрел
дел
ста

И
F
1

од 14.06.2010.
 ја релативно
 бностима у
 егистровано
 сикоманске
 чио да су
 пцима код

Из налаза и мишљења Градског центра за социјални рад у Београду одељења
 Врачар бр. [REDACTED] од 24.03.2010. године, датих након процене
 психофизичког, породичног, васпитно-образовног, материјалног и стамбеног
 статуса малолетног сада пунолетног Л. Ц. [REDACTED] утврђено је да би за истог
 наједекватнија била мера појачаног надзора родитеља уз одређене конкретне
 васпитне налоге које треба да испуни у периоду од једне године: да се од
 септембра укључи у ванредно похађање наставе и да успешно испуњава све
 школске обавезе, да се заједно са мајком, која ће и бити вршилац појачаног
 надзора, јави на третман у неко од породичних саветовалишта и да на третмане
 редовно одлази све док стручњаци из те установе сматрају да за тим има
 потребе, те да се у складу са својим здравственим стањем и могућностима
 рекреативној редовно бави спортом по избору како би правилно структурисао
 своје слободно време. Из допуне налаза и мишљења [REDACTED] од
 27.06.2011. године, утврђено је да је материјални, породични и стамбени статус
 малолетног сада пунолетног Л. Ц. [REDACTED] непромењен, да је код истог дошло
 до значајнијег помака у перцепцији реалности и система вредности, што се сем
 саветодавног рада са Ц. [REDACTED] може приписати и подизању његовог нивоа
 зрелости до којег долази одрастањем, као и судском поступку који је на њега
 деловао корективно. Предложено је да се настави са мером надзора органа
 старатељства.

Из налаза и мишљења одељења Звездара Градског центра за социјални рад у
 Београду бр. [REDACTED] од 25.03.2010. године, датих након процене
 психофизичког, породичног, васпитно-образовног, материјалног и стамбеног
 статуса, као и статуса малолетног сада пунолетног И. Д. [REDACTED], констатовано
 је да исти није први пут у кривичном поступку, обзиром да је пред истим судом
 у току поступак због основане сумње да је почетком 2009. године, починио
 кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних
 дрога, те да се како је након непуних годину дана поновио слично кривично
 дело, стиче утисак да малолетник има склоности ка асоцијалном, друштвено
 неприхватљивом начину понашања. Из плана и програма спровођења васпитне
 мере од 24.05.2010. године, утврђено је да циљ васпитне мере подстицај,
 мотивација и отварање могућности да малолетник развија просоцијалну
 оријентацију, унапређује сопствене ставове и форме понашања, да је задатак
 третмана праћење малолетног Д. [REDACTED] по свим статусима, посебно васпитно-
 образовном и психо-физичком, да је ризик третмана постојање ризика од
 рецидива тј. на плану успостављања јасних очекивања, правила и ограничења, те
 њихово доследно спровођење, као и родитељске компетентности.

Из налаза и мишљења Градског центра за социјални рад у Београду одељења
 Врачар бр. [REDACTED] од 21.12.2010. године, датих након процене
 породичног, материјалног и стамбеног статуса, васпитно-образовног као и
 психофизичког статуса малолетног сада пунолетног Е. С. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
 процењено је да је истоме потребно одредити појачан надзор органа

Најман,
 тужени
 и изнад
 еку за
 ности
 нити
 дски
 ност

ин,
 зр
 у
 !

старатељства уз конкретне задатке – редовног јављања у одељење Врачар и разговор са психологом, [REDACTED] и наставак [REDACTED] у [REDACTED].

Из транскрипата сачињених применом мера надзора и снимања телефонских разговора оптужених утврђено је следеће:

Оптужени Александар Станковић је са извесним [REDACTED] М [REDACTED] који је користио бројеве [REDACTED] и [REDACTED] имао комуникацију 05.10.2009. године, у 19,57 часова, која је битноме гласила:

А [REDACTED] М [REDACTED]: “Ево брате управо сад ћу да се видим ту с једним другаром. Кад можеш ти то да ми допремиш?”

Опт.Александар Станковић: “Па ај сутра ме зови одма брате да се видимо и то је то. Зови ме сутра кад будеш усто и то је то”.

А [REDACTED] М [REDACTED]: “Може матори. Ајде оћеш да ти...зваћу те са овог другог броја само да ти кажем колко”

Опт.Александар Станковић: “Шта кажеш брате?”

А [REDACTED] М [REDACTED]: “Зваћу те са службеног броја да ти кажем колико”

Опт.Александар Станковић: “Важи, важи, важи”.

Сутрадан ујутру, дакле 06.10.2009. године, у 10,29 часова, очигледно према договору од претходног дана, А [REDACTED] М [REDACTED] је позвао оптуженог Александра Станковића са другог броја, а разговор је био садржине:

А [REDACTED] М [REDACTED]: “Значи ај тамо негде после двојке ћу моћи, углавном овај, како се зове да се видимо само отприлике оћеш да ти тад кажем то па да се видимо вечерас или, или?”

Опт.Александар Станковић: “Па не, реци ми, ја сам ту нешто позајмио од кеве да ти дам да платиш ту рату. Колко теби треба, две-три главе? Колко ти треба?”

А [REDACTED] М [REDACTED]: “За, овај, како се зове, па узео би брате сто, стогкицу, брате знаш”

Опт.Александар Станковић: “Добро, добро, добро, па ништа ја ћу да видим да позајмим ту негде од неког па ћу ти дати, па ти само то врати, пошто ја стварно немам брате, ал могу да позајмим”

А [REDACTED] М [REDACTED]: “Чекај, чекај, брате, чекај, ајде, кад ти то доносиш брате, можеш да ми кажеш отприлике нешто?”

Опт.Александар Станковић: “Брате ти си лудак. Кад будеш тео брате само ме зови и то је то брате, ето”

А [REDACTED] М [REDACTED]: “Важи ајде. Ништа узећу бре, што ми ниси реко видећу ја да узмем неки кеш имам ја нешто пара”

Опт.Александар Станковић: “Ма не бре то лудаку, јао, ти си луд тотално. Нема везе, нема везе. Главница ти треба у сваком случају, јел тако?”

Александар
шта ћемо
Опт.Али

Из стк-
оптуже
је да с
док су
садрж

Алек
Савс
Опт
там
Ал
Бел
Оп
А.
О
о
/

Брачар и
наставак
слободно
дела.

фонских

звием
кацију

дним

мо и

вог

А██████████ М██████████: "Чућемо се па ћемо да се договоримо у теретани све
шта ћемо и како"

Опт.Александар Станковић: "Важи, важи, ћао"

Из *шта-а* од истог дана дакле 06.10.2009. године, од 17,03 и 17,04 часова које је
оптужени Александар Станковић разменио са А██████████ М██████████ јасно
је да су се нашли у теретани, а како су то претходно и договорили у разговору,
док су наредног дана 07.10.2009. године, у 09,30 часова имали разговор следеће
садржине:

А██████████ М██████████: "Ево ме брате, знаш где сам ја, ево ме улазим доле у
██████████ брате, са ауто-пута"

Опт.Александар Станковић: "Аха па добро, мало ти је гужва, ја сам исто ту,
тимо поред Палате пролазим"

А██████████ М██████████: "Слушај, јел теби...ако ти је фрка могу ја на Новом
Београду, није проблем да се видимо. Где идеш ти на Нови Београд?"

Опт.Александар Станковић: "Код оне Елпове пумпе тамо, брате, а?"

А██████████ М██████████: "Елп, Елп пумпа? Баш на пумпи код Газеле јел тако?"

Опт.Александар Станковић: "Па право чим прођеш, али ја сам већ овде, ако
оћеш сачекаћу те овде кад си већ дошо овде, брате"

А██████████ М██████████: "Не знам да ли је у Савској гужва, знаш"

Опт.Александар Станковић: "Јесте, јесте, баш је гужва, брате, ако оћеш да се
нађемо тачно код Елп пумпе тамо, ето ја сам тамо за десет минута"

А██████████ М██████████: "Ајде оћеш код Арене брате? Попни се горе"

Опт.Александар Станковић: "Да, онај тамо, важи, важи, знам тачно брате с
ауто-пута код Арене"

А██████████ М██████████: "Е то матори, то матори, погни се на први прстен онај,
ту те чекам"

Опт.Александар Станковић: "Важи, важи, ћао"

Оптужени Александар Станковић се са А██████████ М██████████ затим чуо
13.10.2009. године, а разговор је био садржине:

Опт.Александар Станковић: "Па ништа реко да видим јел остаје договор за
сутра, брате?"

А██████████ М██████████: "Да, да брате, остаје. Него знаш шта се десило мени, ја
сам ти спремио оно у суботу, него мењо сам телефон брате и немам твој број,
јурио сам по крају не могу да га нађем, за ону стотку што смо се договорили, сто
евра, да ти дам паре, и брате не могу да нађем телефон, ја знам да си ми реко ај
до суботе, ја ти спремио и јури, био у теретани тражио, нема нико твој број.

Опт.Александар Станковић: "Ма нема везе, нема везе, сутра само ето ако буде
могло све је ок"

А██████████ М██████████: "Не, не брате, сутра је све спремно"

Опт.Александар Станковић: "Јел било тамо све у реду брате?"

А██████████ М██████████: "Наравно, љуби те брат, све је у реду. Јел остаје и

а
г

даље комбинација, може све исто?"

Опт.Александар Станковић: "Како не, како не, како не"

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "Настављамо. Сутра ћемо да причамо кад се будемо видели"

Опт.Александар Станковић: "Важи"

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "Ај видимо се. Пао брате"

Оптужени Александар Станковић се са А. [REDACTED] М. [REDACTED] затим чуо 14.10.2009. године, у 20,02 и 20,11 часова, а из разговора произлази да се се нашли код кафића "Буковски" код Четрнаесте гимназије на Врачару. Такође, оптужени се са А. [REDACTED] М. [REDACTED] чуо и 20.10.2009. године у 19,22 часова, а разговор је у битном гласио:

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "Ево брате, ја реко кад можемо да се видимо?"

Опт.Александар Станковић: "Па кад будеш тео. Јел у реду тамо било све или није?"

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "Све љуби те брат, све у реду, па сам мислио за те књиге да ти дам нешто пара, чисто да"

Опт.Александар Станковић: "Важи може. Ја сам сутра на тренингу тамо од једанаест сати па ако можеш да дођеш сутра на тренинг"

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "У теретани?"

Опт.Александар Станковић: "Да"

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "Е слушај, ја у једанес имам суђење, али доћи ћу тамо до дванаес. Бићу до дванаес"

Опт.Александар Станковић: "Важи, нема проблема"

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "Екстра брате, таман нешто да се договоримо и да ти дам за оне књиге дам нешто пара и то је то. Ајде па се видимо сутра брате"

Дана 23.10.2009. године, оптужени Александар Станковић се поново чуо са А. [REDACTED] М. [REDACTED], а разговор је био следеће садржине:

Опт.Александар Станковић: "Шта сам хтео да ти кажем, реци ми, знаш оно тамо што смо, сто осамдесет радили и то радили?"

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "Шта оно што смо?"

Опт.Александар Станковић: "Оно сто осамдесет и то што смо радили и то, знаш оно?"

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "Да, да, да"

Опт.Александар Станковић: "Хоћеш да поновимо то?"

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "Наравно, па наравно, ја нисам хтео да инсистирам, брате, реко не знам можда си у гужви"

Опт.Александар Станковић: "Ти си луд, јебо, па ти си луд, па ти си највећи лудак кога ја знам до сад брате"

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "Мајке ми, па нећу..."

Опт.Александар Станковић: "Данас те зовем ја, видимо се ми данас, зовем те ја"

Александар
литература:
Опт.Алек
Александар
Опт.Алек
Александар
ћемо да
можеш:
Опт.Ал

Дана 2
Мирко

Опт:
телеф
16,34

Опт
гла
Ал
то
О
А
б
(
(

; будемо

А. М.: "Што пре то боље, слушај, пази оно, одлична је литература, с тим што ћу ти дати"

Опт.Александар Станковић: "Сад је још боља још, још боља..."

А. М.: "И даћу ти одма скоро све паре знаш"

Опт.Александар Станковић: "Нема проблема, колко можеш, није фрка"

А. М.: "Има нешто и од оних других књига сам нешто, па ћемо да регулишемо. Ти се јави брате кад буде могло и викенд и одлично, кад можеш јави, ја не радим"

Опт.Александар Станковић: "Важи, важи"

м чуо
се се
кође,
19,22

Дана 24.10.2009. године, оптужени Александар Станковић је позвао А. М. у 17,59 да се нађу у теретани.

или

те

д

Оптужени Александар Станковић је са А. М. имао телефонске контакте и 26.10. и 27.10.2009. године, тако је 26.10.2009. године, у 16,34 часова, оптуженог Станковића позвао А. М.:

Опт.Александар Станковић: "Шта сам тео да ти кажем, знаш, тамо четри и по главе, јел би то могло данас брате?"

А. М.: "У тешко брате, тешко, нема шансе, па остало је мени тога још доста брате"

Опт.Александар Станковић: "Јел да?"

А. М.: "Ајде пробаћу имам као нешто, имам нешто лове за то брате"

Опт.Александар Станковић: "Или можеш, ако можеш да искомбинујеш, брате, за оно што сам тео да ми даш оних главу и осамдесет, убади то ту, па ћеш ми ово кад оде, онда ћеш дати за ово, разумеш шта ти причам, само прекомбинуј"

А. М.: "Не, не, могу да ти, могу за једно да ти дам сигурно, значи имам око две главе, значи, да ти дам сигурно то. Него могу да се исцимам да видим још нешто да ти дам"

Опт.Александар Станковић: "Па ако можеш брате, знаш шта, ако би могло све много би ми значило, ел није то ни све моје, и ја морам да дам неке паре тамо, а треба ми баш, па ако би могло све било би до јаја, а ћу те за ово сачекати онда тамо како смо се договорили, није никакв проблем за ово друго"

А. М.: "За оно пре што си ми дао имам сигурно брате, то могу одма да ти дам вечерас"

Опт.Александар Станковић: "Е, па види ово, таман брате ми то даш и даш ми још две, тамо колко треба да буде четрири и по и онда брате убадиш од ових пара за ово, капираш шта ти причам"

А. М.: "Ајде нешто ћемо да направимо. Ево ја идем у фирму, чујемо се брате око пола осам, јел може?"

Опт.Александар Станковић: "Важи, важи"

Истог дана у 19,18 часова оптуженог Александра Станковића поново је позивао А. [REDACTED] М. [REDACTED], а разговор је у битном гласио:

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "Можеш да причаш, можеш?"

Опт.Александар Станковић: "Могу увек тебра, како не"

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "Слушај ме ја могу да се исцимам сад, имам неких две главе"

Опт.Александар Станковић: "Добро"

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "Јел теби игра, брате, да се видимо сутра око 2-3 поподне, можда би мого више, можда би чак мого све да ти дам"

Опт.Александар Станковић: "Па нема везе, знаш како, сад ми дај те две главе, колко имаш, а сутра дај остатак, две и по, и то је то брате. Ето како ћемо брате, јел може тако?"

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "Ајде, ајде да се растрчим брате, да видим, реко да те не цимам, ајде, могу ја, ја имам ту око две главе мислим"

Опт.Александар Станковић: "Важи важи, зови ме ти"

Дана 27.10.2009. године, оптуженог Александра Станковића позвао је поново А. [REDACTED] М. [REDACTED] у 20,21 час:

Опт.Александар Станковић: "Реци ми јел би могли ово данас нешто да искомбинујемо?"

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "Е слушај, слушај да ти кажем, јурио сам, појурио сам неке другаре, проблем је, реко сам ти што пола имам пола немам, ајде јер ти одговара брате, ја сам се снашо, изјурио сам људе, јер није проблем ујутру у девет да се видимо, даћу ти 450"

Опт.Александар Станковић: "Може није никакв проблем"

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "Код теретане ујутру се нађемо, имам 450. Зато што пола нисам дао, пола имам код себе, разумеш?"

Опт.Александар Станковић: "Важи, није проблем, није проблем"

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "А нешто нисам излазио викенде, да ти дам барем пола за ово и пола за оно, да ти дам цело и пола ово, барем нешто да ти дам, знам, разумем и тебе да треба да даш"

Опт.Александар Станковић: "Нема проблема, нема проблема, договорили смо се"

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "Извини молим те, ујутру се видимо, значи ујутру ти дајем то"

Опт.Александар Станковић: "Никакав проблем"

А. [REDACTED] М. [REDACTED]: "Извини брате молим те"

Износевши своју одбрану поводом разговора са А. [REDACTED] М. [REDACTED] оптужени Александар Станковић је изјавио да се у разговору који су водили 05.10.2009. године, вероватно радило о "препаратима за теретану", а разлог томе је што људи који се баве боди-билдингом, као [REDACTED] обично имају доста пријатеља из тог света, па је самим тим вероватно М. [REDACTED] налазио неки

начин да з
цену" пр
разговора
новац на
јер му с
оптужни
а то је
једног
терет т
се о р
оптуж
Мирк
поми
преп
Мир
поја
за с
тре
пре
ми
ра
О
г
к

нични да заради додатно који динар поред свог посла, тако што се „утрађивао у цену“ продајући препарате даље својим другарима, док је поводом њиховог разговора од 07.10.2009. године, навео да му је то М. [REDACTED] вероватно враћао новац на камату на Новом Београду, пошто је он често ишао на Нови Београд, [REDACTED], близу Београдске арене, наводећи да је у оптужници поводом овог разговора наведено како се ради о 100 грама хероина, а то је може да се закуне пред судом, „једна обична глупост, пошто нема ни једног доказа“. Изјавио је да је „веома је глупо да му је уопште стављено на терет тако нешто када нема ни једног материјалног доказ за то“. Изјашњавајући се о разговору који је 13.10.2009. године, водио са [REDACTED] оптужени Станковић је изјавио да мисли да је вероватно реч о томе да му је М. [REDACTED] враћао 100 евра на име камате. Објаснио је да су књиге које се помињу у разговору "препарати за теретану", а упитан да објасни зашто се препарат у разговору није тако и називао оптужени Станковић је изјавио да М. [REDACTED] није хтео да говори о препаратима, да би потом на тражење појашњења изјавио да не би могао да да одговор на питање зашто се препарат за боди-билдинг не означава тако него као књига као истакавши да "у том тренутку није сматрао да је кривично дело, дал' причају о књигама или о препаратима", да би потом изјавио да је реч о препаратима за повећање мишићне масе који су полулегални или стероидима и да је то највероватније разлог што њихово име није изговорано приликом комуникације. Објашњавајући разговор који је са А. [REDACTED] М. [REDACTED] водио 20.10.2009. године, оптужени Станковић је изјавио да је евидентно да је М. [REDACTED] момак који се бави боди-билдингом и да се у конкретном разговору вероватно радило о препаратима, не може да тврди, „али нема разлога да се ради о било чему другом“. Објашњавајући разговор који су водили 23.10.2009. године, изјавио да се он између осталог бавио посредовањем "давања новца на камату" и да је А. [REDACTED] М. [REDACTED] често од њега узимао „новац на камату“, тако да се предметни разговор односио за давање новца на камату и касније враћање његовог дуга.

Дана 21.01.2010. године, у 22,42 часа, (т.бр.61/324) малолетни сада пунолетни Илија Девећ послао је оптуженом Александру Станковићу *sms* следеће садржине:

„Е, сутра идем на пијаци, подсети ме само грамажу за бело грожђе, за црно знам“.

Поводом наведеног *sms*-а оптужени Александар Станковић је на главном претресу одржаном 29.06.2010. године, изјавио „па вероватно се ради о креатину, то је још једна од врста препарата за употребу у боди фитнесу, он је беле боје, тако да претпостављам да је то у питању“. Упитан да објасни да ли је креатин бело или црно грожђе изјавио је „бело грожђе је може да се мисли на глукозу која се често ставља са кретином ради бољег ефекта, што се тиче мишићне масти“, а на питање шта је црно грожђе одговорио је да не може више

је позивао

еких две

ко 2-3

главе,
брате,

да те

збо

да

г

да се сети „шта се са чим ставља“, док је Илија Девећ изјавио „као што је С. рекао, ту се ради о бело грозђе је глукоза која се обично ставља у те производе да би им се повећала количина, то већ не знам, нисам толико упознат са тим, а то што је тако речено у жаргону, чисто нека наша шала“. Позван да објасни о којој врсти препарата је реч, Девећ је изјавио да стварно не зна, а упитан да објасни шта је пијаца Девећ је изјавио „па вероватно се мисли на место где се узима, где су се ти производи узимали“, „није могуће све те производе набавити у земљи, нешто се мора и преко интернета наручити из иностранства, тако да не би се баш изјашњавао о томе, то је један другар донео, не знам из иностранства, у сваком случају не може се сваки производ купити у радњи овде баш у земљи, него нешто се мора.“, „као место где се то продаје, као што се грозђе продаје на пијаци, тако...ето рекао сам, чисто наше интерна добацивања, шале“. Оптужени Станковић је изјавио да је „пијаца вероватно место где се узимао тај препарат с обзиром да сада знам колико је ово озбиљно, с обзиром шта се све направило од препарата, ја стварно не желим да дајем имена људи који су ми то давали, не желим да их увучем у проблем да буду погрешно оптужени за ствари које нису радили, о томе се ради“ као и „пијаца је место на коме се купу ти препарати, жаргонски речено, али то није пијаца као што је Каленић пијаца, ето о томе се ради, а не би желео да говорим где се налази то место и ко су људи који продају те препарате“.

Дана 21.01.2010. године, у 14,29 часова (т.бр.71/508) оптуженог Александра Милошевића позвао је И. Девећ:

И. Девећ: „Где си Сале? Илија је“

Опт.Александар Милошевић: „Е ђао“

И. Девећ: „Брате треба ми прасенце оно“

Опт.Александар Милошевић: „Важи ајде мало касније ме окрени“

И. Девећ: „За колко?“

Опт.Александар Милошевић: „Па за једно пола сата. Окрени Лесу у ствари, он је ту“

И. Девећ: „Лесу, а? Ајде“.

Истога дана дакле 21.01.2010. године, али пре напред изнете комуникације, у 14,33 часова, (т.бр.61/325) оптуженог Александра Станковића позвао је И. Девећ:

И. Девећ: „Е, Сале, Илија је“

Опт.Александар Станковић: „Кажу брате“

И. Девећ: „Траба ми брате, реко ми Кубанац тебе да окренем, треба ми прасенце оно мало“

Опт.Александар Станковић: „Па то је брате...ајде, како се зове, ја ћу доћи у крај па ћу те окренути ја онда, важи брате?“

И. Девећ: „Ајде, ајде, ал знаш оно, баш нешто креће брате, па види да ми то завршиш, баш ми треба“

Опт.Александар Станковић: „Важи, важи. Па ти види онако одокативно, док ја не стигнем, разумеш брата шта и како. Јел ме капираш?“

И. Д.: „Ајде, ајде“

Наведени разговор () оптужени Александар Станковић је објаснио наводима да се у конкретном случају ради о продаји гардеробе, и да „прасенце“ представља термин за мању торбу са стварима, наводећи да је гардероба била код њега и да је вероватно требала Александру Милошевићу, док је малолетни сад пунолетни Д. у суштини потврдио наводе оптуженог Станковића јер је објаснио да је реч о продаји гардеробе с тим што је изјавио да се термин „прасенце“ односи на крпице, шалове, рукавице, капе и сл.

На исти начин, односно као продају гардеробе, оптужени Станковић је објаснио и разговор који је претходног дана дакле 20.01.2010. године, водио са Божидаром Сабовљевићем (т.бр.61/327) који је Станковићу том приликом рекао: „Ево брата, ништа брата, него треба ми брата, што ти је дао Илија знаш“ на шта у даљем разговору изговара „треба ми прасе“, а оптужени Станковић одговара „А брата није мени Илија дао ништа од тога, не знам да ли се разумемо“. Изјашњавајући се о садржини овог разговора Божидар Сабовљевић је навео да је оптужени Станковић објаснио о чему је заправо било речи, додајући да су „те ствари“ некада биле код њега некада код Илије и да сада не зна тачно о чему се ради. Изјавио је и да гардеробу није продавао за Станковића, али да је некада неке Станковићеве ствари држао код себе.

Дана 21.01.2010. године, у 22,13 часова, (т.бр.71/509) оптужени Александар Станковић је са телефона 064/0421-052 позвао И. Д. који му је у разговору рекао да је код „Боже“ и да је узео „прасенце“.

Дана 23.12.2009. године, у 13,47 часова, () оптуженог Александра Станковића позвао је извесни В. Па. са броја ()

П.: „Него реци ми, због нечег другог, пошто ме ова другарица нека цимнула, ел имаш ти оне музике овако да се купи, разумеш?“

Опт.Александар Станковић: „А, а, а, брата имам, имам, само знаш шта...Ајде да не причамо овако. Кад си ти у крају па да се видимо брата и то, а?“

П.: „Ја сам ево сад у крају, ја сад идем горе у крај брата“

Опт.Александар Станковић: „Ајде зови ме чим дођеш овде, ја сам брата тамо код нас у крају у Кичевској улици, у „Буковском“, па ти само прођи ту па да се видимо, важи?“

Након овог разговора оптужени Александар Станковић позвао је Луку Церовића у 13,58 часова, (т.бр.69/369):

Опт.Александар Станковић: „Е, а што се не јављаш? Ај дођи овамо до...Слушај имаш ту ову једну?“

што је
ља у те
познат
ван да
зна, а
ли на
зе те
и из
нео,
ти у
аје,
на
но
о,
м
у
:

Л. Ц.: „Имам, имам“

Опт. Александар Станковић: „Ај дођи одмах до кафане, дођи одмах до кафане, баш ми треба одмах брата“

Л. Ц.: „Ајде“

Опт. Александар Станковић: „Ал одмах“

Л. Ц.: „Ел једну да ти понесем?“

Опт. Александар Станковић: „Да, ал само дођи одмах, значи баш дођи одмах, одмах, одмах, одмах“

Л. Ц.: „Ајде, ево крећем из куће брата“

Опт. Александар Станковић: „Ајде“

У 13,59 часова () оптужени Станковић је поново позвао Л. Ц.:

Л. Ц.: „Е?“

Опт. Александар Станковић: „Е, слушај, знаш где брата, изађи сад ћу да ти кажем, сад ћу да ти кажем... дођи ће овај мој другар један, то ми је баш добар друг“, (изостављен део разговора)

Опт. Александар Станковић: „Биће он код „Моде“ у Његошевој вози „“, брата „“, видећеш, другар са наочарама, онако мало нижим растом дечко“ (изостављен део разговора)

Опт. Александар Станковић: „За колико си ту, за колико си ту, за колико си ту?“

Лука Церовић: „Па за 3-4 минута, 5, не знам“

Опт. Александар Станковић: „Важи дају му само ову једну и то је то“

У 14,18 часова оптужени Станковић је позвао В. П. (т.бр.69/368)

В. П.: „Е бато?“

Опт. Александар Станковић: „Што ми даде оволико пара бато?“

В. П.: „Због оних мојих мајмуна прошли пут и ово сад“

Опт. Александар Станковић: „Ма бре не зајебавај, ајде врати се овамо брата молим те“ (изостављен део разговора)

Опт. Александар Станковић: „Ја мислио има тамо 10 евра брата...“

В. П.: „Ма само се опусту брата, то је коректно брата, значи нисам ја у томе био месец дана, знам ја како то изгледа, није то теби разумеш, ти док расподелиш на десет страна теби минут озбиљан...“

Поводом напред наведене комуникације оптужени Станковић је изјавио да је Лука Церовић његовом пријатељу испред кафића „Мода“ у Његошевој улици предао препарат у виду ампуле који је овај његов пријатељ требао да проба не би ли оценио да ли му се свиђа да би га касније купио од њега, док је Лука Церовић изјавио да је овом приликом Станковићевом пријатељу носио таблете које му је Станковић дао. Објашњавајући даље овај разговор оптужени Станковић је изјавио и да је „музика“ употребљена као термин јер је његов пријатељ вероватно имао неко непријатно искуство као што је и сада његово

због кр
израз к
је из са
је Влал

Повод
Станк
где је
га ту
ове л
„Ал
там
Ста
ког
они
Ст
тр

Р
I
I

кафана,
имах,
ку
и
у

мог кривичног поступка, да би затим изјавио да не зна како да објасни овај израз кад га он не користи, што је по оцени суда потпуно неубедљива изјава јер је из садржаја самог разговора јасно да је оптужени разумео у којем контексту је [REDACTED] употребио овај термин.

Поводом разговора од 27.01.2010. године, ([REDACTED] који је оптужени Станковић водио са [REDACTED] Церовића, а у којем је Церовића питао „Е реци ми где је ово брате, што је био мали [REDACTED] донео?“, а Церовић одговорио „Па ево га ту код мене“, на шта је Станковић рекао „Реци му опет сад да донесе тамо код ове маторе“, а Церовић одговорио „Ајде сад ћу“, на шта је Станковић изговорио „Али одмах да крене, пошто брате сте ме испалили, реко сам вам да узмете тамо, да ми треба, испалили сте ме, сад брате нек крене одмах“, оптужени Станковић је изјавио да је у конкретном случају реч о креатину који је он користио, тако да му је вероватно требао креатин јер је био кренуо на тренинг, а они му га нису донели. Лука Церовић је позивајући се на објашњење оптуженог Станковића изјавио да је [REDACTED] његов другар из краја „којем су требали ти протеини“, које је требао да однесе и њему и Станковићу.

Разговор који је дана 27.01.2010. године, ([REDACTED] водио опет са Луком Церовићем, а у којем га је питао „Реци ми оно сепра и то где је...“, а на шта је Церовић одговорио „Па ево ја и [REDACTED] шљакамо...“, на шта је Станковић изговорио „Ај треба ми само на два минута, реци [REDACTED] да дође до Боже“, оптужени Станковић је наново објаснио као продају гардеробе, односно као труд [REDACTED] да некоме прода гардеробу. Станковић је на претресу објаснио да да је гардеробу често давао по нижим ценама, на пример фармерке које коштају 70 евра, давао је за 60 евра, па је тако свако кога је познавао могао да развија свој део посла, а он би „ту нешто био добар“, док је Церовић, позивајући се на Станковићево објашњење, изјавио да су и [REDACTED] и [REDACTED] били његови другари али истовремено и купци гардеробе.

Дана 20.01.2010. године, у 13,00 часова, оптужени Петар Југовић је позвао [REDACTED] Трпачића, али се на телефон јавио НН „[REDACTED]“:

Берковић: „[REDACTED]“

Опт.Петар Југовић: „Откуд ти [REDACTED]“

Берковић: „Па ево га брате, са мном и [REDACTED]“

Опт.Петар Југовић: „Где сте, он вас вози, а?“

Берковић: „Да“

Опт.Петар Југовић: „Нашли сте жртву, а?“

Берковић: „Аха“

Опт.Петар Југовић: „Слушај, е види, вечерас узимам, ускоро узимам ово ђубре, знаш, па те зовем брате да знаш све“

Берковић: „Ајде, ајде. А јел ће бити фино или оно стандардно?“

Опт.Петар Југовић: „Биће до јаја. Кад је било лоше? Никад није ни било лоше“

Берговић: „А никад није било ни нешто. [REDACTED] брате за те паре можемо шоу програм да направимо“

Опт.Петар Југовић: „Не можемо, немој да се правиш паметан много ти брате. Ако ти можеш за те паре да направиш шоу програм, онда ради на другој страни! А знаш да не можеш“

Берговић: „Само размисли о четири два и све ће ти бити јасно“

Опт.Петар Југовић: „Не могу да узмем то четири два, ајде ћао“

Берговић: „Па знам. Ћао“

Објашњавајући садржај наведеног разговора оптужени Петар Југовић је изјавио да мисли да се радило о неком препарату који је узимао у теретани од једног свог другара за 45 евра, а који је могао да се прода за 70 – 80 евра, као и да је некада његовог другару некада знао да стигне препарат „и да не буде добро до истека рока, пошто је то лиценцирана роба и нема је код нас само у Лондону се производи и док стигне вероватно буде лоша“. Објаснио је да се под „42“ подразумевало да цену може да му смањи са 45 на 42 евра.

Дана 03.02.2010. годне, ([REDACTED] оптужени Станковић је водио разговор са И. [REDACTED] Д. [REDACTED] којем је рекао „Е, е, иди онда до „Опидума“ тамо знаш оног [REDACTED]“, „До Опидума, знаш [REDACTED] брате“, Д. [REDACTED]: „Па добро, био сам код њега знам“, на шта је Станковић изговорио „Гле, иди одмах тамо до њега чека те он у „Опидуму“, брате и упознајте се, кажи Сале ме послао да се упознамо и то све и запишите мој број телефона, и тако ето, то је то, ако нешто неће да плати значи ти ме зови да му јебем матер, али трчи, буквално трчи, он је златан, он је злата вредан, а буде ли се нешто мангупирао зови ме одмах ја ћу да дођем да му проспем зубе“.

Поводом разговора који је 01.02.2010.године, ([REDACTED] водио са Б. [REDACTED] Сабовљевић у 19,55 часова, а у којем каже Сабовљевићу „Ај дођи до парка овамо, спусти се у парк“, а С. [REDACTED] њему: „Да понесем ово или не“, на шта Станковић одговара „Не само дођи али дођи одмах“, оптужени Станковић је на главном претресу објаснио да није немогуће да му је Сабовљевић донео „неки препарат за теретану“ али да мисли да је реч о фармеркама, док је Б. [REDACTED] Сабовљевић изјавио да је оптужени Станковић већ објаснио, наводећи да он мисли да су ствари у питању.

Дана 31.01.2010. године, у 15,03 часова (т.бр. [REDACTED]), оптуженог Александра Станковића позвао је А. [REDACTED] Ш. [REDACTED] са броја 065/520-46-85:

Ш. [REDACTED] „Види овако јел би могли за сат времена?“

Опт.Александар Станковић: „Да?“

Ш. [REDACTED] „На истом месту где смо се видели оно задњи пут, све исто као што је било“

Опт.Александар Станковић: „Аха, аха, аха“

Ш. [REDACTED] „Тренирам. Све потпуно исто, само да се не обрукаш ко прошли пут“

о шоу

brate.
zani!

Опт.Александар Станковић: „Мхм“

Ш[REDACTED]: „Али све оно све потпуно исто, знаш“

Опт.Александар Станковић: „Океј. Ајде сад ћу, ако не будем ја, доћи ће неко други, важи?“

Ш[REDACTED]: „Ало види, сад је тачно три, ја сам тачно у четири тамо, без икаквог телефонирања, ништа, чекам неког у четри на истом месту, тамо где тренирам знаш“

Опт.Александар Станковић: „Важи, важи, важи“

Ш[REDACTED]: „Само немој да ме обрукаш више молим те“

Опт.Александар Станковић: „Нећу, нећу, нећу“

Ш[REDACTED]: „Ај па да се видимо после да се испричамо“

У 16,01 часова (т.бр. [REDACTED]) оптужени Станковић и А [REDACTED] Ш [REDACTED] су поново разговарали:

Ш [REDACTED]: „Ево ме овде“

Опт.Александар Станковић: „Е, само окрени овог мог другара, он ће сад да дође. [REDACTED]. Имаш његов број телефона?“

Ш [REDACTED]: „Овог [REDACTED]? Имам.“

Опт.Александар Станковић: „Да. Само га окрени, он ће сад да дође“

У 16,02 часова (т.бр.64/351) оптуженог Станка Николића позвао је А [REDACTED] Ш [REDACTED]

Ш [REDACTED]: „Где си тебра?“

Опт.Станко Николић: „Ево ме ту сам за неких 5 минута“

Ш [REDACTED]: „Добро ајде ту сам“

Опт.Станко Николић: „Важи“

У 16,04 часова (т.бр.64/352) А [REDACTED] Ш [REDACTED] је поново позивао оптуженог Станка Николића:

Ш [REDACTED]: „Ај проћи ћу ја где си ти тебра“

Опт.Станко Николић: „Ево ме, па видимо се тамо код шипке“

Ш [REDACTED]: „Па брате зато што баш журим знаш“

Опт.Станко Николић: „Ево ме, ево ме, ај“

Ш [REDACTED]: „Ајде, ајде“

Наведени разговор оптужени Станковић је објаснио као продају „Armani“ фармерки, које је Ш [REDACTED] некада узимао за себе, а некада за друге „уграђујући се у цену“, те да је вероватно дошло до неке компликације јер неке фармерке нису били оригинали, па је из тог разлога Ш [REDACTED] био љут. Шарчеве наводе да се нађу „без икаквог телефонирања“ оптужени Станковић је изјавио да не може да објасни наводећи затим да Ш [REDACTED] „има проблема мало са женом зато што стално јури друге девојке, вероватно бежи од ње због тог телефона“. Оптужени

но
ог
је
о
:

Станко Николић је на наредном главном претресу одржаном 01.07.2010. године и без предочавања садржаја разговора са А [REDACTED] Ш [REDACTED] од 31.01.2010. године, изјавио да се добро сећа тог разговора и да су се А [REDACTED] Ш [REDACTED] и он тада нашли да гледају фармерке, док је након што му је предочен број транскрипта разговора који су њих двојица такође водила истог дана изјавио и да је тај разговор у вези фармерки, односно да су се Ш [REDACTED] и он нашли и да је он Ш [REDACTED] дао фармерке.

Дана 07.02.2010. године, у 16:42 часова (т.бр. [REDACTED]), оптужени Александар Станковић је позвао Б [REDACTED] С [REDACTED]:

Опт.Александар Станковић: „Ту си, ај пожури брате и донеси брате три ова и стани ту иза моје гајбе и чекај ме, знаш, па ћу те ја окренути да се спустиш доле, важи“,

Б [REDACTED] С [REDACTED]: „Да будем само иза?“,

Опт.Александар Станковић: „Буди само иза ту и понеси три ова и чекај ме ту, капираш“,

Б [REDACTED] С [REDACTED]: „Ајде, ја ћу сад да кренем ту“,

Опт.Александар Станковић: „Одмах, одмах, одмах“

Б [REDACTED] С [REDACTED]: „Ту сам је тек за неких 10-ак, 15-ак минута, знаш“

Опт.Александар Станковић: „Важи буди тамо иза брате и ту ме чекај или буди код Дома здравља, када ја будем на минут одатле ти се спустиш доле до мог улаза, капираш“,

Б [REDACTED] С [REDACTED]: „Ај ја ћу те зовем кад будем био...“

Опт.Александар Станковић: „Важи, важи“

Б [REDACTED] С [REDACTED]: „Кући ја ћу да те окренем тад“

Опт.Александар Станковић: „Буди ту негде уштекај се, и онда те ја зовем кад будем на минут-два да дођеш, разумеш?“

Б [REDACTED] С [REDACTED]: „Ајде, ајде“

У 17,20 часова, (т.бр. [REDACTED]), оптужени Станковић позвао је Сабовљевића:

Опт.Александар Станковић: „Е, јеси иза?“

Б [REDACTED] С [REDACTED]: „Да“

Опт.Александар Станковић: „Сад ћу ја да дођем на ту предњу страну, ти дођи на предњу, али немој да излазиш онако да те...чују, него буди ту код оног зидића где је онај пролаз за зграду знаш,

Б [REDACTED] С [REDACTED]: „Чекај ти долазиш сад с које стране, с ове где ти је улаз?“

Опт.Александар Станковић: „Са предње, да, да, да, ти буди код зидића ту, значи где је онај ходник од зида направљен, знаш оно“,

Б [REDACTED] С [REDACTED]: „Ајде, ајде“

Истог дана, дакле 07.02.2010. године, али у 11,54 часа, а потом у 17,28 часова оптужени Александар Станковић се чуо и са НМ лицем које је користило број

че
2.
7

телефона [REDACTED], тако да је разговор од 11,54 часова у битном гласио:

Опт.Александар Станковић: "Шта радиш"

НМ: "Ево брата право да ти кажем сео да попијем нес-кафицу и ту са другарићима нешто причам, тако"

Опт.Александар Станковић: "Важи, ништа, зовем те ја данас поподне да се видимо онда, пошто ја сад ту помажем нешто"

НМ: "Ајде било би одлично и таман ако си оно све, овај"

Опт.Александар Станковић: "Видимо се, видимо се ми данас"

НМ: "Ајде"

У 17,28 часова, разговор оптуженог Александра Станковића и НМ је гласио:

Опт.Александар Станковић: "Е брале"

НМ: "Е, реци брата мој"

Опт.Александар Станковић: "Како се зове, па ништа, зовем те ја врло брзо, па ћемо се видети ту негде, доћи ћу ја до тебе, знаш"

НМ: "Ај супер брата, таман попијемо пиће оно нешто клопица ово-оно и то"

Опт.Александар Станковић: "Важи, важи, ђао"

НМ: "Ајде брата, значи долазиш ти до мене?"

Опт.Александар Станковић: "Да, да, долазим ја до тебе"

НМ: "Ајде брата, хвала брата, ђао"

У 17,51 час, оптужени Станковић је позвао оптуженог Александра Милошевића

Опт.Александар Станковић: "Е оћеш да дођеш до мене горе тамо брата, знаш где"

Опт.Александар Милошевић: "Оћу, оћу"

Опт.Александар Станковић: "Ај дођи сад пошто треба да идемо нешто"

Опт.Александар Милошевић: "Ево ме ту сам за 10-15 минута брата"

Опт.Александар Станковић: "Добро. Дођи сам само"

У 18,42 часа, оптужени Александар Станковић позива поново НМ који је користило број телефона [REDACTED].

Опт.Александар Станковић: "Е брале где да дођем горе код тебе?"

НМ: "Ко је то?"

Опт.Александар Станковић: "Сале, брата"

НМ: "Е брата, где овако, знаш ти где је центар Жаркова?"

Опт.Александар Станковић: "Па брата и знам и не знам, искрено ти сад кажем. Сад ћу да видим. (након чега се обраћа: "Јел знаш ти где је Жарково Сале? Знаш где је центар Жаркова?, на шта Александар Милошевић одговара: "Немам појма")

Опт.Александар Станковић: "Јел знаш где је основна школа "Црњански",

НМ: "Јел знаш где су две "Југопетролове" пумпе на магистрали?",

Опт.Александар Станковић: "Не знам брале. Јел можемо да се нађемо код те основне школе "Црњански" пошто то знамо, па ћемо следећи пут да дођемо ту где треба? Јебига брате"

НМ: "Може, може"

Опт.Александар Станковић: "Видимо се код основне школе "Црњански" за 15 минута брате"

Поводом разговора са ██████████ од 07.02.2010. године, оптужени Станковић је на главном претресу изнео објашњење да је ишао у теретану и да је ██████████ требао да му донесе ињекције, што је ██████████ потврдио наводећи да мисли да је реч о три ињекције, док су конспиративност око налажења обојица објаснила разлосима да Станковић није желео да га ико види да му ██████████ „то даје“. Поводом разговора који је водио истог дана са НМ оптужени Станковић је изјавио да не може тачно на основу тог разговора да се сети о чему се ради и ко је заправо то лице, наводећи да претпоставља да је реч о неком купцу који је желео да купи гардеробу.

Дана 26.02.2010. године, у 02:14 часа (т.бр. ██████████), оптуженом Петру Југовићу је извесни ██████████ са броја ██████████ послао *sms* садржине "Југовићу, ██████████! Јел имаш да купимо?", да би га у 02:14:50 часа позвао, а разговор је у битноме текао:

НН ██████████: „Шта радиш?“

Опт. Југовић: "Ево брате спавам. Ко је то?"

НН ██████████: „██████████, матори“

Опт. Југовић: "А буразеру ти си. Шта има?"

НН ██████████: „Јеси закуцо, јеси а?“

Опт. Југовић: "Аха"

НН ██████████: „Знаш шта си ми треба матори, даде ми буразер телефон твој, треба ми оно, оно брате за пудерисање, брате“

Опт. Југовић: "Јел знаш где живим ја тебра?"

НН ██████████: „Не знам матори“

Опт. Југовић: "Јел знаш брате где је жуто двориште?"

НН ██████████: „Како?“

Опт. Југовић: "Жуто оно двориште?"

НН ██████████: „Жуто, жуто, ај па наћи ћу га“

Опт. Југовић: "Тамо где је ██████████"

НН ██████████: „Само да сачекам ову другарицу да дође“

Опт. Југовић: "Ај ти ме цимни одма, ја сам ту него сам лево. Ајде, ајде цимни ме кад будеш био ту".

У 03:06:39 часова, (т.бр. ██████████) НН ██████████ је поново позвао оптуженог Југовића да би му јавио да је стигао, након чега му је оптужени Југовић објаснио да је ту одмах улица Браће Недића и да он силази, појашњавајући му је да је ту "Мали принц".

Дана 30.12.2009. године, у 13,57 часова (т.бр. ██████████), оптуженог Александра Милошевића позвао је Јулија Девећ:

Опт. Александар Милошевић: „Па ништа брате требамо да се видимо знаш“

Јулија Девећ: „Па оћемо поподне, да ти дам оно, знаш?“

Опт. Александар Милошевић: „Не, не, не, треба да се видимо баш у скорије време“

(остављен део разговора)

Опт. Александар Милошевић: „Али баш требамо да се видимо зато што треба брате знаш“

Јулија Девећ: „Добро, добро, добро“

Истог дана у 16,50 часова, у 17,43 часова, 18,29 часова, (т.бр. ██████████) оптужени Александар Милошевић и Јулија Девећ су разговарали о новцу који је Јулија Девећ требао да преда Александру Милошевићу.

Поводом наведеног разговора оптужени Александар Милошевић изјавио је да је Јулија Девећ продао патике на одложено плаћање, па му је Девећ био дужан новац. Јулија Девећ је изјавио да се термин „ово и оно“ у њиховом „уличном сленгу“ користи као термин за све, и за протеине и за ствари и да мисли да је то свима јасно. Позван да објасни шта је значило конкретно „да ти дам оно“ Јулија Девећ је изјавио да не може да се сети тачно али да мисли да се радило о неком новцу.

Дана 30.12.2009. године, у 16,39 часова (т.бр. ██████████) оптуженог Александра Милошевића позвао је Илија Девећ:

Опт. Александар Милошевић: „Ел те звао Јулија брате?“

Илија Девећ: „Да, да, да, објаснио ми је све“

Опт. Александар Милошевић: „Ништа седи на такси сад одмах, даћу ти ја паре, сичкаћу те и дођи...Знаш она улица где се виђамо некад знаш?“

Илија Девећ: „Мислиш на ██████████ можда?“

Опт. Александар Милошевић: „Не, не мислим на ту, него знаш ону кад смо из те кренули, знаш на коју адресу смо кренули“

Илија Девећ: „Јаој...“

(остављен део разговора)

Илија Девећ: „Мислиш на СОС канал брате?“

Опт. Александар Милошевић: „Ма какав бре СОС....е, да, да, да“

Илија Девећ: „Како се беше зове то брате?“

Опт. Александар Милошевић: „Изнад оне пумпе две улице“

Илија Девећ: „Ајде ухапирао сам, ајде ћао“

Поводом наведеног разговора оптужени Александар Милошевић је упитан да објасни чему толика тајновитост у разговору изјавио да није имао представу да ни неко прислушкује, као и да је Девећ врло добро знао на шта је он мислио том

приликом.

Дана 04.01.2010. године, у 21,44 часова (т.бр. [REDACTED]) Л. Ц. [REDACTED] позвао је оптуженог Александра Милошевића:

Л. Ц. [REDACTED]: „Звао сам Божу бре треба ми јер..., кад можеш да га доведеш треба ми да ми помогне оно моје да средим брата, не могу никога да нађем“

Опт.Александар Милошевић: „Добро, добро, ево сад брата, како се зове, долазим у крај брата“

Л. Ц. [REDACTED]: „Важи, важи, пошто нема нико, не зна нико други брата“

Опт.Александар Милошевић: „Добро, добро“

Оптужени Александар Милошевић је изјавио да се у овом разговору вероватно радило о неким стварима, мисли да је требао да се „набаца“ неки купац за гардеробу коју је Церовић узео од њега.

Дана 14.01.2010. године у 18,35 часова, (т.бр. [REDACTED]) разговарали су оптужени Александар Милошевић и НН „[REDACTED]“:

НН [REDACTED]: „Где си брале?“

Опт.Александар Милошевић: „Ево ме брата тамо у оном паркићу, знаш?“

НН [REDACTED]: „Па ајде проћи ћу ту за једно 10-ак минута да вам дам што је скупио овај. Скупља он још, има ту неких, ајде па ћу да дођем“

Опт.Александар Милошевић: „Брата само промени у евре ако није проблем“

НН [REDACTED]: „А?“

Опт.Александар Милошевић: „Промени само у еуре ако није проблем“

НН [REDACTED]: „Е па ај сад ћу да видим где има. Пао“

Дана 18.01.2010. године, оптуженог Петра Југовића је у 13,54 часа (т.бр. [REDACTED]), позвао је М. Т. [REDACTED] којем је рекао да је сад био са Салетом и да „И нешто ми је рекао, нешто ми је исрао и ја му рекао добро брата. Знаш како сутра морамо да скупимо пет глава. Ја ћу имати скупљено 250 еура, 150 мораш ти да скупим“, на шта је Т. [REDACTED] рекао „Ау, а шта је рекао за мене?“, на шта му је Југовић одговорио „Па ништа није рекао за тебе“. Из наставка овог разговора произлази да му је Сале рекао да му треба „сома хитно“, а да му је Југовић одговорио „брате, не могу сома да ти скупим, немам. Пет глава ћу моћи да ти скупим и то је то брате, јер имам 500 еура, требају ту неке зараде да ми стигну и ово и оно, тако да не бринеш“.

Дана 19.01.2010. године, у 15,19 часова (т.бр. [REDACTED]) оптуженог Југовића је позвао [REDACTED] којег је Југовић питао „Еј реци ми једну ствар...како стојиш са ловом, ел би могао вечерас да ми видиш бар 50 евра брата, морам 5 глава [REDACTED] да дам“, на шта му је [REDACTED] одговорио „Немам, нема динара...“, а истог дана у 15,22 часова (т.бр. [REDACTED]) поново су разговарали којом приликом је Југовић објаснио да Салету дугује 3.300.

Дана 19.01.2010. године, у 18,38 часова (т.бр. ██████), Н████ В████ и Божидар Сабовљевић су водили разговор следеће садржине:

(изостављен део разговора)

Б████ С████: „Ево брата радим, шта радим“

Н████ В████: „Само брата овима што си требао да даш оне урепа, немој да дајеш више ништа њима него све то донеси мени, знаш“

Божидар Сабовљевић: „Па добро ја ћу имати још нешто, још једног и још једно ово десет и ...“

Н████ В████: „Немој ми причаш ништа више ајде! Дођи до мене чим будеш мого“

Б████ С████: „Доћи ћу увече тамо брата или ако може нека дође Л████ сад до мене“

Истог дана у 18:38:28 часова (т.бр. ██████), разговарали су Л████ Ц████ и Божидар Сабовљевић:

Л████ Ц████: „Знаш оно што је било код Илије, понеси једно брата овде код Николе дођи“

Б████ С████: „Па брата мени онда остаје још једна само“

Л████ Ц████: „Добро, добро, само ај..“

Б████ С████: „Ајде“

У 18,59 часова (т.бр. ██████) Л████ Ц████ и Б████ С████ су се поново чули:

Л████ Ц████: „Пожури, ајде овамо! Одма, хитно је!“

Б████ С████: „Не могу да дођем идем кеви да једе. Дођи ти до мене, таман она ће ти да то колима“

Л████ Ц████: „А јер има она то? Одвојите доћ ћу ја то да покупим“

Б████ С████: „Десетку једну?“

Л████ Ц████: „Да“

Б████ С████: „Океј, ево“

Истог дана, дакле 19.01.2010. године, у 19,07 часова (т.бр. ██████), разговарали су оптужени Никола Вушовић и Александар Станковић:

Н████ В████: „А брата, што ми нисте рекли брата да И████ малом сте дали ово?“

Александар Станковић: „А брата, јесу ти луд █████ брата?“

Н████ Вушовић: „Шта јесам луд?“

Александар Станковић: „Па немој да ме питаш за такве ствари преко овог и немој да ме питаш више такве ствари преко овог молим те брата, молим те брата“

Н████ В████: „Брата, лоше су то форе, знаш брата?“

Александар Станковић: „Нису лоше форе, то нема никаквезезе са тобом“
(изостављен део разговора)

Никола Вуковић: „Немој само да ми спремаш оно уопште брате, не треба ми знаш“

Александар Станковић: „Што то?“

Никола Вуковић: „Зато“

(изостављен део разговора)

Никола Вуковић: „Ту си као узео неке људе ово оно, уместо да их брате набациш овамо брате, не иде ништа...“

Александар Станковић: „Брате немој да причаш брате, значи...“

(изостављен део разговора)

Никола Вуковић: „Колеге да будемо нећемо, можемо само да будемо другари“
(изостављен део разговора)

Александар Станковић: „Ништа брате, оних тамо онда, три, три и по си ми дао био брате, тамо ћу да одбијем Луки оно што му је остало и то је то брате“

Никола Вуковић: „Важи“

Александар Станковић: „Ништа, чујемо се. Пао“

Дана 19.01.2010. године, у 20,29 часова (т.бр. [REDACTED]), разговарали су оптужени Александар Станковић (са броја опт. Станка Николића) и Петар Југовић :
(почетак разговора небитан)

Опт. Александар Станковић: „Ај дођи до шипке, ај ту да се нађемо у 9, ел важи?“

Опт. Петар Југовић: „Па не могу брате на Новом Београду сам сада, али у девет се нађемо“

Опт. Александар Станковић: „Оно што си ме био питао тамо брате да направимо онако нешто замолио си ме, направимо сам тако да будеш задовољан и још брате много нижа прича зато што...“ (изостављен део разговора)

Дана 20.01.2010. године, у 15,45 часова (т.бр. [REDACTED])

Борис Сабљић: „Ајде донећу ти ја 150 евра“

Никола Вуковић: „Колко?“

Борис Сабљић: „150“

Никола Вуковић: „А кажи ми брате, знаш шта ја теби хоћу да кажем? Оне паре што требаш да даш овима, знаш, не дајеш њима него мени. Капираш брате?“

Борис Сабљић: „Па добро“

Никола Вуковић: „А кажи ми брате требаш да имаш мало више ел тако. Њима дођеш 5 глава ел тако?“

Борис Сабљић: „Да“

Никола Вуковић: „Добро, сад им дођеш 150 евра, не дођеш им 5 глава него им дођеш 150 јер сам им ја дао 350 јуче нешто капираш. А ти брате требаш да имаш све те паре данас, сутра малтене, ел тако?“

Борис Сабљић: „Па добро“

Дана 2
извесн

Опт.
М.Т
Оп
пе
М
/

Дана 20.01.2010. године, (т.бр.71/520) оптужени Петар Југовић позивао је извесног М.Т. [REDACTED]:

Опт. Југовић: "Колико пара треба теби од [REDACTED]?"

М.Т. [REDACTED]: "Не разумем"

Опт. Југовић: "Колко ти остало од Лесе дуг? Колко треба ти да Леса, колко ти пара треба од његових?"

М.Т. [REDACTED]: "Који [REDACTED] бре?"

Опт. Југовић: "Сале брате који ти је дужан паре. Колко ти треба теби?"

М.Т. [REDACTED]: "Не знам на ког Салета мислиш"

Опт. Југовић: "На [REDACTED], [REDACTED], брате. Колко пара ти треба брате?"

М.Т. [REDACTED]: "А треба ми брате..."

Опт. Југовић: "Колико ти је дужан брате 20-30 еура, колко или шта?"

М.Т. [REDACTED]: "Па брате, 20-30, колко оћеш брате, процени. Ја мислим да је 25"

Опт. Југовић: "20 ти треба колко сам ја...20. Ај ћао"

М.Т. [REDACTED]: "20 еура, а?"

Опт. Југовић: "Па ја мислим колко ми он каже 20 еура нешто. 20 ти треба, ајде"

М.Т. [REDACTED]: "Ај па му реци брате, мора до осам да ми да 20 еура"

Опт. Југовић: "Ајде"

Поводом разговора који је водио са Т. [REDACTED] (т.бр. [REDACTED]), оптужени Југовић је изјавио да је очигледно у разговору реч о новцу, обзиром да се у разговору све време помиње 20-30 евра.

Дана 20.01.2010. године, оптужени Петар Југовић је са НН лицем које је користило број телефона [REDACTED] разговарао у 17,43 часа, 17,57 и 17,59 часова (т.бр. [REDACTED]) договорио да се нађе у близини Еуро салона у Краља Милана, да би му ово лица у 18,27 послало поруку "Оодлична је ;)!"

Дана 20.01.2010. године у 22,25 часова оптуженог Југовића је позвао М. [REDACTED] Т. [REDACTED]: (т.бр. [REDACTED])

Опт. Југовић: "Ало"

М.Т. [REDACTED]: "Ало. Треба ми [REDACTED]"

Опт. Југовић: "Немам"

М.Т. [REDACTED]: "А ко има Лука, Божа?"

Опт. Југовић: "Имају и Лука и Божа. Зови их. Ћао"

Дана 22.01.2010. године, у 14,43 часа (т.бр. [REDACTED]):

И. [REDACTED] Д. [REDACTED]: „Овај, кажем ти зову ме све ликови ван краја. Ево идем до цркве, па после, знаш где палим, кроз горе до „Цветка“ брате“

И. [REDACTED] В. [REDACTED]: „Шта ћеш тамо?“

Илија Девећ: „Па исто зове неки лик брате“

Никола Вушовић: „А који лик брате, зашта?“

Илија Девећ: „А...за брате оно ружно брате“

Никола Вушовић: „А што то ниси овом пребацио нашем брате?“

Илија Девећ: „Па рекао сам ти ја да ћу се видети са Божом и дати му бројеве од ових људи што живе из краја, ал ово, ово су све људи ван краја“

Никола Вушовић: „Тебра, не то. Ти то њему мораш све то да пребациш, цео телефон брате, знаш“

Илија Девећ: „А све, а?“

Никола Вушовић: „Па да, немој ти да бринеш ништа око тога све сам ја то бре, ништа ти то не радиш да ти ја сад говорим без нечијег знања нешто, не бих ти ја узео телефон да нисам неком рекао“

Илија Девећ: „Не, не, него сам ја скапирао, ја сам те скапирао људе из краја само“

Никола Вушовић: „Па све, цео телефон мораш да пребациш код њега брате“

Илија Девећ: „Добро, добро, урадићу то данас“

Дана 23.01.2010. године, у 12,30 часова (т.бр. [REDACTED]):

Опт.Александар Милошевић: „А брате овај мали Божа и Лука су направили неко срање брате“

Никола Вушовић: „Шта су урадили?“

Опт.Александар Милошевић: „А не знају где им је ово брате. Моруће је да је кева од овог забола брате, шоу знаш који брате, не можеш да верујеш брате не знам шта да радим брате“

Никола Вушовић: „Тебра, да ти кажем нешто, то није ни твој ни мој проблем“

Опт.Александар Милошевић: „Знам да није, ал опет то стоји, капираш брате, они то траже и сад тога нема брате и знаш које је то сад брате кочење брате, јуче кренуло све у фулу брате знаш“

Никола Вушовић: „Па брате зато што је ово боље пет пута“

Истог дана у 13,56 часова оптужени Никола Вушовић позвао је опт.Александра Станковића (т.бр.71/490):

Никола Вушовић: „Па ништа, имам неки проблемчић“

Опт.Александар Станковић: „Какав?“

Никола Вушовић: „А брате, није баш за ово“

Опт.Александар Станковић: „Аха, аха. Па добро видећемо се после код тебе. Ел у реду?“

Никола Вушовић: „Требали би што раније, јер је баш фрка, кад ти будем рекао видећеш брате. Божа мали и ови брате, знаш не знам шта је било...“

У 14,23 часова (т.бр. [REDACTED]) разговарали су поново:

Опт.Александар Станковић: „Ко је тамо?“

Н. В. „Па ево дошли су сад до мене Лука и Божа“

Опт.Александар Станковић: „Ел све океј?“

Н. В.: „Да не стоји ово. Капираш братае шта хоћу да ти кажем? Баш звони оно и то, кренуло је братае, а стоји братае“

Опт.Александар Станковић: „Аха, аха, добро, зови ме братае, зови ме за пола за пола сата ти онда. Ђао“

У 14,56 часова (т.бр.) Н. В. је са мобилног телефона Петра Југовића позвао М. Т. и између осталог га питао „Ел имаш да нам даш мало више 50, 60, 70, оно па ћемо да ти вратимо сутра“, Т.: „Па братае не знам да ли имам толико братае. Колико има код тебе ту, колко има код тебе ту?“, В.: „Мало нешто“, Т.: „Овог мог?“, В.: „Да“, Т.: „Колко има?“, В.: „15-20, можда не знам“, Т.: „Па ајде видећу, моћи ћу, моћи ћу, искомбиноваћемо све“. Током 23.01.2010. године, оптужени су и надаље имали интензивну комуникацију, а како је то наведено у транскриптима т.бр. .

Дана 27.01.2010. године, у 14,05 часова, (т.бр.) разговарали су Н. В. и Б. С.:

Н. В.: „Откуд ти знаш да те неко није звао кад си спавао братае, неко ти је био на вратима данас у 12 сати куцао ти је“

Б. С.: „Па добро, ал нико ме није звао од наркомана, све једно братае“

Н. В.: „Братае шта радиш сад?“

Б. С.: „А радим братае, ево ово пакујем и тако братае“

Н. В.: „Пути бре или у пизду материну, ајде чујемо се, боже ме сачувај, о јебо те“

Дана 29.01.2010. године, (т.бр.) оптуженог Петра Југовића у 20,07 часова, позвао је М. Т. са броја .

М. Т.: „Ја немам ништа од онога? Знаш на шта мислим?“

Опт. Југовић: „Требат ти? Добро даћу ти чим се заврши час“, на шта је

М. Т.: „5“,

Опт.Југовић „Добро, чим се заврши час“

Након овога оптужени Југовић и М. Т. су водили разговор у 20,45 часова, (т.бр.) следеће садржине:

М. Т.: „Знаш шта сам урадио, не би веровао“,

Опт. Југовић: „Шта братски?“

М. Т.: „Узео савио 2 грама комбинованог прашка за главу и дао им“

Опт. Југовић: „Што ниси мене звао?“

М. Т.: „Па братае звао сам те био си на часу“

Опт. Југовић: "Ел ти треба?"

М.Т. [REDACTED]: "Па не треба ми више"

Опт. Југовић: "Добро, реци ми овај кад ћеш да се видимо?"

М.Т. [REDACTED]: "Ево брата, чим завршим све, носим још комбинованог и идем. Да ли ће ме убити неко због овога?"

Разговор који је водио 29.01.2010. године, у 20,07 часова, са [REDACTED] и оптужени Петар Југовић на главном претресу није могао да објасни наводећи да стварно не зна на шта је [REDACTED] мислио, док је поводом разговора који су водили истог дана у 20,45 часова, изјавио да је [REDACTED] „шаљивџија један“ и да је вероватно хтео да превари неког, односно да не зна шта је с тим хтео да уради.

Дана 08.01.2010. године, у 15,13 часова, (т.бр. [REDACTED]) оптуженог Александра Милошевића позвао је оптужени Никола Вушковић, против којег је поступак раздвојен:

Опт. Никола Вушковић: „Јеси се чуо са Луком малим?“

Опт. Александар Милошевић: „Не, нисам брата“

Опт. Никола Вушковић: „Ајде, ајде реци [REDACTED] да ми се јави брата. Ај треба да се видимо брата, значи ово много слабо, много, много, много, оно, стало буквално брата

Опт. Александар Милошевић: „Важи брата“

Опт. Никола Вушковић: „Ајде“

У 15,43 часова (т.бр. [REDACTED]) истог дана опт. Никола Вушковић је поново позвао оптуженог Александра Милошевића који се није јављао на телефон, а у позадини је забележен разговор који је Никола Вушковић водио са Луком Церковићем којом приликом је Вушковић изјавио: „Кад су они њихови конани по Карабурми, не знам где, навикнути на шећер брата“ и „Е колко је остало од тих 125, где су паре за то? Где су паре за мене, па ел продато или није продато? Значи стотка има једна цела?“

У 15,47 часова, (т.бр. [REDACTED]) истог дана опт. Никола Вушковић је поново позвао оптуженог Александра Милошевића, који се није јављао на телефон, али је у позадини забележен разговор који је Никола Вушковић водио са Луком Церковићем, којом приликом је Вушковић изговорио: „Брата ало, са 25 да оде, да спадне на једну полутку дневно, то је немогуће...“

У 15,49 часова (т.бр. [REDACTED]) истог дана опт. Никола Вушковић је поново позвао оптуженог Александра Милошевића, забележено да је обраћајући се Луку Церковићу изговорио: „Јуче ти је отишла једна, а? Једна полутка ти отишла јуче за цео дан?“

Опт. Никола Вушковић: „Брата требамо да се видимо баш хитно, знаш“

Оп
Оп
хп
(п
О
у

Опт.Александар Милошевић: „Ево кад будем могао доћи ћу одмах брате“

Опт.Никола Вушовић: „Добро, ајде и [REDACTED] исто реци брате, треба баш хитно да се видимо брате“

(изостављен део разговора)

Опт. Никола Вушовић: „Па брате, ту сам са овим нашим брате, баш је брате, знаш оно. Да ти не причам сад преко овог, дођи до мене брате знаш“.

У 16,15 часова, (т.бр. [REDACTED]) опт.Никола Вушовић позвао је опет оптуженог Александра Милошевића:

(изостављен део разговора)

Опт.Никола Вушовић: „Баш имам велики проблем са ови [REDACTED], знаш брате?“

Опт.Александар Милошевић: „Знам рече би сад Божа брате у парку“

Опт.Никола Вушовић: „Значи, оно, као да је преко ноћи нестало, буквално је нестало брате, нема ништа, знаш ништа кад нема брате, мора то буквално све данас брате, ај дођи ту што пре до мене брате“

Опт.Александар Милошевић: „Доћићу...(изостављен део разговора), него треба ми много и Сале за то, знаш?“

Опт.Никола Вушовић: „Па знам да ти треба и мени треба исто брате“

Опт.Александар Милошевић: „Зато што, зато што, он брате треба...да ти не причам преко овога“

Опт.Никола Вушовић: „Знам, знам, знам брате, ај само иди брате, ако га нађеш, ако ти се јави и то брате што пре дођите до мене“

Поводом разговора од 08.01.2010. године, вођеног у 15,13 часова (т.бр. [REDACTED]), оптужени Александар Милошевић је изјавио да не зна тачно на шта се предметни разговор односио али да мисли да му је Вушовић том приликом рекао да се слабо осећа пошто је у то време био рањен, док је поводом разговора од 15,49 часова (т.бр.67/360) изјавио да не зна о чему се ради јер се у делу који је наведен на почетку Вушовић није обраћао њему. Поводом наредног разговора (т.бр.67/361) оптужени Александар Милошевић је изјавио да је требао Вушовићу да позајми новац, Вушовић му је тражио „неку суму“ коју он није имао целу да му да, па пошто су другови рекао је да му треба Сале да им изађе у сусрет ако има новца. Упитан да одговори шта је то што је „преко ноћи нестало“ оптужени Милошевић је изјавио да не зна јер он то није изговорио, да би потом изјавио да је реч о новцу. Л. Ц. је на главном претресу изјавио да не може да се сети.

Дана 29.10.2009. године, у 12,50 часова (т.бр. [REDACTED]), оптуженог Мирка Милошевића позвао је НН [REDACTED], који је користио број [REDACTED] разговор је у битном гласио:

НН [REDACTED]: „Ништа, ево сад мало одмаро па устао, треба да одем на неки путањ. Каж ми јеси добио нешто?“

Опт.Мирко Милошевић: „Па јесам, ево управо сад идем то да средим брате и то. Шта знам, за пола сата би могли да се видимо, јел ти одговара тако?“

НН [REDACTED] „Одговара ми, једино ако ти није проблем да се цимнеш овамо до мене у крај зато што сам без кола тренутно“

Опт.Мирко Милошевић: „Важи, важи, наравно“

НН [REDACTED]: „Е, сећаш се тамо где смо се видели оно код мене у крају, Мирјево“

Опт.Мирко Милошевић: „Мирјево, да, да, важи“

За овим у 12,52 часова, оптужени Мирко Милошевић позвао је оптуженог Петра Југовића:

Опт.Мирко Милошевић: „Да те питам нешто, јел можеш да одвојиш нешто од оног твог брата?“

Опт.Петар Југовић: „Па немам ништа, како мислиш?“

Опт.Мирко Милошевић: „Па некако оно, направиш нешто (неразумљиво) и то“

Опт.Петар Југовић: „А шта ти треба?“

Опт.Мирко Милошевић: „Па треба ми ту за једног дечка иде на пут, па да узме брата то, због тога“

Опт.Петар Југовић: „Чекај зовем те за секунд“

У 12,53 часова, (т.бр. [REDACTED]) оптужени Мирко Милошевић је позвао НН [REDACTED]:

Опт.Мирко Милошевић: „Е, а тебра, колко ти само треба, да знам да...“

НН [REDACTED]: „Па ајде, овај, ај нек буде 2, 2 нек буде, сад један, па касније још један. Нек буде одма 2, па ко га јебе нек остане“

Опт.Мирко Милошевић: „Важи, важи, ђао“

У 12,55 часова, (т.бр. [REDACTED]) оптужени Мирко Милошевић позвао је оптуженог Петра Југовића:

Опт.Петар Југовић: „Сачекај сад код [REDACTED] само нешто да завршим и онда те зовем одма да ти дам то“

Опт.Мирко Милошевић: „Е, слушај ово, слушај [REDACTED]“

Опт.Петар Југовић: „Важи, важи“

Опт.Мирко Милошевић: „Два, два, ел знаш?“

Опт.Петар Југовић: „Јел има паре он?“

Опт.Мирко Милошевић: „Слушај брата имаће али тек за два дана ће ми дати“

Опт.Петар Југовић: „Реци му све како и шта и колко“

Опт.Мирко Милошевић: „Добро брата, ал 60 може брата, немој више оно брата, много оно што тражите 70, нема ко то брата, једва ћу тих 60 да изгурам брата“

Опт.Петар Југовић: „Добро, за то нећу да ти...добро, може, ај“

Опт.Мирко Милошевић: „Знаш брата због људи брата, оно не могу му кажем бап 70, немам ја те људе за то, знаш“

Опт.Петар Југовић: „Океј, у реду је, ђао“.

Дана 07.
Милошевић

НН Вук:
Опт.Ми
НН Вук
створно
Опт.М
дане
НН В:
сим. 7
Опт.7
НН 1

У 19

НН

Оп

НН

Оп

ср

НН

Оп

НН

амо до

Дана 07.11.2009. године, у 15,49 часова, (т.бр. [REDACTED]) оптуженог Мирка Милошевића позвао је НН [REDACTED] који је користио број [REDACTED]:

зво“

НН [REDACTED]: „Да ти дам ово брате, да ти вратим“

Опт.Мирко Милошевић: „Ај зовем те ја брате“

Тетра

НН [REDACTED]: „Ово је лоше. Дај [REDACTED] или неком брате, да уваљује то, ја стварно не могу ово да дајем никоме“

о од

Опт.Мирко Милошевић: „Имам ја коме ћу то дати не брини се, па ћу ти дати данас поподне ново“

) и

НН [REDACTED]: „Ајде молим те. Ја сам ту у крају, треба ми за вечерас, брате, знаш и сам. Зови ме“

Опт.Мирко Милошевић: „Зовем те чим (неразумљиво)“

НН [REDACTED]: „Ајде зови“

ме

У 19,58 часова, (т.бр. [REDACTED]) оптужени Мирко Милошевић позвао је НН [REDACTED]:

НН [REDACTED]: „Кад оћеш да се нађемо да ти дам ово?“

Опт.Мирко Милошевић: „А“

НН [REDACTED]: „Кад оћеш да се нађемо да ти дам ово?“

Опт.Мирко Милошевић: „Вечерас ћу те звати. А је ли, јел можеш некако 50 евра да ми даш?“

НН [REDACTED]: „Па брате, могу да видим“

Опт.Мирко Милошевић: „Ајде види“

НН [REDACTED]: „Југовић треба да ти да 50 евра бре за мене“

Опт.Мирко Милошевић: „Сад ћу да га зовем, сад ћу га ја зовем да видим шта и како“

НН [REDACTED]: „Зови га то ти је сигурно 50 евра, он мени јуче треба да да, него (неразумљиво) мрзело га да се нађе с њим“

Опт.Мирко Милошевић: „Важи“

У 20,53 часова, (т.бр. [REDACTED]) оптуженог Мирка Милошевића позвао је НН [REDACTED] (почетак разговора небитне садржине)

НН [REDACTED]: „Ево ме брате ка крају. Слушај, имаш ти ово код себе брате да ми даш?“

Опт.Мирко Милошевић: „Ај знаш како. Јел могу да те пошаљем ја да одеш и узмеш то?“

НН [REDACTED]: „Где?“

Опт.Мирко Милошевић: „Знаш где је [REDACTED]?“

НН [REDACTED]: „Знам, ал не могу да идем тамо немам превоз“

Опт.Мирко Милошевић: „Организуј нешто брате. Узми такси па иди до њега“

НН [REDACTED]: „Зато што имам 3 већ загарантована знаш“

Опт.Мирко Милошевић: „Иди слободно тамо. Узми такси даћу ти ја паре за такси после“

НН [REDACTED]: „Где? До [REDACTED]?“

Опт.Мирко Милошевић: „Да брате, сад ћу ја да га зовем, да му кажем да ћеш

да дођеш“

НН []: „Која је он адреса“

Опт.Мирко Милошевић: „Како се зове брате...Госпићка“

НН []: „Госпићка?“

Опт.Мирко Милошевић: „И Господара Вучића, идеш право горе, знаш она бела зграда?“

НН []: „Знам, знам“

Опт.Мирко Милошевић: „Ајде“

НН []: „Ајде јави му ти само“

Опт.Мирко Милошевић: „Слушај сад ћу да ти пошаљем његов број, па ћу да му ја јавим да долазиш“

НН []: „А од колко пара је то?“

Опт.Мирко Милошевић: „Па брате оно до јаја брате“

НН []: (неразумљиво)

Опт.Мирко Милошевић: „Па не мож да га (неразумљиво). Колко теби одговара, видећеш“

НН []: „Ајде, ајде. Колко треба пара да ти дам?“

Опт.Мирко Милошевић: „Па шта знам брате...“

НН []: „Ајде, ајде, реци“

Опт.Мирко Милошевић: „Види нешто откуд знам“

НН []: „Ајде ћао“

У 20,55 часова (т.бр. []), оптужени Мирко Милошевић позвао је НН [] који је користио број телефона []

Опт.Мирко Милошевић: „Шта радиш []?“

НН []: „Ево брале, гајби. Ти?“

Опт.Мирко Милошевић: „Ево брате ту идем нешто. Знаш малог [] [] брате?“

НН []: „Па не знам ко је“

Опт.Мирко Милошевић: „Мали овај мој другар, био је ту самном код тебе. Знаш га сигурно брате“

НН []: „Добро“

Опт.Мирко Милошевић: „Доћи ће он сад до тебе да узме ово моје, дај му ти, мислим узме он, дај му ти само то брате и то је то“

НН []: „Важи“

Опт.Мирко Милошевић: „Ја не могу да стигнем брате, имамо обавезе и то“

НН []: „Јел он носи све ове дискове?“

Опт.Мирко Милошевић: „Све, све, мислим оне нове, знаш“

НН []: „Важи, важи, важи, ћао“

У 20,56 часова (т.бр. []), оптужени Мирко Милошевић поново позива НН []:

НН []: „Ево ништа идем. Да одем до њега?“

Опт.
је ш
НН
Опт
те ч
НН
Оп
тио
НН

У
В
О
Г
С
1

Опт.Мирко Милошевић: „Да, да, иди одма, звао сам га ја, чека те он. Знаш где је шта и како?“

НН [REDACTED]: „Знам она задња зграда, задњи спрат“

Опт.Мирко Милошевић: „Да, добро, немој да ми причаш то. Само иди тамо он те чека. Јеси понео ово твоје?“

НН [REDACTED]: „Јесам“

Опт.Мирко Милошевић: „То остави код њега, а узми све, имаш 9 тамо, узми тих 9 код њега“

НН [REDACTED]: „Ајде, ајде“

У 21,21 часова (т.бр. [REDACTED]) оптужени Мирко Милошевић поново је позивао НН [REDACTED]:

Опт.Мирко Милошевић: „Е“

НН [REDACTED]: „Ево ме испред ове зграде“

Опт.Мирко Милошевић: „Па пењи се горе брате, само му звони, знаш она крем врата“

НН [REDACTED]: „Како се презива он?“

Опт.Мирко Милошевић: „Па нема то, само задњи спрат, крем врата брате. Ајде“

НН [REDACTED]: „Ајде, ђао, ђао“

У 21,25 часова (т.бр. [REDACTED]) оптужени Мирко Милошевић опет је позвао НН [REDACTED]:

НН [REDACTED]: „Е, а ми смо само несређено (неразумљиво)“

Опт.Мирко Милошевић: „А?“

НН [REDACTED]: „Не могу да узмем ово“

Опт.Мирко Милошевић: „Што?“

НН [REDACTED]: „Немам где да средим брате“

Опт.Мирко Милошевић: „Па није ти то лудаку, имаш ону другу кесу где ти је сређено брате!“

НН [REDACTED]: „Има?“

Опт.Мирко Милошевић: „Па да, то што није не..., то није то брате то, јеси ти луд човек“

НН [REDACTED]: „Добро, добро, ајде“

НН [REDACTED]: „Е, има сређено?“

НН Марко: „Не знам, то је то [REDACTED]“

НН [REDACTED]: „Чекај, чекај“

Опт.Мирко Милошевић: „Отвори тај деп (неразумљиво)“

НН [REDACTED]: „Има ваљда 2“

Опт.Мирко Милошевић: „Па да“

НН [REDACTED]: „Ево нашли смо, нашли смо“

Опт.Мирко Милошевић: „Ту узми, а то друго твоје врати и затвори“

НН Вук: „Важи, важи, ђао“

Дана 11.11.2009. године, у 18,48 часова, (т.бр. ██████████) оптужени Мирко Милошевић позвао је оптуженог Александра Станковића, а разговор је у битноме гласно:

Опт.Мирко Милошевић: „Него слушај, идем вечерас да се нађем са овим, да му узем паре, па ако хоћеш да се чујемо тако око девет-десет, да се видимо брате“

Опт.Александар Станковић: „Може, може, никакав проблем није буразеру, јави се кад будеш завршио то“

Опт.Мирко Милошевић: „Исцимаћу те па да се видимо, требаће ми од свачега по мало, али нећу преко телефона, кад се видимо“

Опт.Александар Станковић: „Ајде, важи, важи“

Опт.Мирко Милошевић: „Ајде па се видимо“

У 22,05 часа, (т.бр. ██████████) оптужени Александар Станковић шаље *sms* оптуженом Мирку Милошевићу : „Ти си до јаја...Кад се видимо за лову, треба да је носим“, а у 22,10 часа, (т.бр. ██████████) оптужени Станковић позива оптуженог Мирка Милошевића:

Опт.Александар Станковић: „Не могу сад да сиђем. Реци ми шта је било, шта није у реду?“

Опт.Мирко Милошевић: „Ништа онда, зваћу Салета. Него слушај ово, знаш шта сам хтео брате... ██████████ и ██████████ ми нису дали довољно вечерас. Даће ми сутра остатак брате“

Опт.Александар Станковић: „А колико има ту код тебе брате?“

Опт.Мирко Милошевић: „Па где Сале, имаћу сома и двеста“

Опт.Александар Станковић: „Кад? Вечерас?“

Опт.Мирко Милошевић: „Па да“

Опт.Александар Станковић: „Добро, добро, како се зове...“

Опт.Мирко Милошевић: „Ево у једанаест ми долази овај ██████████, он ми даје 500 евра брате и сад њега чекам брате, чуо сам се са њим брате, па зато сам ти...да сад видим шта и како“

Опт.Александар Станковић: „Па ништа онда ја те зовем око дванаест сати па ћу покупити ја тих сома и двеста и то је то брате“

Опт.Мирко Милошевић: „Ништа, ајде зови ме брате“

Дана 13.11.2009. године, у 24,15 часова, (т.бр. ██████████) оптуженог Александра Станковића позвао је оптужени Мирко Милошевић, а разговор је у битном гласно:

Опт.Мирко Милошевић: „Е а слушај ово брате..мораш да помериш ово за сутра“

Опт.Александар Станковић: „Е јеби га брате. Што то?“

Опт.Мирко Милошевић: „Па брате, Југовић може сутра, ██████████ сутра и ██████████ ми даје сутра ово“

Опт.Александар Станковић: „Па они сваки дан говоре сутра, сутра“

Мирко
је у

Опт.Мирко Милошевић: „Па добро сад...“

Опт.Александар Станковић: „Види овако брате. Значи нема проблема, ја сам решио како ћемо да решимо онај дуг код маторог, то ћу ти објаснити, па ћеш се ти са њима тамо договорити, правићете ви договоре“

Опт.Мирко Милошевић: „Ја ћу већ сутра да решим то са маторим“

Опт.Александар Станковић: „Добро, нема проблема. А за ово...ево кунем ти се [REDACTED], значи, пошто тебе волим као брата, нећу да се свађам са тобом око пара. Не буду ли донели сутра, видеће шта ћу да им урадим свима“

Опт.Мирко Милошевић: „Па да, а знаш шта је проблем Сале, ти знаш да није до мене, да то брате нисам ја сјебо. Гле 700 еура Југовић, 300 еура [REDACTED] и овај 500 еура, то је 1.500 еура, капираш?“

Опт.Александар Станковић: „Добро брате, ја ти кажем брате, не буду ли донели сутра видећеш. Све је то тај Југовић, та мала слиница, брате, на коју сам већ киван већ дуже време, само да видим сутра да не донесе паре, ево видећеш шта ће му бити, а како се зове са тобом не могу да се свађам јер нећу да се свађам са тобом око пара. Значи брате ради са њима шта хоћеш, сутра ли не донесу у озбиљном су проблему“

Опт.Мирко Милошевић: „Знаш шта сам хтео да ти кажем, нећу ни ја са њима ништа да имам брате“

Дана 26.10.2009. године, у 15,14 часова, (т.бр. [REDACTED]) опт.Никола Вушовић је са [REDACTED] позвао опт.Александра Станковића, који разговор је текао:

Никола Вушовић: “Овај, брате, знаш оно са [REDACTED] и то ту што смо причали брате?”

Опт.Александар Станковић: “Само ме подсети брате, да, да, да, да.”

Никола Вушовић: “Е треба ми то брате знаш”

Опт.Александар Станковић: “Није проблем”

Никола Вушовић: “Ево празан сам скоро брате, скоро сам празан”

Опт.Александар Станковић: “За 15-20 минута рачунај”

Никола Вушовић: “Ајде за сат времена брате, два тако”

Опт.Александар Станковић: “Може никакав проблем”

Истога дана у 16,04 часова, (т.бр. [REDACTED]) оптужени Александар Станковић је позвао оптуженог Петра Југовића:

Опт.Петар Југовић: “Хало?”

Опт.Александар Станковић: “Шта радиш брате?”

Опт.Петар Југовић: “Ево буразеру ту дошао помажем мојима, сутра ми слава брате”

Опт.Александар Станковић: “Добро, добро, нећу да те задржавам, само ми реци како се данас видимо за лову брате?”

Опт.Петар Југовић: “Хајде око девет, ел може?”

Опт.Александар Станковић: “Хајде око осам, ел може тако брате?”

Опт.Петар Југовић: “Може девет”

Опт.Александар Станковић: “Добро, девет, само сакупи”

У 22,39 оптуженог, (т.бр. ██████████) Александра Станковића позвао је оптужени Александар Милошевић:

Опт.Александар Станковић: “Молим?”

Опт.Александар Милошевић: “Шта радиш брате?”

Опт.Александар Станковић: “Ништа, ево овде, са ██████████ нешто идем. Шта сам хтео да ти кажем? Ел можеш брате да окренеш овог ██████████ малог да ме окрене и пандура брате?”

Опт.Александар Милошевић: “Па ел те звао брате, рече ми да те звао брате?”

Опт.Александар Станковић: “Ко ме звао брате?”

Опт.Александар Милошевић: “Чеву”

Опт.Александар Станковић: “Чеву, а, добро. А пандур?”

Опт.Александар Милошевић: “Пандур се ни мени не јавља”

Опт.Александар Станковић: “Види, знаш да га окренемо, ако не сутра, да се оде код њега кући. Отићићемо заједно”

Опт.Александар Милошевић: “Ма бре отићићу, био сам већ данас знаш? Био сам”

Опт.Александар Станковић: “Аха”

Опт.Александар Милошевић: “Био сам и ту је, каже ми он “Зовем те што пре, знаш”

Опт.Александар Станковић: “Ајде види ако можеш мало да их притиснеш, јер да су то Лесо моје паре ја бих сачекао, ја те паре морам да дам, знаш и сам како то иде брате”

Опт.Александар Милошевић: “Знам, знам, знам”

Опт.Александар Станковић: “Зато види притисни их мало тамо брате, знаш?”

Опт.Александар Милошевић: “Притискам их брате, једино да ухватим да га убијем”

Опт.Александар Станковић: “Па не да га убијеш, него га окрени и репи: “Када ћеш тачно да имаш паре, јебем ли ти мајку у пичку”. Ето, ај па ми јави шта си урадио, ајде”.

Опт.Александар Милошевић: “Брате знам...(неразговорно)”

Опт.Александар Станковић: “Добро, добро”

Опт.Александар Милошевић: “А ██████████ ми рекао брате нешто као “Ја сам се чуо са Салетом”

Опт.Александар Станковић: “Шта кажеш, шта?”

Опт.Александар Милошевић: “Каже ми ██████████ - Ја сам се чуо са ██████████, овамо, тамо”

Опт.Александар Станковић: “Чуо се са ██████████, био ми код ██████████ телефон. Океј, није проблем за ██████████, само види за тог пандура ако можеш да исцимаш брате”

Опт.Александар Милошевић: “Хоћу био сам му ја на...кући. Брате јел можемо да се видимо за једну ону, знаш”

Опт.Александар Станковић: “Можемо, можемо, наравно брате, можемо, ништа није проблем [REDACTED], хајде када будеш дошао са славе”.

У 23,56 часова, (т.бр. [REDACTED]) оптуженог Александра Станковића позвао је НМ [REDACTED]:

Опт.Александар Станковић: “О [REDACTED], где си [REDACTED] бандиту, шта има?”

НМ [REDACTED]: “Нема ништа, променио сам број. Како се зове, дај ми број од [REDACTED] брате. Хоћеш да ми пошаљеш?”

Опт.Александар Станковић: “Од [REDACTED]? Па хоћу да ти пошаљем, али немам брате кредита, могу овако да ти издиктирам брате ако хоћеш?”

НМ [REDACTED]: “Издиктирај, јел има он, како се зове овај, ел имаш спида, ел има он спида?”

Опт.Александар Станковић: “Ау, јебо те, [REDACTED] брате, где ме питаш тако преко телефона”

НМ [REDACTED]: “Добро, добро, ајде, ел има?”

Опт.Александар Станковић: “Нема брате, откуда му?”

НМ [REDACTED]: “Па ко има, пошаљи ми број неког ко има”

Опт.Александар Станковић: “Па не знам. Шта ти је [REDACTED], јеси луд брате, где ме питаш тако преко телефона?”

НМ [REDACTED]: “Добро брате, хоћу, како се зове, ајде”

Опт.Александар Станковић: “Шта?”

НМ [REDACTED]: “Хајде пошаљи ми како се зове број од неког”

Опт.Александар Станковић: “Не знам брате ко има брате, шта ти је, где си ти брате?”

НМ [REDACTED]: “Ево сам кући”

Дана 27.10.2010. године, (т.бр. [REDACTED]) оптуженог Мирка Милошевића позвао је оптужени Петар Југовић у 20,10 часова:

Опт. Мирко Милошевић: “Да”

Опт.Петар Југовић: “Е, где си тебра?”

Опт. Мирко Милошевић: “Ево ме брате на Новом Београду”

Опт.Петар Југовић: “Озбиљно?”

Опт. Мирко Милошевић: “Да. Што?”

Опт.Петар Југовић: “А знаш оно што смо причали у колима, оно брате, три она?”

Опт. Мирко Милошевић: “Да”

Опт.Петар Југовић: “Да л може, кад можеш да та видиш брате?”

Опт. Мирко Милошевић: “Па то тек кад добијем ново сад, пошто немам ништа, знаш”

Опт.Петар Југовић: “Озбиљно?”

Опт. Мирко Милошевић: “Да, то добијам, рецимо, сутра или прекосутра”

Опт.Петар Југовић: “Јаој, добро, добро. А не можемо, мане нико то, а?”

Опт. Мирко Милошевић: “Па нико, ко, ја не знам”

Опт.Петар Југовић: "Ајде ђао"

Дана 28.10.2009. године у 16,44 часова оптуженог Александра Станковића позвао је оптужени Мирко Милошевић (т.бр. [REDACTED]) који га је у разговору обавестио да му је оптужени Петар Југовић рекао да ће да узме "нешто од оног" што му је опт.Станковић синоћ дао, на шта је оптужени Станковић изговорио "Не, не, не, ништа нико нек не дира ништа, брате", "Како смо ја и ти причали такав је договор и то је то". У разговору (т.бр. [REDACTED]) који је вођен у 16,54 часова, оптуженог Станковића позвао је оптужени Југовић да би се видели и договорили, при чему је из разговора јасно да не желе да причају преко мобилног телефона јер опт.Југовић изговара "Хајде зови ме па да се видимо брате, да се договоримо све брате, знаш да не причам овако. Хајде молим те". Из следећих разговора у 17,10 часова (т.бр. [REDACTED]) који су водили оптужени Александар Станковић и Петар Југовић, а у 17,32 часа (т.бр. [REDACTED]) оптужени Станковић и оптужени Мирко Милошевић, јасно је да су се оптужени Александар Станковић, Петар Југовић и Мирко Милошевић договорили да се нађу "у кафани" на Врачару и да су се и нашли. Даље из разговора (т.бр. [REDACTED]) који је у 17,50 часова оптужени Александар Станковић водио са НМ "[REDACTED]" јасно је да оптужени од њега тражи новац обзиром да је изговорио "Ел би могло за то да се искомбинује нека лова пошто ја треба да плаћам нешто даље, да одмах покупим паре брате", на шта га је НМ "[REDACTED]" питао: "Колико", а оптужени му одговорио "Па 45 брате, ел тако". У 18,50 часова (т.бр. [REDACTED]) оптужени Александар Станковић водио је разговор са истом темом и са Александром Мирковићем којем је рекао "Мислио сам да покупим ове четри и по главе пошто ми треба то, ако постоји могућност", на шта му је Мирковић одговорио "Имам брате, имам, то сам ти спремио". У 20,18 часова (т.бр. [REDACTED]) оптужени Александар Станковић и оптужени Петар Југовић су водили разговор током којег је опт.Станковић питао Југовића "Ел уреду тамо оно све?", на шта је опт.Југовић изговорио "Јесте брате мислим сад нисам нешто ништа пипнуо. Слушај сад сам ушао у кућу. Дошао сам до зграде. Уплатио сам ти кредит 500, сад ће да ти стигне и себи сам сада уплатио. Слушај..овај..узео сам ових 50, сада ћу да донесем. Хало, хеј? Сада сам отишао до (неразговорно) хоћеш да те цимнем када покупим ово све?". У 20,19 часова (т.бр. [REDACTED]) оптужени Станковић је на исту тему причао и са оптуженим Мирком Милошевићем којег је такође питао "Ел уреду овамо све било?", опт.Мирко Милошевић "Да, да, да", опт.Станковић: "Ел баш уреду или како, шта причај ми", опт.Мирко Милошевић "Па брате, не знам, ево сад ћемо видети". У 22,22 часа (т.бр. [REDACTED]) оптужени Станковић и оптужени Мирко Милошевић водили су разговор опет о истој теми јер опт.Станковић пита "Шта је било за ово. Ел све у реду?", опт.Мирко Милошевић "Па јесте, мислим оно, чекам ту потврду од овога, у принципу је све у реду", опт.Станковић: "Добро, па што га не окренеш и питаш шта, како?", опт.Мирко Милошевић: "Југовић је то узео, знаш оно као", затим је опт.Мирко Милошевић питао опт.Станковића "А јеси ти дао неком да проба оно друго брате?", а опт.Станковић одговара "Нисам, нисам, нисам, сутра ћу". Након овог разговора опт.Мирко Милошевић је у 23,58 часова (т.бр. [REDACTED])

позвао опт.Петра Југовића којег је питао "Да те питам, јел на крају ваљна оца брата?", а опт.Југовић одговорио "Па не знам, није ми јавио нико ништа још".

Током разговора који 29.10.2009. године, у 21,55 часа, оптужени Александар Станковић имао са К. Л. званом " " (т.бр.) оптужени је поставио питање Л. "Е шта си ми ти рекао за оно Мирково да није то уреду, шта?", Л.: "Па не знам звао сам Мирка па ће он проћи овде", опт.Станковић: "А шта није у реду, шта?", Л. "Не, не, не, није да није у реду, него мислим оно даћу му ја ово назад, даћу му ја репа за ово, ево и П. каже, ево и П. самном, ево и он исто каже оно", опт.Станковић: "Добро, ти и П. сте главни кењачи, али добро, није ни битно. Ја сам ти рекао да сачекаш да се ти и ја видимо брата, ти си заузет био тамо" Л.: "Добро, нисам зато, него је изгледа брата он ово клепао. Тачно се види да има оног праха". Дана 30.10.2009. године оптужени Александар Станковић и оптужени Мирко Милошевић имали су разговор у 15,57 часова, (т.бр.) током којег је оптужени Милошевић рекао оптуженом Станковићу: "Требаће ми касније поподне брата оно лошије брата", а опт.Станковић изговара: "Да, аха, аха, добро, добро", док су у наставку разговора причали о шипу.

Поводом разговора од 23.01.2010. године, (т.бр.), са малолетним Л. Ц.: „Јел можеш да искомбинујеш 50, 100 евра“, „ 50 могу одмах“, „А можеш ли 100 да искомбинујеш“, „Шта?“, „Можеш да искомбинујеш 100, да накупиш мало“, „Ајде видећу па ти јављам“, „Ајде чућемо се тамо негде око деветке ћу те ја звати па ћу проћи да покупим“, оптужени Станковић је изјавио да је Л. Ц. дечко којег зна цео живот из краја. Ц. је млађи момак, тренирао је са њим и често му је када је излазио с неком девојком или када су му требале паре за одређене свари, куповину гардеробе или већ шта друго, позајмљивао новац. Сматра да није урадио ништа лоше што је Церовићу дао тај новац и самим тим тражио да му Ц. новац врати. Објаснио је да искомбинovati значи сакупити, као и да му је Л. Ц. дуговао новац зато што му је позајмио новац, ни из једног другог разлога. За овим је Л. Ц. изјавио да му је оптужени Станковић као што је већ рекао позајмио новац, да је реч о дугу који је био већи од 100 евра, да је новац позајмио ради куповине неких тренерки и да му је Станковић само изашао у сусрет и учинио му, те да га је зато позвао и питао да ли може да сакупи мало више пара од 50 евра да би му вратио.

Поводом разговора од 22.01.2010. године, (т.бр.), између оптуженог Александра Станковића и И. Д. а током којег је Д. између осталог изјавио и „Ништа, ево брата радно. Извини ако те прекидам, брата, него шта ме брата, јел ме зајебава неко, сад ме, сад сам се чуо са Ц., каже да пребацујем све брата“, а оптужени Станковић на то рекао „Доћи ћу ја у крај па ћу ти рећи шта ћеш и како ћеш“, оптужени Станковић је објаснио да му је Д. помагао око препарата као и око гардеробе, што је потврдио Д.

Поводом разговора од 22.01.2010. године, (т.бр. ██████████), између оптуженог Александра Станковића и Петра Југовића, током којег пита Југовића „Је ли све било у реду буразеру?!“ а Југовић одговорио „Па рекао сам и више него у реду“, на шта је Станковић изговорио „Добро реци ми јеси ли задовољан брате?“, а Југовић одговорио „Да, ово је права ствар“, на шта је Станковић изговорио: „Добро. Слушај ово, само види сутра ми треба једно пет глава да ми се искомбинује, брате, па ћемо остатак, оно, накупи тамо види колко можеш три, четири, пет глава баш ми то треба, јел важи“, а Југовић је „Знаш да нема шанске братски, нема шансе брате никако“, а Станковић „А у понедељак ујутро рано?“, оптужени Петар Југовић је објаснио да се Станковићем био договорио да му до краја јануара врати новац, односно да га је Станковић питао да ли је све у реду из разлога јер му је два дана пре тога спустио камату са 10% на 6,5%.

Дана 21.02.2010. године, у 14,13 часова (т.бр. ██████████), оптужени Станко Николић позвао је оптуженог Александра Станковића:

Опт.Станко Николић: „Е, где си, шта радиш?“

Опт.Александар Станковић: „Ништа буразеру, идем на пут па се враћам вечерас. Слушај ово, када будем добио овог, када ми се буде јавио, ја ћу да му кажем да ћеш га ти звати. Узми, дај му тамо 3 сома, чим ја будем дошо даћу ти сома и по бате, одма да не чекамо више никог. Јел важи брате?“

(небитно)

Опт.Александар Станковић: „Ма бре враћам се ја данас, идем само да видим нешто, па се враћам. Причаћу ти кад будем дошо брате. Шта сам тео да ти кажем..само чим ми се буде јавио ја ћу ти даги његов број, окренеш га и даш му тих 3 сома и онда ћемо, кад будем дошо, одама ти дам ја“

Опт.Станко Николић: „Важи, важи“

Опт.Александар Станковић: „Јел те звао јуче Југовић, кажи ми то?“

Опт.Станко Николић: „Јесте, јесте“

Опт.Александар Станковић: „Све океј?“

Опт.Станко Николић: „Да, да све у реду“

Опт.Александар Станковић: „Важи бураз, видимо се после у крају. Ђао“

Поводом разговора од 22.02.2010. године, у 21:27 час (т.бр. ██████████) у којем је Девића питао „Јеси им донео то тамо, брате, што треба?“, а Д ██████████ одговорио „Донео сам им то за 10 минута, ево идем ка кући“, на шта је Станковић рекао: „Уу јеботе какав си лудак, брате, ајде пожуре“, а Д ██████████ „Сале знаш да летим на седамсто педесет страна страна, брате, више не могу не знам где ми је дупе, а где глава, они су ми рекли окрени нас само кад то донесеш“, Станковић је изјавио да је 99% реч о гардероби, а 1 % о неким препаратима, што је потврдио и Д ██████████ наводећи да је реч о гардероби. А поводом разговора од 20.02.2010. године, (т.бр.68/365) у у којем оптужени Станковић питао Д ██████████ „Реци ми јел има неки динар, брате и то и ово и оно?, а Д ██████████ одговорио: „За ово, за ово, слушај овако, даћу ти, даћу ти, зовем те сутра за то, океј. Данас треба исто увече да покупим нешто, зовем те сутра за то“ на шта је Станковић рекао: „Важи,

важи, видимо се сутра, ћао“, оптужени Станковић је изјавио да је вероватно реч о гардероби, а можда и препаратима, док је И [REDACTED] Д [REDACTED] изјавио да је вероватно реч о новцу који је требао да узме поводом продаје гардеробе, која је напред наведена, а поводом које је рекао да не зна где ће пре, што је по оцени суда потпуно нелогично објашњење јер је овај разговор вођен два дана пре разговора на који се Девећ позива у овом објашњењу.

Поводом разговора од 20.02.2010. године (т.бр. [REDACTED]) у којем је опт.Станковић питао опт.Југовића „Јел има све како треба?“, а опт.Југовић одговорио „Шест и по све“, на шта је Станковић изјавио „Одлично, буразеру, одлично, одлично, одлично“, а Југовић рекао „У европским валутама“, оптужени су објанили да су разговор водили о новцу који је Станковић позајмио Југовићу.

Дана 03.03.2010. године, у 13,17 часова, (т.бр. [REDACTED]), оптужени Александар Станковић примио је *sms* са броја телефона [REDACTED] од Д [REDACTED], званог [REDACTED], која је гласила “Видимо се по договору тебра”.

У 15,10 часова (т.бр. [REDACTED]), оптужени Александар Станковић позвао је И [REDACTED] Д [REDACTED]:

Опт.Александар Станковић: “Ало буди тачно са Божом, сад је брата 15:10, будите у 15:40 брата тачно тамо у “Лавиринту”. Дођите ти и Божа дођите обавезно”,

Илија Девећ: “Договорено”.

У 15,45 часова, оптужени Станковић је послао је *sms* Д [REDACTED] на број телефона [REDACTED] (т.бр. [REDACTED]) садржине “Нећу бити ја, мој другар...”.

У 16,11 часова, (т.бр. [REDACTED]) оптужени Станковић позвао је Д [REDACTED]:

Опт.Александар Станковић: “Е, јеси се видео са овим мојим другаром?”

Д [REDACTED]: “Јесам, јесам, јесам”

Опт.Александар Станковић: “Важи, чујемо се после да се видимо ја и ти. Важи?”

Д [REDACTED]: “Е важи, па ја баш хтео да те питам, јебо те, реко, заборавио си...”

Опт.Александар Станковић: “Знам, знам”

Д [REDACTED]: “Важи, важи, важи. Видимо се онда после. Ајде”

У 16,25 часова, (т.бр. [REDACTED]) оптуженог Станковића позвао је И [REDACTED] Д [REDACTED]:

Опт.Александар Станковић: “Хало?”

Илија Девећ: “Е”

Опт.Александар Станковић: “Е, где је Божа?”

Илија Девећ: “Ево га поред мене”

Опт.Александар Станковић: “Јесте тамо, а?”

И. Д.: "Завршили смо бре то. У "Лавиринту" смо.

Божидар Сабовљевић (чује се из позадине): "Реци му да се нађемо код мене кући због овога"

Опт.Александар Станковић: "Не, не, не. Кажи му да буде ту. Доћи ћу, сачекајте ме.

И. Д.: "За колико си ту?"

Опт.Александар Станковић: "Па брате треба ми једно 20 минута, пре никако"

И. Д.: "Ајде"

Наведену комуникацију оптужени Александар Станковић објаснио је наново као трговину „препаратима за теретану“, објаснивши да је Д. његов пријатељ који је „оптерећен мишићном масом“, који је чуо да он има добре препарате, па је хтео да их проба из ког разлога је замолио И. Д. да Д. однесе „тај препарат“ да би видео да ли му одговара.

Дана 04.03.2010. године, у 09,21 час, (т.бр.) оптужени Александар Станковић разговарао је са Б. С.

Опт.Александар Станковић: "Е брате?"

Б. С.: "Е брате?"

Опт.Александар Станковић: "Ајде, ево ја сам ту у за пар минута, за једно три минута брате, па изађи тамо"

Б. С.: "Ајде, само да се обучем"

Оптужени Александар Станковић је позвао Б. С. у 19,01 часова (т.бр.).

Б. С.: "Ало"

Опт.Александар Станковић: "Шта радиш?"

Б. С.: "Ко је? А ти си. Ево брате ништа ту брате, мрзнем се и киснем и тако"

Опт.Александар Станковић (смеје се): "Добро, ништа видимо се брате касније. Јел све океј?"

Б. С.: "Па јесте, јесте"

У 21,37 часова, оптужени Станковић је поново позивао С.:

Б. С.: "Ало"

Опт.Александар Станковић: "Где си?"

Б. С.: "Ево брате овде, где сам, где могу да будем?"

Опт.Александар Станковић (смеје се): "Јел умиреш брате?"

Б. С.: "Па не умирем брате, ево ту су сад ми дошла нека два другара брате, па ми правили мало друштво сад, неких сат времена"

Опт.Александар Станковић: "Добро. Сад ћу ја да кренем, крећем за 10 минута па ћу те покупити тамо код Мека, важи?"

не
у,
Борислав Савић: „Ајде, ајде. Кренуће и они с нама назад ако није проблем?“

Опт.Александар Станковић: „Није, није“

Дана 04.01.2010. године, (т.бр. ██████████) оптужени Александар Милошевић је разговарао са НМ „██████████“:

НМ „██████████“: „Хоћеш онда сутра да се видимо да ти дам још ова три сомића, важи?“

Опт.Александар Милошевић: „Па може брате, може“

НМ „██████████“: „Ајде важи тебра. Е сутра ћу да ти дам и онај...“

Дана 06.01.2010. године, у 13,55 часова (т.бр. ██████████) разговор су водили оптужени Александар Милошевић и Никола Вушовић:

(почетак разговора небитан)

Никола Вушовић: „Ево, ај зови молим те малог Л ██████████ тамо брате види шта се дешава брате, каже да је ово много, много крш велики брате. Зову га каже сви живи жале му се брате. Не верује шта се дешава, каже брате“

Опт.Александар Милошевић: „Сад ћу да га окренем“

Никола Вушовић: „Ај брате, немој да пропадне то брате, да се сјебе, да одма се нешто ту ураду ако је то много лоше тако“

Опт.Александар Милошевић: (неразумљиво)

Никола Вушовић: „А?“

Опт.Александар Милошевић: „Немој преко телефона тако да...ај сад ћу да га окренем“

Никола Вушовић: „Ајде, ајде, па ме зови“

Истог дана у 13,57 часова, (т.бр. ██████████) оптужени Александар Милошевић позвао је Л ██████████ Ц ██████████:

(почетак разговора небитан)

Опт.Александар Милошевић: „Сад ме зове ██████████“

Л ██████████ Ц ██████████: „Ништа брате кажу ми ови да ово крш брате“

Опт.Александар Милошевић: „Добро, ај сад немој брате, зваћу те да сиђеш, немој да причаш“

Л ██████████ Ц ██████████: „Добро, ајде онда ако оћеш после се видимо код Николе, брате и то?“

Опт.Александар Милошевић: „Зовем те ја сад још мало да сиђеш“

Л ██████████ Ц ██████████: „Добро, добро, ја сам кући“

У 14,04 и 14,06 часова (т.бр. ██████████ и ██████████) оптужени Александар Милошевић и Л ██████████ Ц ██████████ су се поново чули и договорили да се нађу „код шипке“.

Дана 22.12.2009. године, у 18,46 часова (т.бр. ██████████) разговор су водили опт.Александар Милошевић и НМ „██████████“

НМ „[REDACTED]“: „Е чујеш? Неваља оно“
 Опт.Александар Милошевић: „Шта неваља?“
 НМ „[REDACTED]“: „Па оно. Знаш?“
 Опт.Александар Милошевић: „Пукла а?“
 НМ „[REDACTED]“: „Није, није лепо направљена“
 Опт.Александар Милошевић: „Ај не зајебавај“
 НМ „[REDACTED]“: „Мајке ми, показашу ти“

Дана 23.12.2009. године, у 12,44 часова (т.бр. [REDACTED]) оптужени Александар Милошевић и НМ „[REDACTED]“ водили су разговор следеће садржине:
 (почетак разговора необавезан)

Опт.Александар Милошевић: „Ми смо звали овог другара, знаш“
 НМ „[REDACTED]“: „Да?“
 Опт.Александар Милошевић: „И он нам каже да је скроз брата исправна, оно значи скроз најисправнија брата“
 НМ „[REDACTED]“: „Па видећеш, показашу ти, не може мајке ми. Видећеш проћићемо заједно и показашу ти шта не ваља тачно, није лепо нарезана“
 (изостављен део разговора)

Дана 03.11.2009. године, у 23,16 часова, (т.бр. [REDACTED]) разговор су водили оптужени Александар Станковић и Мирко Милошевић:

Опт.Александар Станковић: „Хало?“
 Опт.Мирко Милошевић: „Шта радиш?“
 Опт.Александар Станковић: „Ништа брата, возикам се мало. Ти?“
 Опт.Мирко Милошевић: „Е слушај ово брата, ај сутра да ми спремим ово твоје...знаш“
 Опт.Александар Станковић: „Шта?“
 Опт.Мирко Милошевић: „Да ми спремим оно...жу-жу и то“
 Опт.Александар Станковић: „Ааааа, ооооу Мире јеси луд? Где си сада брата?“
 Опт.Мирко Милошевић: „Ево ме на Новом Београду“
 Опт.Александар Станковић: „Са ким си ту? Са...?“
 Опт.Мирко Милошевић: „Са другарицама неким“
 Опт.Александар Станковић: „Са другарицама?“
 Опт.Мирко Милошевић: „Да“
 Опт.Александар Станковић: „Ааааа, не, нисам ја могао да дођем, телефон ми је нешто када си ме звао, телефон ме нешто избацивао, када ти окренеш, телефон избаци сам од себе“
 Опт.Мирко Милошевић: „Еј, слушај ово, знаш шта сам хтео да ти кажем? Сутра ово да видимо знаш ту брата треба ми...да се видимо да идемо на пиће“
 Опт.Александар Станковић: „Добро, добро, нема проблема. Кажу Југовићу да ме окрене брата више“
 Опт.Мирко Милошевић: „Рекао сам му, али он је са [REDACTED] брата и то је значи оно знаш...“

Опт.Александар Станковић: „Добро, добро, ништа, ајде чујемо се брате, ћао“

Дана 04.11.2009. године, у 13,30 часова (т.бр. ██████████), разговор су водили оптужени Петар Југовић и Мирко Милошевић:
(почетак разговора небитне садржине)

Опт.Петар Југовић: „Отићићемо заједно, само брате да Т. ██████████ покупи од овог дечка паре, молим те Мирко сачекај ме да узмем паре, полудео сам“

Опт.Мирко Милошевић: „А колко пара треба да узме?“

Опт.Петар Југовић: „Па треба чека ту неког дегена на Новом Београду, његовог ██████████, сере нешто нон-стоп брате, треба да ми да 100 еура“

Опт.Мирко Милошевић: „Шта зајебава он брате. Он те зајебава нешто“

Опт.Петар Југовић: „Не зајебава, чека, сад сам се чуо с дечком, долази овде дечко. Сачекај ме да узмем то и долазим ту по тебе, ајде“

Опт.Мирко Милошевић: „Ај сад ћу ја да га окренем зато што мислим да он ту нешто форсира. Јел ти дао неке паре већ?“

Опт.Петар Југовић: „Дао ми је 150 еура и треба још 100 да ми да, а сад дошо је тај, чуо сам се ја, пушта ми он све на спикерфон, нема шта он да фолира, он је ту брате, него сере брате, зато што дечко му је реко брате што сам ти реко да ме сачекаш брате, а он неће да сачека деген. Он је ретардиран дечко“

Опт.Мирко Милошевић: „Кад ти мени дајеш неку лову за ово, да ја знам за Салета?“

Опт.Петар Југовић: „Ја треба у среду да ти дам паре“

Опт.Мирко Милошевић: „Ону тамо?“

Опт.Петар Југовић: „Па да тад. Ја сам узео у среду“

Опт.Мирко Милошевић: „Добро, добро, него те питам“

Опт.Петар Југовић: „Ја могу да ти дам у понедељак скоро већ све брате“

Опт.Мирко Милошевић: „До јаја одлично. Ти ми дођеш 1.060“

Опт.Петар Југовић: „1.050, брате. Тамо да ме скратите за 10 еура брате. 1.050. Ајде. Ђубре једно“

Опт.Мирко Милошевић: „Ајде бре“

Опт.Петар Југовић: „Ајде“

Дана 04.11.2009. године, у 17,32 часова (т.бр. ██████████) оптужени Александар Станковић и НН ██████████ су водили разговор следеће садржине:

Опт.Александар Станковић: „Хало?“

НН ██████████: „Е шта радиш друже?“

Опт.Александар Станковић: „Ништа, ево нешто јурцам. Ти?“

НН ██████████: „Независно од свега овога, то нема везе нисачим, ово ми реци...оно што си ми рекао онај ауто што ћеш имати да ми продаш, оно брате што си био купио од мене, знаш оно по истој цијени?“

Опт.Александар Станковић: „Аха, аха, аха, аха“

НН Кајо: „Ел имаш то да ми продаш?“

Опт.Александар Станковић: „Па ја сам са тим погубио везе, више нити јурим

те људе нити шта, нешто сам их растерао и што сам имао брата, ни не радим више. Како се зове...а ове људе што сам имао ту су били код [REDACTED] неки његови, моји су отишли на другу страну, тако да сам већ погубио контакте, а ово ћу ти..."

НН [REDACTED]: „Знаш зашто ти ја причам ...(неразговорно)...него оно што си ти рекао да ћеш ми продати“

Опт.Александар Станковић: „Аха знам на шта мислиш. То има брата, како се зове ту, али нешто је сада остало минимално брата, па ћу ти сутра када се видимо да ти кажем како, шта и то све можемо сутра да се договоримо“

НН [REDACTED]: „Али овом другу је хитно сад у пичку материну. Можемо ли сада смислити нешто за то?“

Опт.Александар Станковић: „Ај сад ћу да видим тамо, али ко...ко...ко?“

НН [REDACTED]: „Знаш брата, знаш брата, 4.500 еура“

Опт.Александар Станковић: „Јасно, јасно, јасно. Како се зове...знаш шта...није никакв проблем, може, али само ако се не деси да буде данас, сутра може 100%, нема грешке никакве. Значи ето буквално један дан одлагање“

НН [REDACTED]: „Покушај то да исфорсираш, живота ти. Покушај. Знаш зашто? Зато што ја не управљам тим, но се бојим да овај не буде отишао неђе је не треба брата“

Опт.Александар Станковић: „Јасно, јасно, јасно, ево покушаћу да исфорсирам. Ако не, сутра имаш 100%, нема шта, 300% брата, само ти кажем да знаш, ето“

НН Кајо: „Ајде, ајде“

Опт.Александар Станковић: „Ајде ћао“

Дана 04.12.2009. године, у 23,52 часа (т.бр. [REDACTED]), разговор су водили оптужени Александар Станковић и Никола Лазич:

Опт.Александар Станковић: „Молим“

НН [REDACTED]: „Е где си? [REDACTED] је“

Опт.Александар Станковић: „Ево ме на „Крузу“ буразеру“

НН [REDACTED]: „Ја не могу да доеђм ту, идемо нешто до [REDACTED], до [REDACTED], ако будеш хтео тамо зови ме па да идемо...“

Опт.Александар Станковић: „Где идеш бре?“

НН [REDACTED]: „У Јаково или Сурчин брата, тамо не знам ни ја, нека дискотека, нека жива свирка, идем тамо, знаш?“

Опт.Александар Станковић: „Добро, нема везе, можемо сутра да се видимо“

НН [REDACTED]: „Е, слушај, слушај, видео сам ти за ово друго. Ел знаш?“

Опт.Александар Станковић: „Аха“

НН [REDACTED]: „Јебем ли те у уста. Изгледа је стварно до јаја“

Опт.Александар Станковић: „Јел да брата?“

НН [REDACTED]: „Да, да, да, кажу да је за нијансу можда чак и боља од оног“

Опт.Александар Станковић: „Оног другог око чега смо се справљали?“

Никола Лазич: „Да, да, да“

Опт.Александар Станковић: „Добро брата, ја сам ти рекао био брата“

Никола Јовић: „Јесте, јесте, то је то, то смо решили, ја те зovem“

Опт.Александар Станковић: „Одлично, одлично, одлично“

Никола Јовић: „Ајде па се чујемо касније“

Дана 08.12.2009. године, у 22,51 часова (т.бр. [REDACTED]), разговор су водили оптужени Александар Станковић и НН „[REDACTED]“:

Опт.Александар Станковић: „Молим“

НН „[REDACTED]“: „Е, шта радиш?“

Опт.Александар Станковић: „Ништа, ево овде нешто. Ти буразеру?“

НН „[REDACTED]“: „Ма ништа ево блејим. Јеси у крају, а?“

Опт.Александар Станковић: „Па нисам баш у крају, ево ме идем нешто ван краја. Што, јел проблем неки?“

НН „[REDACTED]“: „Па не. Јел има онога. Знаш оно?“

Опт.Александар Станковић: „Па има, оћеш број, има“

НН „[REDACTED]“: „А колко је? Знаш колко ми треба? Треба ми седам“

Опт.Александар Станковић: „Колко?“

НН „[REDACTED]“: „Седам“

Опт.Александар Станковић: „Нема проблема, ти ме сачекај ту код тебе у крају, ја ћу бити ту код тебе у року од 15 минута па ћемо видети ја и ти лично онда, јел може тако“

НН „[REDACTED]“: „Ај да се видимо. Јел то оно ко што си дао Л[REDACTED]?“

Опт.Александар Станковић: „Да, да, да, да“

НН „[REDACTED]“: „Добро, ајде идем ја по паре. Значи да ми донесеш за 15 минута, може?“

Опт.Александар Станковић: „15-20 минута, немој ми замерити ако будем закаснио...“

НН „[REDACTED]“: „Ај молим те пожури, зато што брате смо у некој гужви, журимо и ми брате, реко да ти направим посо“

Опт.Александар Станковић: „Важи, важи, ћао“

НН „[REDACTED]“: „Важи“

Сведок-оштећени А [REDACTED] В [REDACTED], испитан у претходном поступку дана 01.04.2010. године, изјавио је да је критичног дана са познаником М [REDACTED] или М [REDACTED] К [REDACTED] био у близини Народне скупштине, у парку на углу улица Косовске и Мајке Јевросиме. Са њима је било још пар млађих момака од којих му је једно познат „[REDACTED]“. У једном тренутку пришла им је група од 10-ак момака и свима им наредила да легну на земљу, што су они и урадили. Није видео да било ко од тих момака који су им пришли има у рукама пиштољ, нити је чуо репетирање пиштоља. Ваљда им је био најближи па га је неко или више њих из те групе неколико пута ударио. Не зна ко га је ударао. Одмах након тога је успео да се подигне и побегне након чега је таксијем отишао до куће, а одатле до Ургентног центра. У Ургентном центру се представио као Е [REDACTED] С [REDACTED]. Тако се представио јер је имао здравствену

књижицу свог другара **Бориса С.** Није видео да ли су у групи која их је напала били и Александар Милошевић и Никола Вушовић. Њих двојицу познаје са Врачара, неко време су се дружили, но у сваком случају са њима није био ни у каквој завади. Поводом овог догађаја у полицији је 05.03.2010. године, вршио препознавање али је Александра Милошевића препознао као лице које познаје и са којим се некада дружио, колико се сећа полиција му није саопштила да препознаје лице које га је том приликом напало. У сваком случају мисли да Милошевића и Вушовића није видео у тој групи која их је напала. Није се придружио кривичном гоњењу против оптужених нити је истакао имовинско-правни захтев.

Сведок-општењени Владимир К., испитан у претходном поступку дана 01.04.2010. године, изјавио је да вози " " рег.ознака " " и да је дана 26.02.2010. године, негде око 14,30 часова, са овим возилом био заустављен на семафору раскрсница улица Војислава Илића и Кружни пут. Био је у десној саобраћајној траци намењеној за скретање возила удесно, када се паралелно са његовим возилом али за око пола метра – метар иза његовог возила, у траци која је намењена за кретање преко ове раскрснице, зауставило друго возило. Слушао је гласнију музику, прозор на вратима возача му је био полуотворен, када је у једном моменту из тог другог возила зачуо неку буку, гласове. Није могао да определи да ли му се неко из тог возила обраћао али се рефлексно окренуо ка њему и у том тренутку видео је цев пиштоља у кабини тог возила, на месту сувозача. Одјекнули су пуцњи, не зна тачно колико, један пројектил га је погодио у леву руку, а потом у стомак. Одмах је покренуо возило преко тротоара са десне стране и возећи је успео да стигне до паркинга испред своје зграде која је на око 1 km удаљена од ове раскрснице. Није видео да га је возило из којег је пуцано пратило. Са паркинга је позвао мајку која је позвала Хитну помоћ која га је по доласку превезла у Ургентни центар где је задржан на лечењу неколико дана. Није могао да определи које марке и типа је возило из којег је пуцано на њега јер га је само летимично погледао, мисли да је било тегет боје. Није стигао да види физиономије лица која су се налазила у том возилу, из оног што је видео закључио је да је једна особа седела на возачком, а друга на сувозачком седишту. Задње седиште овог возила није видео јер је било заустављено нешто уназад у односу на његово возило. Заправо не располаже сазнањима на основу којих би могао да препозна возача и сувозача из овог возила, а након што су му предочени записници о препознавању лица од 05.03.2010. године и 10.03.2010. године, на којима је констатовано да је вршио препознавање осумњичених и да је указао на Александра Милошевића и **Миливоја Брашића** као извршиоце предметног кривичног дела, тврдио је да ова лица није непосредно препознао као лица која су се налазила у возилу из којег је пуцано на њега. Наиме, још док се налазио у болници полиција му је показала више фотографија разних лица и на питање да ли је реч о лицима која су се налазила у том возилу одговорио им је са резервом нешто у смислу "Можда" и "Ако ви сумњате могуће је да су то ти", а и касније при препознавању је задржао ову резерву, тако да тврди да ни приликом

препознавања ни сада не би могао да препозна лица која су се налазила у возилу из којег је пуцано. Оптужене Александра Милошевића и Милана Брашњевића не познаје, није ни са ким у завади и нема идеју зашто би било ко пуцао на њега, једино што може да закључи је да он није био мета и да се ради о грешци. Тврди да му се ова лица нису обраћала на начин из којег би било шта могао да закључи. Након што је пуштен из болнице видео је да на возачевим врата његовог возила постоје три оштећења за која је закључио да су настала дејством пројектила из ватреног оружја. Не сећа се да ли је док је био у болници полиција радила тест на присуство барутних честица на његовим рукама. Објаснио је да је самом препознавању присуствовало 3-4 полицајаца, као и да је он, препознајући ова лица, заправо препознао лица са фотографија, које су му претходно показиване, а за која му је сугерисано да постоји сумња да су пуцала на њега. Није се придружио кривичном гоњењу нити је истакао имовинско-правни захтев. На главном претресу одржаном 15.12.2010. године, изјавио да му се из тог возила из којег је пуцано на њега нико није обратио било каквим речима, чуо је некакву галаму, не зна да ли је то било упућено њему, у његовом возилу је била пуштена гласно музика. Објаснио је да он у принципу није стигао да види та лица, неке слике су му предочене још у болници, на тим сликама које су му показали у болници није препознао никога. Истога дана када је пуштен из болнице, инспектори су дошли код њега кући и показали му неке слике, рекли су му "ово лице је возило, ово лице је пуцало", а он је на то само рекао "добро". Критичном приликом је видео само цев пиштоља, не зна у чијој руци је пиштољ био да ли у возачевој или сувозачевој руци. Брашњевића и Милошевића не познаје, нити је икада чуо за њих. Оптужене присутне у судницу први пут види. Не сећа се да ли је тог истога дана када је изашао из болнице ишао на препознавање у полицију, зна да су инспектори дошли по њега, отишли су у полицију, претходно су му показали неке слике и рекли су му да је од особа са слика, једна возила, а друга пуцала, и да ће та особа да се појави иза завесе и да он само покаже на њега. Препознавању је био присутан јавни тужилац оба пута, тога се сећа, а колико се сећа адвокат је био присутан само једном препознавању. Има ██████████, полицајци су му рекли да "то тако треба" да препозна лица са слике и да укаже на њих приликом препознавања, он се тада на рад полиције није пожалио никоме, па ни тужиоцу ни браниоцу. Рекао је полицајцима да та лица јасно не препознаје, речено му је да "то мора да се уради". Није ставио никакву примедбу на записник о препознавању. Записнике о препознавању је потписао. На том записнику је стајала нека свеска, а био је само слободан простор доле где је он требао да се потпише, тако да не зна ни шта је у том записнику наведено, речено му је да су на том записнику и подаци о лицима која су пуцала на њега и да ја то и не треба и не сме да прочита. Не зна у ком тренутку је заменик ВЈТ-а потписао записник, када га је он потписао инспектор и он су били сами. Изјавио је да у полицији претходно није описивао како изледају та лица. Колико се сећа том једном препознавању је био присутан и један мало старији адвокат, након чега је оштећени у судници указао на адв.Немању Јоловића. Сигуран је да на једном и то првом препознавању претходно није описивао лица, док је на другом препознавању нешто мало

описивао лице које је видео на слици. Неко је затражио од њега да претходно опише то лице, то се све дешавало пре него што су лица за препознавање ушла у просторију, не сећа се ко је од њега тражио да даје опис, тако да је он "описивао" лице ако то може тако да се назове. Не може да се сети да ли је око тог описивања било неке расправе између тужиоца и браниоца. Пре него што је ушао у просторију за препознавање неко му је нешто сутерисао не сећа се шта, полиција му је показала слике лице која треба да препозна. Дакле, њему су те слике два пута показиване, једном у болници, и касније када је дошао на препознавање. Не може да се сети било чега у вези "описа" лица које је препознавао на другом записнику. У болници су му показали различите слике више лица, а у полицији конкретну слику лица. У полицији је описивао лице са слике.

Сведок А. [REDACTED] П. [REDACTED], испитан на главном претресу одржаном 30.09.2011. године, изјавио је да од оптужених познаје Петра Југовића, Југовић му је добар друг, друже се 3-4 године. Преко Југовића је упознао и оптуженог Александра Станковића, са њим се видео пар пута тако да може да каже да су пријатељи. Оптуженог Станка Николића упознао је јануара 2010. године, на фудбалу. Такође, јануара 2010. године, од оптуженог Станка Николића купио је фармерке. Наиме, од оптуженог Александра Станковића је једном приликом купио фармерке за директора фирме у којој је радио, међутим, те фармерке су биле лошијег квалитета, биле су фалш, тако да када је са Станковићем отишао на фудбал, Станковић га је упознао са Станком Николићем и рекао му да Николић има баш квалитетне фармерке, па је од Николића фармерке и купио, које је преузео од Николића на Врачару, "код шипке" за тренирање. Реч је о "Агтапи" фармеркама, коштале су око 70-80 евра.

Сведок Н. [REDACTED] Р. [REDACTED], испитан на главном претресу одржаном 30.09.2011. године, изјавио је да од оптужених познаје Александра Станковића, са којим је одрастао. Станка, чије презиме не зна, познаје површно, упознао га је преко Александра Станковића и дан-два након тога од њега је купио фармерке "Агтапи jeans" за 70 евра. Станковић му је дао Станков број мобилног, он је требао да преузме фармерке од Станка али како је био на послу рекао је Станку да ће фармерке преузети његов друг М. [REDACTED] Д. [REDACTED] М. [REDACTED] је дошао да узме фармерке, међутим и он је убрзо дошао тако да је М. [REDACTED] и Станка затекао код "црвеног парка".

Сведок М. [REDACTED] Д. [REDACTED], испитан на главном претресу одржаном 30.09.2011. године, изјавио је да од оптужених познаје Александра Станковића из виђења. Оптуженог Станка Николића видео је два пута у животу. Николића је упознао у кафићу у којем је био са Н. [REDACTED] Р. [REDACTED], а други пут га је видео када је куповао фармерке од њега. Када је куповао фармерке са Станком се нашао у "Црвеном парку" на Врачару, тада су Р. [REDACTED] и он купили фармерке, два пара су платили 140 евра.

1. 2. 3. 4. 5.

6. 7. 8. 9. 10.

11. 12. 13. 14. 15.

16. 17. 18. 19. 20.

21. 22. 23. 24. 25.

26. 27. 28.

Сведок П. Д. испитан на главном претресу одржаном 20.12.2011. године, изјавио је да је у више наврата, у задњих пар година, продавао антиквитете са својим братом од ујака. То је био начин да зараде неки новац. Негде у јесен 2009.године са Петром Југовићем је био у хотелу "Славији", Петар је продавао златни сат и пудријеру, не зна да ли их је и продао, нудио их је свакоме кога су познавали, а између осталог и лицу које зна по надимку "С.". "С." је пар пута видео у "Славији", видео га је и у Будви, као и 2-3 недеље пре неко што је Петар ухапшен, на Златибору када га је "С." и питао ме је да ли је Југовић продао ствари, мисли да је циљао на тај златни сат и пудријеру. Рекао му је да не зна и дао му Југовићев број мобилног телефона. Никада није посумњао да се "С." бави трговином дрогама, њему дрогу никада није нудио, нити је икада чуо да је било коме нудио дрогу на продају.

Законски заступник мал.сада пул.Л. Ц. М. Ц., испитана у припремном поступку дана 05.03.2010. године, изјавила је да је њен син Л.

Законски заступник мал.сада пул.Илије Девића, Р. Д., испитан у припремном поступку дана 05.03.2010. године, изјавио је да је његов ~~брат~~

Сведок Бранко Мрда, представник Центра за социјални рад града Београда-
одељење Звездара, испитан на главном претресу одржаном 29.06.2011. године,
изјавио је да у свему остаје при извештају који је дао испред Центра за
социјални рад.

Сведок Борис Фабијан, представник Центра за социјални рад града Београда-одељење Звездара, испитан на главном претресу одржаном 29.06.2011. године, изјавио је да у свему остаје при извештају који је дао испред Центра 24.03.2010. године, као и допунском извештају од 27.06.2011. године, те да може да се сагласи са исказом мајке М: П, мајке Л: Ц. Истакао је да

Налазе, мишљења и извештаје НКПЦ-а бр.234-2-11187/10 од 05.03.2010. године, бр.234-2-11265/10 од 05.03.2010. године, бр.234-2-11190/10 од 05.03.2010. године, бр.11250/10 од 06.03.2010. године, бр.11262/10 од 06.03.2010. године, бр.11264/10 од 06.03.2010. године, бр.234-2-11260/10 од 06.03.2010. године, бр.113335/10 од 11.03.2010. године, бр.12865/10 од 16.07.2010. године, налазе и мишљења сталних судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман од 10.06.2010. године, 14.06.2010. године и 15.06.2010. године, налазе и мишљења др Милоша Јанчића од 18.07.2010. године, налазе и мишљења Центра за социјални рад града Београда бр.560-539/10 од 24.03.2010. године, бр.56066-1261/11 од 27.06.2011. године, бр.56066-945/10 од 25.03.2010. године и бр.56089-2505/10 од 21.12.2010. године, суд је оценио као јасне, довољно образложене и аргументоване. Поред изнетог суд је оценио да су наведени извештаји, налази и мишљења дати од стране стручне установе, државног органа, односно сталних судских вештака са вишегодишњим искуством у областима из којих су им вештачења и поверена, те да током поступка ни њихова стручност нити објективност ни на који начин нису биле доведене у сумњу, из којих разлога је суд оценио да су предметни извештаји, налази и мишљења непристрасни и у свему дати у складу са правилима струке из којих разлога су у потпуности и прихваћени.

Исто тако, исказе законских заступника, односно политеља малолетних сала пунолетних Л. Ц. и И. Д. М. Ц. и Р. Д. као и исказе представника Центра за социјални рад града Београда, Бранка Мрде и Бориса Фабијана, суд је прихватио обзиром да су испитани родитељи и социјални радници у довољној мери међусобно били сагласни у погледу околности које се тичу спелина и прилика у којима су малолетни сада пунолетни Ц. Д. и С. живели, односно у погледу околности које се тичу њиховог психофизичког, породичног, васпитно-образовног, материјалног и стамбеног статуса и могућности.

Преостале изведене писмене доказе суд је прихватио оценивши да су исти прикупљени, обрађени и суду достављени у свему у складу са законским овлашћењима органа преткривичног поступка. Наиме, ценећи законитост у поступања органа преткривичног поступка, суд је нашао да су овлашћена службена лица у свему поступила у складу са дужностима која су им дата одредбом чл.225 ст.1 ЗКП, те да су у складу са тим предузела и доказне радње сходно одредби чл.238 ЗКП и извршили наредбу у складу са одредбом чл.504ж ЗКП, а осумњичене саслушали у складу са одредбом чл.226 ст.8 и ст.9 ЗКП, из којих разлога и није било сметњи да се овако прикупљени докази користе у

овом кривичном поступку. При томе цењено је и то што одбрана оптужених у односу на овако спроведене доказне радње и саслушања осумњичених није имала примедби, те да се ни сами оптужени током поступка нису позивали на незаконито поступање полицијских службеника у смислу примене силе, претње, обмане, недозвољеног обећања, изнуде, изнуривања и сличних средстава, па је суд закључио да током преткривичног поступка оптуженима нису била угрожена, прекршена нити ускраћена Уставом и законом загарантована права. На овакав закључак суда упућивало је и одуство примедби на сачињеним записницима и потврдама, обзиром да је једна примедба констатована на записнику о саслушању тада осумњиченог Александра Милошевића које је спроведено 05.03.2010. године, у службеним просторијама Трећег одељења УВП-а, а из које се закључује да је оптужени Милошевић имао примедби на састав врсте у оквиру које је вршено његово препознавање јер је истакао, што је касније навео и на главном претресу, да су са њим у врсти били полицајци. Такође, на записнику о препознавању КУ.бр.3854/10 од 10.03.2010. године, констатована је примедба браниоца опт.Милинка Брашњовића да је слика његовог браћеника дан пре препознавања изашла у дневном листу „Курир“. Записнички констатоване примедбе оптуженог Александра Милошевића и браниоца оптуженог Милинка Брашњовића потврђују закључак суда да су овлашћена службена лица формално и садржински поступала у складу са законским дужностима, те да су записници сачињени у складу са одредбама чл.175 и чл.177 ЗКП.

Дакле, примедбе које су изнете током поступка тичу се записника о препознавању КУ.бр.4448/10 и КУ.бр.3854/10 од 05.03.2010. године и КУ.бр.3854/10 од 10.03.2010. године, а истакли су их оптужени Александар Милошевић, његов бранилац адв.Драган Ђокић, као и адв.Немања Јоловић, бранилац оптуженог Милинка Брашњовића, а реч је о записницима о препознавању према чијој садржини је оштећени А. В. указао на оптуженог Александра Милошевића као извршиоца кривичног дела из чл.344 ст.2 КЗ што је констатовано на записнику о препознавању КУ.бр.4448/10, односно оштећени В. К. на оптужене Александра Милошевића и Милинка Брашњовића као извршиоце кривичног дела из чл.113 у вези чл.30 и чл.33 КЗ, што је констатовано на записницима о препознавању КУ.бр.3854/10.

Имајући у виду да су оштећени указали на оптужене Александра Милошевића и Милинка Брашњовића као на извршиоце предметних кривичних дела, ближе описаних у ставу V и VI изреке пресуде, суд је ценио исказе оштећених А. В. и В. К., којима су негирали да су оптужене препознали као извршиоце, а у контексту са њима и одбране оптужених А. Милошевића и Милинка Брашњовића, те наводе њихових бранилаца којима су оспоравали законитост у спровођењу ових радњи.

Оштећени А. В. је изјашњавајући се у претходном поступку о својим опажањима критичног догађаја од 05.10.2009. године, током којег је

задобио лаке телесне повреде, дао крајње уопштен опис самог догађања. Тако из његовог исказа произлази да је њему и групи младића са којом је био у парку у близини Народне скупштине РС, пришла група од 10-ак младића која им је наредила да легну на земљу што су и он и остали учинили али је нејасно из ког разлога су овако поступили обзиром да оштећени В. [REDACTED] није изнео никакво објашњење поступања по оваквој "наредби". Исто тако и разлоге због којих сматра да је овом приликом нападнут оштећени је објаснио штуро и неуверљиво обзиром да из његовог исказа произлази да је повређен без икаквог "правог повода", односно само из разлога јер је једном или неколицини ових момака био физички ближи од осталих. Затим, оштећени В. [REDACTED] се по оцени суда неуверљиво изјашњавао и у даљем опису догађања јер из његовог исказа произлази да га је критичном приликом ударао или један или више момака, а што је неуверљиво из разлога јер је животно логично да нападнуто лице, па и оштећени (који дакле није нападнут са леђа, изнадно и неочекивано и критичном приликом није задобио повреде које би за последицу имале евентуалне поремећаје опажања и/или памћења) свој исказ у овом смислу може дати прецизније утолико што ће одредити да ли је реч о једном или више нападача или бар изнети претпоставку у неком од ова два смисла. Поред овог оштећени је и сам механизам наносења повреда које је задобио критичном приликом описао уопштено наводећи само да је реч о ударцима али не и чиме и у који део тела су му ударци задавани, па је с тога његов исказ у овом делу делимично контрадикторан налазу и мишљењу судског вештака др Милоша Јанчића од 18.07.2010. године, а из којих је несумњиво утврђено постојање телесних повреда оштећеног, њихове врсте, бројност, локализација као и механизми наносења. Наиме, из предметног налаза и мишљења утврђено је да је оштећени А. [REDACTED] В. [REDACTED] задобио повреде у виду нагњечина, убојина и расекотина, односно два нагњечине и то једну у пределу половине поглавине са десне стране, а другу у пределу лица са леве стране, затим задобио је и једну површну убојину у пределу лопатице као и три расекотине и то једну у пределу левог рамена и две у пределу десне надлактице. Врсте и карактеристике констатованих повреда јасно упућују на различите механизме настанка повреда и врсту коришћених повредних оруђа, који су другачији, односно разноврснији од оних о којима би се могао извести закључак из исказа оштећеног В. [REDACTED], обзиром да су нагњечине које је задобио критичном приликом нанете тупином чврстог и активно замахнутог механичког оруђа - замахнутом шаком стиснутом у песницу, ногом обувеном у обућу, убојина - оштрим и активно замахнутим механичким оруђем - шиљком лако замахнутог ножа, а три расекотине - оштрим и лако замахнутим механичким оруђем - сечивом предметног ножа. Такође, локализације наведених повреда у конкретном случају, од којих је већина лоцирана на предњој страни тела, упућују не закључак да је оштећени А. [REDACTED] В. [REDACTED] своје нападаче могао видети, а стога и препознати обзиром да механизми којима су повреде нанете подразумевају физички блиску позицију оштећеног и нападача. Даље, оштећени је у исказу био неуверљив и из разлога јер је током истог испитивања прво изнео тврдњу да није видео да ли су у групи момака која их је напала били

оптуђени Александар Милошевић и Никола Вушовић (у односу на којег је кривични поступак раздвојен), да би потом изјавио да мисли да оптуђене није видео у тој групи.

Оптуђени Александар Милошевић је одбрану у погледу кривичног дела из чл.344 ст.2 КЗ, ближе описаном у ставу V изреке пресуде, током којег је оштећени Александар Вучковић задобио лаке телесне повреде, изнео по први пут на главном претресу, обзиром да се претходно, у погледу овог, а и кривичног из чл.113 КЗ у вези чл.30 и чл.33 КЗ, користио законским правом да се брани ћутањем. Извршење кривичног дела из чл.344 ст.2 КЗ оптуђени Александар Милошевић је негирао потпуно паушално тврдећи да критичног дана није ни био на лицу места уз наводе „да не може да се сети да ли је био са Вушовићем тога дана, али зна да ово дело није урадио“. Из његове одбране са главног претреса у погледу овог кривичног дела, а посебно начина на који је означио оштећеног („не зна зашто га је тај В. теретио у полицији да га је пребио“) не може се са сигурношћу извести закључак да ли је оптуђени оштећеног В. познавао или не, те сходно томе ни да ли је евентуално између њих постојао и одређени пределиктни однос, што је по оцени суда био и циљ оптуђеног Милошевића али и легитиман начин конципирања одбране, али се овакав закључак извлачи из исказа оштећеног В. који је изјавио да оптуђеног Александра Милошевића (и Николу Вушевића) познаје са Врачара и да су се неко време дружили, с тим што је изјавио да са њим(а) није био ни у каквој завади.

Што се пак тиче кривичног дела из чл.113 КЗ у вези чл.30 и чл.30 КЗ, ближе описаног у ставу VI изреке пресуде, оптуђени Александар Милошевић и Милинко Брашњовић, којем је ово кривично дело стављено на терет у стицају са кривичним делом из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, су негирали своја учешћа у извршењу сагласно описујући сва места на којима су критичног дана, односно 26.02.2010. године, заједно били, па су тако изјавили да су се око поднева оптуђени Александар Станковић и њих двојица нашли у кафићу „Штрумфета“ на Звездари, те да су затим опт.Станковића одвезли до Цветкове пијаце где је био паркиран комби који је опт.Станковић требао да одвезе оцу у Врчин, да су се сва тројица договорили да се нађу у Врчину, што су и учинили, с тим да је опт.Станковић у Врчин стигао пре њих двојице, а затим су се сва тројица вратила заједно за Београд, опт.Станковића су оставили код Цветкове пијаце, а њих двојица су око 19-20 часова, како прецизира опт.Милошевић, отишла до стрељане „Target“, где су се по наводима опт.Брашњовића задржали око 20-30 минута, након чега су отишли до кафића „Family“, где су се по Брашњовићевим наводима задржали око пола сата, да би се потом негде око 22 часа нашли са опт.Станковићем и његовим другом у кафићу „Око“. Обојица оптуђених су била сагласна и да су током критичног дана све време користили аутомобил „[REDACTED]“, за који се из потврде о привремено одузетим предметима од грађанина В. М. закључује да се води на име [REDACTED] М. мајке оптуђеног Александра Милошевића, на чије име је издата

саобраћајна дозвола. Одбране оптужених Милошевића и Брашњовића у погледу околности да су га довели са Звездаре до Цветкове пијаце да би узео комби који је требао да одвезе оцу за Врчин, као и околности да су и њих двојица за њим потом дошла у Врчин и вратила га из Врчина за Београд, у својој одбрани потврдио је оптужени Станковић. Но иако сагласни у претежном делу оптужени су међусобно противуречно изнели временске одреднице свог кретања тог дана, па тако из одбране оптуженог Александра Милошевића произлази да су опт.Брашњовић и он били у Врчину негде између 14 и 15 часова, док из Брашњовићеве одбране произлази да су на наплатној рампи у Бубањ потоку (током кретања ка Врчину) били тек у 15,30 часова, при чему из одбране оптуженог Брашњовића произлази и да је време задржавања у Врчину определио другачије у односу на оптуженог Станковића који је изјавио да су се у Врчину задржали једно 5 минута и одмах кренули ка граду, док из Брашњовићеве одбране произлази да су се у Врчину задржали око пола сата.

Као доказ навода да су оптужени Александар Милошевић и Милинко Брашњовић критичног дана били у стрељани "Target" суду је достављен допис ове стрељане, уз копију стране "дневника гађања". У допису је наведено да су дана 26.02.2010. године, Милошевић и Брашњовић били у стрељани "Target" у периоду између 15 и 20 часова. Из достављене копије "дневника гађања", у којем су забележена имена оптужених, не може се утврдити прецизно време њихове посете овој стрељани обзиром да ни поред једног забележеног имена корисника, па ни и имена оптужених, не стоји убележено време и/или дужина коришћеног термина.

Као што је оштећени ~~Александар Врчич~~ према записнику о препознавању КУ.бр.4448/10 од 05.03.2010. године, указао на оптуженог Александра Милошевића као извршиоца кривичног дела из чл.344 ст.2 КЗ, тако је и оштећени ~~Владимир Кружич~~ према записницима КУ.бр.3854/10 од 05.03. и 10.03.2010. године, указао на оптуженог Александар Милошевића и Милинка Брашњовића као извршиоце кривичног дела из чл.113 КЗ у вези чл.30 и чл.33 КЗ. Исто као и оштећени ~~Владимир Кружич~~, и оштећени ~~Кружич~~ је приликом испитивања фактички оспоравао законитост приликом спровођења радњи препознавања.

Наиме, исказ оштећеног ~~Владимир Кружич~~ у погледу лица места извршења кривичног дела, начина извршења, коришћеног нападног средства као и врсте и локализације повреда потврђен је доказима изведеним на главном претресу. Службена белешка о криминалистичко-техничком прегледу лица места 100-КУ.бр.3854/10 од 26.02.2010. године, у којој су констатовани фиксирани трагови затечени на лицу места на углу улица Војислава Илића и Кружни пут, односно четири чауре меткова калибра 7,62 mm, које су према мишљењу НКТЦ-а бр.12865/10 од 16.07.2010. године, испаљене из једног истог оружја, потврђује наводе оштећеног ~~Кружич~~ о месту извршења кривичног дела и коришћеног нападног средства, односно механизма настанка повреда које је задобио,

обзиром да је оштећени изјавио да је видео само једну цев пиштоља, а према датом мишљењу несумњиво је да је на оштећеног и пуцано из једног пиштоља. Наведени писмени докази, односно материјални трагови и то број чаура пронађених на лицу места као и оштећења која су констатована прегледом возила оштећеног "██████████" рег.ознака ██████████, такође потврђују наводе оштећеног да је критичном приликом испале више пројектила, односно да су на возачевим вратима затечена три оштећења настала управо услед дејства испалења пројектила. Наводи оштећеног да је са лица места по рањавању побегао одвезавши се до зграде у којој станује такође су потврђени предметном службеном белешком обзиром да је његово возило и затечено на паркингу у ул.Пиве Караматијевића испред зграде, између бројева 3 и 5. Исто тако, наводи оштећеног Кулезића потврђени су и у погледу броја и врста повреда које је критичном приликом задобио, и то уверењем УЦ КЦС-а бр.432 и налазом и мишљењем др Милоша Јанчића од 18.07.2010. године, те је тако несумњиво утврђено да је оштећени К██████████ критичном приликом задобио прострелину леве надлактице и повреду у виду површне стрелне ране у пределу предњег трбушног зида.

Насупрот наведеном преостали наводи оштећеног В██████████, К██████████ по оцени суда били су неуверљив. Наиме, из исказа оштећеног К██████████ из претходног поступка произлази да се не сећа да ли му је у болници рађен тест на присуство барутних честица, али се сећа да су му у болници од стране полицијских службеника предочаване фотографије лица ради препознавања, па суд имајући у виду да је оштећени К██████████ рађен 26.02.2010. године, да је на болничком лечењу провео 4 дана, а у претходном поступку испитан 01.04.2010. године, закључује да су овакви наводи оштећеног неуверљиви обзиром на чињеницу да је оштећени испитан у кратком временском року по повређивању, те да ни приликом повређивања нити након истог није губио свест, па с тога дакле нема разлога који би упућивали на постојање нарушеног памћења које би били узрок оваквог несећања. На крају крајева на његову очувану свест али и прибраност по рањавању, указује и чињеница да је оштећени побегао са лица места и одвезао се до паркинга зграде у којој станује, где је и паркирао ██████████. Даље, оштећени К██████████ је био и самом себи противуречан обзиром да из његове изјаве из претходног поступка произлази да је у болници приликом предочавања ових фотографија препознао извршиоце уз одређену резерву, док из његовог исказа са главног претреса произлази да на овим фотографијама извршиоце уопште није препознао, дакле ни уз стављање резерви. Надаље, оштећени је на главном претресу првобитно изјавио да су истог дана када је изашао из болнице, што би дакле било 01.03.2010. године, полицајци дошли код њега кући и поново му предочавали фотографије, док је потом у даљем излагању изјавио да се не сећа да ли је ишао на препознавање истог дана када је изашао из болнице наводећи да зна да су инспектори дошли по њега, одвезли у станицу и да су му претходно показивали фотографије. Обзиром да је прво препознавање које је оштећени К██████████ вршио обављено 05.03.2010. године, дакле четири дана по његовом изласку из болнице јасно је да изјава оштећеног

да је препознавање вршио истог дана по изласку из болнице не стоји, а исто тако из службене белешке 100-КУ.бр.3854/10 од 26.02.2010. године, као и налаза и мишљења НКТЦ-а бр.12865/10 од 16.07.2010. године, утврђено је да је оштећеном К [REDACTED] рађен тест на присуство барутних честица у болници и да је на фолији помоћу које су скинути трагови са десне надланице доказано присуство честица нитрата, којих честица није било на „Rossignol“ јакни коју је оштећени критичне вечери несумњиво носио што се закључује из чињенице да је јакна затечена приликом прегледа возила [REDACTED] и да су на истој била видна оштећења од дејства пројектила и крвне мрље. Такође, из исказа оштећеног произлази да је објашњавајући друго предочавање фотографија од стране полиције првобитно користио множину у опису одакле се закључује да му је и други пут, као што је то било и приликом првог предочавања, показано више фотографија различитих лица, да би потом од оваквих навода одступио обзиром да из његовог исказа са главног претреса произлази да је реч о једној фотографији. Исто тако оштећени је на главном претресу прво изјавио да пре препознавања није давао опис нападача, а потом је навео да пре првог препознавања није давао опис нападача али да је пре другог препознавања од њега затражено да изнесе опис тако „да га је нешто мало описивао“, објашњавајући да је том приликом описивао лице са фотографије.

На главном претресу одржаном дана 17.11.2010. године, браниоци адв.Немања Јоловић и адв.Драган Ђокић предложили су издвајање записника о препознавању КУ.бр. 3854/10 од 05.03. и 10.03.2010. године и КУ.бр.4448/10 од 05.03.2010. године. Наиме, адвокат Драган Ђокић је навео да је препознавање спроведено уз низ недостатака, те да тако он, као бранилац опт.Александра Милошевића, уопште није био присутан препознавању, да оштећени пре препознавања нису били позвани да дају описе лица и да су у врсти за препознавање били полицајци од којих су неки и саслушавали оптужене у преткривичном поступку, при чему је истакао и да није био испуњен ни услов да лица која су у врсти за препознавање буду приближно истих година као и лице које се препознаје. Адвокат Немања Јоловић изјавио је да је приликом препознавања ставио предлог да оштећени К [REDACTED] претходно опише лица која су на њега пуцала као и да је тај његов предлог одбијен и да се одмах прешло на препознавање. Истакао је такође да је препознавање вршено након што су фотографије оптужених изашле у новинама, те да из свих изнетих разлога сматра да су предметни записници о препознавању сачињени супротно ЗКП-у и да се на њима с тога не може засновати судска одлука из којих разлога је сходно одредби чл.178 ЗКП и предложио њихово издвајање.

Заменик јавног тужиоца Срђан Ружојчић противио се предлогу за издвајање записника о препознавању лица. Истакао је да је био присутан током спровођења свих предметних препознавања и да је лично инсистирао да оштећени пре препознавања претходно опишу лица.

Ради разматрања изнетих примедби бранилаца и провере навода оштећених, суд је по извршеном увиду у записнике о препознавању КУ.бр. 3854/10 од 05.03. и 10.03.2010. године и КУ.бр.4448/10 од 05.03.2010. године, нашао да су препознавању КУ.бр.4448/10 и КУ.бр.3854/10, оба од 05.03.2010. године, присуствовали полицијски службеници Трећег одељења УКП-а Дејан Јовановић и Дејан Јовић као и заменик јавног тужиоца Срђан Ружојчић, да је препознавање које је извршио оштећени В. К. започето у 14,25 часова, а довршено у 14,27 часова, док је препознавање које је извршио А. В. започето у 14,30 часова, а довршено у 14,32 часа. Утврђено је да су оба записника потписана од стране оштећених који су вршили препознавање, присутних овлашћених службених лица и заменика јавног тужиоца. Препознавању од 10.03.2010. године, констатованом на записнику КУ.бр.3854/10, присуствовали су полицијски службеници Трећег одељења УКП-а Дејан Јовановић и Ж. Р., заменик јавног тужиоца Срђан Ружојчић и ангажовани браниоци адв.Немања Јоловић и адв.Велибор Ерор, препознавање је започето у 15,30 часова, а довршено у 15,32 часа. Записник о препознавању је потписан од стране оштећеног В. К. који је указао на опт.Миљина Брашњовића као извршиоца кривичног дела из чл.113 КЗ у вези чл.30 и чл.33 КЗ, као и од стране осталих напред побројаних лица уз назначену примедбу изабраног браниоца да је слика његовог браћеника дан пре препознавања изашла у дневном листу „Курир“.

Имајући у виду напред наведене околности које су утврђене из записника о препознавању лица, које су цењене у контексту истакнутих примедби, суд је нашао да примедбе бранилаца оптужених Александра Милошевића и Миљинка Брашњовића не стоје. Тако пре свега суд налази да присуствивање браниоца препознавању лица, као радњи која није радња доказивања већ радња која се спроводи ради провере веродостојности исказа сведока (да ли препознаје лице и/или предмет које је описао), није законски услов пуноважности ове радње, па с тога како је препознавање оптуженог Александра Милошевића констатовано на записнику КУ.бр. 3854/10 од 05.03.2010. године, спроведено у присуству заменика јавног тужиоца, а како то и налаже одредба чл.104 ст.3 ЗКП, то неприсуствовање његовог браниоца адв.Драгана Ђокића спровођењу ове радње, не представља повреду права на одбрану оптуженог нити чини предметни записник незаконитим из којих разлога су његове примедбе у овом смислу оцењене као неосноване. Неосновани су и његови наводи, али и наводи његовог браћеника који се тичу састава врсте препознавања. Наиме, оба препознавања оптуженог Александра Милошевића, констатована на записницима КУ.бр.4448/10 и КУ.бр.3854/10 од 05.03.2010. године, обављена су пре него саслушања Александра Милошевића у својству осумњиченог у преткривичном поступку, а све и да нису ни из исказа оштећеног А. В. нити В. К. не произлази да им је било познато да су у врсти за препознавање уз осумњичено лице били постројени и полицијски службеници, те да су евентуално због препознавања полицијских службеника и/или њиховог аутаритативног/сигурног држања њих елиминисали и указали на тада

осумњиченог Александра Милошевића, па с тога учествовање овлашћених службених лица у овој радњи по оцени суда није имало утицаја на пуноважност и правилност спровођења препознавања лица. Даље, из исказа оштећених не произлази, нити су то оштећени истицали, да су се лица постројена у врсту за препознавање међусобно разликовала по групним обележјима, односно да су међусобно одступала у погледу физичког изгледа и да су их стога овакве разлике определиле на указивање на осумњиченог, па је имајући у виду ову околност као и чињеницу да је оптужени Александар Милошевић рођен [REDACTED] године, а лица постројена у врсту са њим [REDACTED] и [REDACTED] године, суд оценио да предочени учесници врсте нису међусобно одступали, односно да је врста правилно формирана и да се ни у погледу старосне доби предочених лица не ради о значајнијем одступању. Даље, наводи адв.Немања Јоловића, браниоца оптуженог Милинка Брашњовића, којима је оспоравао спровођење препознавања констатованог на записнику КУ.бр.3854/10 од 10.03.2010. године, контрадикторни су исказу оштећеног [REDACTED] [REDACTED], који је вршио препознавање, а који је и саме себи у погледу ове околности био контрадикторан. Наиме, оштећени [REDACTED] је првобитно изјавио да пре предочавања лица није позван да да опис нападача, а потом је изјавио да је опис давао пре другог препознавања које је вршио, а то би дакле било препознавање спроведено 10.03.2010. године, током којег је био присутан и бранилац адв.Немања Јоловић који је супротно оштећеном изјавио да оштећени није дао опис нападача. Противуречност оштећеног самом себи, а затим и наводима браниоца адв.Јоловића, јасан је показатељ неубедљивости њихових навода о начину на које је препознавање спровођено, тим пре што су и један и други били противуречни наводима заменика јавног тужиоца у које суд није имао разлога да сумња, а у којима је заменик јавног тужиоца био децидан да је присуствовао свим обављеним препознавањима, дакле и 05.03.2010. године, па и овом од 10.03.2010. године, да је лично инсистирао да оштећени дају описе нападача и да су оштећени то и учинили. Даље, да је препознавање спроведено на начин на који је то бранилац Немања Јоловић описао, односно да се заиста догодило да је предложио да оштећени да опис лица које је пуцало на њега, да је његов предлог одбијен и да се одмах препшло на препознавање, суд нема сумње да би овакво поступање изазвало његову реакцију, односно стављање примедбе на сам записник, што је у конкретном случају изостало па изостанак примедбе у овом смислу још је један доказ неубедљивости његових навода. Из самог записника КУ.бр.3854/10 од 10.03.2010. године, дакле видљиво је да је оваква примедба одбране изостала, односно да је није ни било, али је констатована примедба одбране да су слике оптужених изашле у дневном листу "Курур" дан пре препознавања, која околност је од стране суда оцењена као ирелевантна обзиром да се оштећени [REDACTED] није ни позивао на ову околност, односно да је објављивање слика и изношења основа сумње против осумњичених у средствима јавног информисања на овај начин, утицала на њега приликом препознавања. Обзиром на изнето, те чињеницу да суд није имао нити једног разлога да посумња у истинитост, објективност, а на крају крајева и законитост у поступању јавног тужиоца, то суд није био склон да поверује да је

препознавање вршено на начин на који су то оштећени А. [REDACTED] В. [REDACTED] и В. [REDACTED] К. [REDACTED] описали, јер би између осталог мањкавости у поступању полицијских службеника на које су се они позивали, да су заиста постојале свакако изазвале реакцију јавног тужиоца, те суд сматра да никаквог недозвољеног утицаја на оштећене није било, а посебно не сугестивног, оцењујући као крајње неуверљиве изјаве и објашњења оштећених из којих би практично произлазило да њима није било ни јасно из којих разлога се препознавања врше, који им је циљ и сврха. Следствено свему изнетом суд је нашао да су предметна препознавања извршилаца кривичних дела ближе описаних у ставовима V и VI изреке пресуде, у свему спроведена у складу са одредбом чл.104 ЗКП и да с тога није било препрека да се користе у овом поступку. С тога суд је закључио да је оштећени А. [REDACTED] В. [REDACTED] приликом препознавања оптуженог Александра Милошевића препознао као извршиоца кривичног дела из чл.344 ст.2 КЗ, а оштећени В. [REDACTED] К. [REDACTED] оптужене Александра Милошевића и Милинка Брашњовића, као извршиоце кривичног дела из чл.113 КЗ у вези чл.30 и чл.33 КЗ, из којих разлога није прихватио њихове исказе да своје нападаче нису видели и да не знају ко су извршиоци предметних кривичних дела.

Разматрајући у образложењу пресуде раније оцењене штурости и уопштености исказа оштећеног А. [REDACTED] К. [REDACTED] као и противуречности исказа оштећеног В. [REDACTED] К. [REDACTED], у контексту заузетог става о препознавањима које су извршили, суд је имао у виду да је једна од потешкоћа, посебно код тешких кривичних дела, страх сведока да својим исказима терете оптуженог/оптужене, без обзира што је дужност суда, са којом их суд и упознаје, да их заштити од сваке претње, увреде и/или напада уз могућност одређивања одређених, прописаних мера заштите. У конкретном случају оштећени се пред судом нису позивали на недозвољене утицаје, односно на то да ли је евентуално на њих било ко утицао да своје исказе дају у одређеном смеру, да ли им је прећено и/или да ли евентуално осећају страх, но њихово непозивање на овакве околности по мишљењу суда не значи да оваквих утицаја није било. Овакав закључак стиче се оценом садржине њихових исказа које су дали након препознавања оптужених као извршилаца кривичних дела, при чему је суд посебну пажњу покљонио сведочењу оштећеног А. [REDACTED] В. [REDACTED] из којег оцењује да оштећеном криминогени обрасци понашања, као и дружење са људима из такве средине нису страни, на шта указује чињеница да је за оштећеним расписана потерница, из којих разлога није ни могао бити испитан на главном претресу, као и његови наводи да је након повређивања критичног дана, односно 05.10.2009. године, медицинску помоћ у Ургентном центру затражио представљајући се туђим идентитетом уз туђу здравствену књижицу, дакле лажно као Р. [REDACTED] С. [REDACTED], што јасно упућује на закључак да је на овај начин желео да избегне пријаву извршеног дела и интервенцију органа кривичног гоњења. За лица из овог миљеа или блиских њему карактеристично је дакле да пред органима кривичног гоњења и самим судом неће теретити никога, па ни свог нападача, обзиром да се овакав вид понашања уобичајено

карактерише као "цинкарошки", односно као поступак који се коси са "њиховом части", већ да ће бити склони да "своје проблеме решавају сами". С тога оцена је суда да је између оптуженог Александра Милошевића и оштећеног В. [REDACTED] засигурно постојао предделиктни однос који је и довео до извршења предметног кривичног дела, као и да је оштећени А. [REDACTED] В. [REDACTED] непосредно по повређивању, а потом у кривичном поступку, евидентно покушао да ускрати давање података о својим нападачима, односно да посведочи о околностима које би биле битне за откривање и расветљавање кривичног дела из чл.344 ст.2 КЗ.

Да је оптужени Александар Милошевић извршио кривично дело из чл.344 ст.2 КЗ, поред изнетих закључака суда, указује на крају крајева и његова одбрана у којој је оптужени потпуно паушално и неубедљиво негирао извршење предметног кривичног дела оспоравајући да је критичнога дана уопште био на лицу места, не нудећи суду при томе ни један доказ који би овакву тврдњу поткрепио, при чему је суд имао у виду да су се оптужени и оштећени В. [REDACTED] очигледно познавали и раније дружили, а што произлази из исказа оштећеног В. [REDACTED].

Суд је нашао и да на страни оштећеног В. [REDACTED] К. [REDACTED], није постојала воља да својим сведочењем допринесе утврђивању истине с тим да је суд оценио да је у његовом случају мотив негирања препознавања оптужених био мотивисан страхом обзиром да су критичном приликом нападу били изложени и директно угрожени његов живот и тело, односно последица недостатка личне храбрости да у присуству оптужених на главном претресу посведочи о чињеницама чији је очевидац био.

Потпуно су неубедљиве и одбране оптужених Александра Милошевића и Милинка Брашњовића којима су негирали извршење кривичног дела из чл.113 у вези чл.30 и чл.33 КЗ, обзиром да су међусобно били контрадикторни у погледу давања временских одредница свог кретања критичног дана при чему је индикативно да је реч о временском периоду који би одговарао времену извршења кривичног дела које им је стављено на терет јер је кривично дело извршено око 14,40 часова, а из одбране оптуженог Александра Милошевића произлази да су се у ово време, односно у периоду између 14 и 15 часова оптужени Брашњовић и он налазили у Врчину, што је супротно наводима самог Брашњовића који је у својој одбрани изјавио да су у 15,30 часова тек били на наплатној рампи у Бубањ потоку, што би дакле значило да су у Врчин стигли након овог времена. На овај начин оптужени су по оцени суда евидентно себи покушали да обезбеде алиби који је подржао оптужени Александар Станковић. Такође, наводи одбране оптужених Александра Милошевића и Милинка Брашњовића о одласку у стрељану „Target“ у вечери критичног дана очигледно су имали за циљ да прикажу да трагови честица нитрата, чије присуство у возилу [REDACTED] је несумњиво утврђено, заправо потичу од барутних честица које су оптуженима остале на рукама током гађања у стрељани. Овакви наводи оцењени су као неубедљиви, обзиром да би да су изнети наводи одбране

оптужених занста тачни, а обојица оптужених пуцала у стрелјани, трагови честица нитрата били фиксирани и на другим деловима унутрашњости возила посебно на волану, мењачу и сл., обзиром да је оптужени Александар Милошевић управљао возилом, што у конкретном није био случај већ су према извештају НКТИЦ-а бр.11335/10 од 11.03.2010. године, трагови нитрата барутних честица пронађени само на унутрашњој предњој страни десних врата возила и са десне стране задњег седишта, са којег места је према резултатима доказног поступка оптужени Брашњовић и пуцао на оштећеног. Како се из одбрана оптужених може закључити да је оптужени Александар Милошевић критичног дана управљао возилом „[REDACTED]“, а оптужени Милинко Брашњовић седео на сувозачком седишту, то локализација нитрата барутних честица указује да је Милинко Брашњовић критичном приликом испалио хице у возило оштећеног В[REDACTED] К[REDACTED], док се из мишљења НКТИЦ-а бр.12865/10 од 16.07.2010. године, закључује да је том приликом користио пиштољ калибра 7,62 mm система „Токарев“ и да је том приликом испалио четири пројектила од којих су три погодила возачева врата возила „[REDACTED]“. Изнете неубедљивости стављене у контекст објашњења које је оптужени Александар Милошевић изнео поводом транскрипта прислушких разговора које је водио 20.06.2010. године, јасно воде закључку да је извршење предметног кривичног дела планирано унапред. Наиме, забележена су два разговора које је оптужени Александар Милошевић водио дана 20.06.2010. године, дакле шест дана пре извршења кривичног дела из чл.113 КЗ у вези чл.30 и чл.33 КЗ, и то у 13,29 часова са НМ лицем које је користило број 062/890-80-80 и у 17,18 часова са лицем званим [REDACTED] које је оптуженог позвало са [REDACTED].

Разговор који је вођен 20.06.2010. године, у 13,29 часова био је следеће садржине:

Опт.Александар Милошевић: “Е брате”.

НМ: “Шта радиш буразеру?”

Опт.Александар Милошевић: “Ништа. Ти?”

НМ: “Ево да ти јавим, нешто се цимам, да ти јавим, Зола, брате, знаш?”

Опт.Александар Милошевић: “Да?”

НМ: “Вози неку за..., сад су ми јавили, сребрни неки, неку [REDACTED] затамњену, јел знаш”

Опт.Александар Милошевић: “Знам, знам, знам брате”

НМ: “Ништа па ја ћу да дођем касније до краја да се договоримо брате”

Опт.Александар Милошевић: “Ајде”

НМ: “Да (неразумљиво)”

Опт.Александар Милошевић: “Дођи брате”;

а разговор који је оптужени водио истог дана у 17,18 часова:

Опт.Александар Милошевић: “Да?”

- НН "": "Где си брате, " "
- Опт.Александар Милошевић: "Е шта има брале?"
- НН "": "Ма ништа безвезе, сад сам скоро устао и тако, него реци ми само која су кола оно беше, што си ми рекао јуче"
- Опт.Александар Милошевић: "Од оног мог доброг друга, а?"
- НН "": "Да, од оног твог другара брата"
- Опт.Александар Милошевић: " " "
- НН "": " " а?"
- Опт.Александар Милошевић: "Да, неке да ли су " или не знам ни ја шта регистрације"
- НН "": "Да нису " "
- Опт.Александар Милошевић: "Или су, не знам не могу да ти.."
- НН "": "Добро, добро. Ајде како се зове, чућемо се онда после"
- Опт.Александар Милошевић: "Ајде обавезно ме зови брате"
- НН "": "Зовем те. Ђао"
- Опт.Александар Милошевић: "Ђао".

Поводом разговор који је вођен у 17,18 часова оптужени Милошевић је изјавио да је његов друг и друг друга који је возио " " коју је он хтео да купи али није био сигуран да ли су таблице " " или " " те да је зато питао " " јер га " " познаје боље него он. Наведено објашњење оптуженог стављено у контекст са садржином разговора која је напред изнета, јасно упућује на закључак да објашњење оптуженог Александра Милошевића не стоји. Ово с тога јер из разговора не произлази да је наводни друг којег оптужени помиње, а касније у даљем објашњењу именује као Т. В. " " заједнички друг НН " " и њега и да га НН " " боље познаје, обзиром да из разговора произлази да га оптужени означава као свог доброг друга, затим обзиром на то да га ни оптужени ни НН " " не именују нити један једини пут током разговора, што би било логично и нормално, као и обзиром на то да оптужени предочава НН " " које је марке, тила и регистарска ознака ово возило, што би дакле НН " " све морало бити познато да је реч и о његовом другу, а посебно да је заиста са њим бољи пријатељ од самог оптуженог. Из одговора оптуженог на питање НН " " "Да нису " " ", јасно произлази да оптужени Александар Милошевић није желео да прича преко мобилног телефона о овој теми, што је потпуно нелогично ако је тема разговора како је оптужени објаснио заиста била обична куповина аутомобила, па све изнете околности јасно упућују да у конкретном случају није реч о извесном Т. В. " " да није реч ни о каквом заједничком другу оптуженог и НН " " нити да је пак тема разговора била куповина аутомобила. Ово и из разлога што је оптужени подударност марке, тила и сомборских регистарских ознака, помињаних у разговору, са возилом оштећеног В. К. " " који је критичном приликом био у возилу " " рег.ознака " " у даљем објашњењу потпуно неубедљиво приписао чудној подударности, како је одреаговао и у даљем току поводом подударности боје возила када је изјавио „Чудно, случајност, али дешавају се“.

Контрадикторне одбране оптужених о времену и месту на којем су се наводно налазили у време када је кривично дело из чл.113 КЗ у вези чл.30 и чл.33 КЗ извршено, стављени у контекст са неуверљивим објашњењима одбране о пореклу нитрата барутних честица у возилу „[REDACTED]“ које су оптужени Александар Милошевић и Милинка Брашњовић користили тога дана, као и потпуно неуверљиво објашњење разговора које је оптужени Милошевић водио шест дана пре извршења истог, а из којег разговора очигледно произлази да се оптужени Александар Милошевић распитивао о возилу које оштећени користи јасно указује да је извршење овог кривичног дела планирано што је и логично обзиром на начин и место његовог извршења, а који су такви да су подразумевали претходно распитивање о оштећеном тј. праћење његових навика и кретања.

Сходно свему напред изнетом суд је нашао да су се у радњама оптуженог Александра Милошевића стекли сви битни, закониски елементи кривичног дела из чл.344 ст.2 КЗ, које је оптужени извршио у месту, у време и на начин ближе описан у ставу V изреке пресуде.

Такође, суд налази и да су се у радњама оптужених Александра Милошевића и Милинка Брашњовића стекли сви субјективни и објективни елементи кривичног дела из чл.113 КЗ у вези чл.30 и чл.33 КЗ, које су оптужени извршили начин ближе описан у ставу VI изреке пресуде.

Ценећи кривицу оптужених Александра Милошевића и Милинка Брашњовића у смислу одредби чл.22 и чл.25 КЗ, суд је утврдио да су оптужени били урачунљиви, свесни радњи које предузимају и да су њено извршење и хтели, те им је било познато да је лишавање живота другог лица строго законом забрањено. Наиме, суд налази да је оптужени Милинка Брашњовић био свестан да је пиштољ оружје велике повредне моћи чијом употребом се човек може лишити живота, посебно уколико се пуца у предео виталних људских органа, што је оптужени у конкретном случају и хтео те је с тога и предузео радњу извршења испаливши четири пројектила у возило „[REDACTED]“, од којих су три пројектила погодила возачева врата и то у пределу ручке за отварање врата, при чему су дејством пројектила пробијена возачева врата, а оштећени [REDACTED] задобио лаке телесне повреде у виду прострелине леве подлактице без лезије значајних крвних судова, нервних сплетова и коштаног ткива као и површне стрелне ране у пределу трбушног зида без продора у трбушну дупљу. Истовремено, по закључку суда, примењени *modus operandi* јасно указује да је предузимању непосредне радње извршења морало претходити праћење навика оштећеног, а у склопу истих и његовог кретања, о чему сведочи и претходно распитивање оптуженог Александра Милошевића о типу и марки возила које оштећени користи. Код наведеног, ценећи умишљај у контексту објективних околности конкретног случаја, а пре свега карактеристика употребљеног средства извршења, броја испалиених хитаца који указују на решеност и упорност у извршењу, те локализације оштећења која су испалиени пројектили

проузроковали на возилу оштећеног, а која су позиционирана у таквом пределу да би услед пробијања погодила тело оштећеног у некој од равни абдомена (у којем су смештени између осталог и велики крвни судови), до чега је и дошло дејством једног од испалених пројектила, суд налази да је несумњиво да је умишљај и то директни, у конкретном случају био усмерен на лишавање живота оштећеног, до које последице није дошло. Следствено свему изнетом јасно је да су оптужени претходно планирали извршење предметног кривичног дела и да су у том смислу, према претходном договору, међусобно расподелили улоге, те да је тако оптужени Милинко Брашњовић предузео непосредну радњу извршења, а оптужени Александар Милошевић радње које су у директној вези са непосредном радњом извршења (распитивање о оштећеном, одвожење до и са лица места). Исто тако из резултата доказног поступка као несумњиво произлази да је сваки од оптужених предузету улогу извршио, па како су радње које су оптужени предузели у својој укупности и довеле до реализације извршења, то је јасно да су оптужени у конкретном случају, извршење кривичног дела хтели као своје и као заједничко, што њихов умишљај у односу на кривично дело из чл.113 КЗ у вези чл.30 и чл.33 КЗ, опредељује као директан. Такође, суд је нашао да оптужени Милинко Брашњовић са директним умишљајем истовремено извршио и кривично дело из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, обзиром да је несумњиво да је у конкретном случају средство извршења носио ради извршења кривичног дела из чл.113 КЗ.

Такође, суд је нашао да је оптужени Александар Милошевић био свестан и да је хтео извршење кривичног дела из чл.344 ст.2 КЗ, с обзиром да је знао да вршење насиља према другом на јавној површини, у строгом центру града, у саставу групе, представља теже кршење јавног реда и мира и може значајније угрозити спокојство грађана, па је и поред тога заједно са лицима која су била са њим у групи употребио физичку силу према оштећеном ~~А. В. В. В.~~ ~~В. В. В.~~ задајући му ударце по глави и телу услед којих је оштећени задобио лаке телесне повреде у виду нагњечења у чеоном пределу поглавине са десне стране и нагњечења у пределу лица са леве стране, при чему је дело хтео као заједничко и као своје, што његов умишљај у односу на кривично дело из чл.344 ст.2 у вези ст.1 КЗ у вези чл.33 КЗ, опредељује као директан.

Разматрајући одбране оптужених суд је ценио дата признања, па је имајући у виду да су оптужени Александар Станковић и Петар Југовић, признали да су извршили по једно кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.1 КЗ, а оптужени Александар Милошевић да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, оценио да су оптужени јасно, детаљно и себи доследно описали начине, места, времена као и мотиве извршења предметних кривичних дела. Признања оптужених у погледу места, времена и начина извршења, те врсте, модела, калибра ватреног оружја и количине пронађене муниције, по налажењу суда потврђена су осталим доказима изведеним на главном претресу и то у погледу

оптуженог Александра Станковића записником о претресању стана и других просторија и потврдом о привремено одузетим предметима Трећег одељења УКП-а од 05.03.2010. године, као и балистичким вештачењем НКТЦ-а бр.11264/10 од 06.03.2010. године, у погледу оптуженог Петра Југовића записником о претресању стана и других просторија и потврдом о привремено одузетим предметима Трећег одељења УКП-а од 05.03.2010. године, као и балистичким вештачењем НКТЦ-а бр.11262/10 од 06.03.2010. године, а у погледу оптуженог Александра Милошевића потврдом о привремено одузетим предметима Трећег одељења УКП-а и балистичким вештачењем НКТЦ-а бр.11250/10 од 06.03.2010. године. Како су оптужени потврде о привремено одузетим предметима потписали, што су током поступка и сами истицали, те како су њихове одбране, односно признања Александра Станковића и Петра Југовића да су извршили по једно кривично дело из чл.348 ст.1 КЗ и Александра Милошевића да је извршио кривично дело из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, у погледу одлучних чињеница потврђене напред наведеним доказима, то суд у њихова признања није имао разлога да сумња већ их је прихватио као доказана. При заузимању изнетог става суд је имао у виду наводе адв.Зденка Томановића, браниоца оптуженог Петра Југовића, који је истакао да се у конкретном случају оправдано може поставити питање ко је био држалац предметног пиштоља да ли његов браћеник Петар Југовић или Југовићев отац као власник стана, али је нашао да су овакви наводи одбране без утицаја на доношење другачије одлуке обзиром да је несумњиво да је оптужени Југовић непосредно предузео радњу извршења кривичног дела, а што произлази из његове одбране, као и записника о претресању стана и других просторија у којима оптужени живи, а из којих се сагласно утврђује да је оптужени по сопственој изјави вршио преправке на предметном ватреном оружју додавши му компензатор као и да је припадницима Трећег одељења УКП-а пре почетка претресања стана указао на место на којем је ово ватрено оружје држао, који акти управо доказују да је оптужени био тај који је био у непосредној државини, односно фактичкој власти предметног ватреног оружја.

Следствено изнетом суд је нашао да су се у радњама оптужених Александра Станковића и Петра Југовића стекли субјективни и објективни елементи по једног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја чл.348 ст.1 КЗ, које је оптужени Александар Станковић извршио на месту, у време и на начин који су ближе описани у ставу II изреке пресуде, а оптужени Петар Југовић на месту, у време и на начин који су ближе описани у ставу IV изреке пресуде. Истовремено суд је нашао да су се у радњама оптуженог Александра Милошевића стекли сви субјективни и објективни елементи кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, које кривично дело је оптужени извршио на начин ближе описани у ставу III изреке пресуде.

Ценећи кривицу оптужених Александра Станковића, Александра Милошевића и Петра Југовића у смислу одредби чл.22 и чл.25 КЗ, а у односу на кривична дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл.348 КЗ, суд налази да су оптужени били урачунљиви, свесни својих дела и да су њихово извршење хтели, при чему су такође били свесни противправности предузетих радњи. Наиме, из одбрана, односно признања оптужених Александра Станковића и Петра Југовића несумњиво произлази да је оптуженима било познато како и под којим условима се ватрено оружје и муниција набављају, односно како и под којим условима се могу држати, па су и поред тога предметно ватрено оружје и муницију држали у својим становима без одобрења надлежног органа, односно без дозвола за држање, што њихове умишљаје у односу на по једно кривично дело из чл.348 ст.1 КЗ опредељује као директне. Исто тако и из одбране оптуженог Александра Милошевића произлази да је оптужени био свестан и да је знао како и под којим условима се ватрено оружје и муниција могу носити, па је и поред тога предметно ватрено оружје и муницију критичном приликом носио без одобрења надлежног органа, односно оружног листа, што његов умишљај у односу на кривично дело из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, опредељује као директан.

Оптужени Александар Станковић је током поступка негирао извршење кривичних дела из чл.346 ст.1 КЗ и чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ, а оптужени Александар Милошевић, Станко Николић, Мирко Милошевић и Петар Југовић као и малолетни сада пунолетни ~~Божидар Саб...~~, ~~Ј...~~ ~~Ц...~~ и ~~И...~~ ~~Д...~~ извршење кривичних дела из чл.346 ст.3 у вези ст.1 КЗ и чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ.

Негирајући извршење кривичних дела из чл.346 ст.3 у вези ст.1 КЗ и чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ оптужени Александар Станковић је у преткривичном поступку изјавио је да остале саоптужене и малолетнике познаје, али да са њима није био ни у каквим пословним активностима нити да их је у том смислу организовао, при којим тврдњама је остао и у претходном поступку, да би током главног претреса одбрану изменио обзиром да из његове одбране и објашњења које је износио поводом транскрипата сниманих разговора произлази да се бавио посредовањем у давању новца на камату, продајом маркиране гардеробе и „препарата за теретану“, те да су је у обављању ових послова сарађивао са саоптуженима и малолетницима који су му помагали. Исто као и оптужени Александар Станковић и оптужени Александар Милошевић је током поступка самом себи био контрадикторан обзиром да је у преткривичном поступку изјавио да саоптужене познаје али да се са њима не дружи, док би из његове одбране из претходног поступка произлазило да се са саоптуженима дружио јер је изјавио да је њихове бројеве мобилних телефона имао ради дружења. Оптужени Станко Николић је у претходном поступку изјавио да остале саоптужене, осим Мирка Милошевића, познаје објаснивши да су то све момци из краја са којима се повремено виђао и дружио. Изјавио је да је могуће да познаје и ~~И...~~ ~~Д...~~ и ~~Ј...~~ ~~Ц...~~, за којег је на главном претресу

изјавио да се са њим никада није дружио, опредељујући да је Д. знао сасвим површно односно да је Д. једном замолио да му купи пелене што је Д. и урадио, а такође истакао је и да Б. С. познаје и да му је С. једном помогао да окречи стан, што је супротно наводима С. који је изјавио да је оптуженом Николићу док му је супруга била у болници, помагао око спремања стана, односно да пренесе креветац и још неке ствари. Оптужени Мирко Милошевић је на главном претресу негирао да познаје Б. С., што је супротно С. изјави да Мирка Милошевића познаје. Такође, негирао је да познаје И. Д. и Л. Ц. што је супротно одбранама Л. Ц. и И. Д. обзиром да је Ц. на главном претресу изјавио да му је Мирко Милошевић добар другар, док је Д. изјавио да Мирка Милошевића познаје преко Југовића. Оптужени Петар Југовић је у одбрани, супротно оптуженима Мирку Милошевићу и Александру Станковићу, изјавио да су Станковић и Милошевић заједно бавили „давањем новца на камату“. Малолетни сада пунолетни Л. Ц. је у припремном поступку изјавио да оптуженог Александра Станковића не познаје, да не зна како он уопште изгледа и да са њим није био ни у каквој комуникацији, што је супротно одбрани оптуженог Станковића који је изјавио да Церовића познаје. Такође, Церовић је у припремном поступку изјавио да не познаје ни оптуженог Александра Милошевића, што је такође супротно Милошевићевој одбрани из које произлази да он Л. Ц. познаје, а потом и сопственој одбрани Л. Ц. са главног претреса из које произлази да познаје и Александра Станковића и Александра Милошевића.

Разматрајући одбрану оптуженог Александра Станковића у контексту са садржином комуникације коју је имао са Александром Мирковићем, суд је нашао да је одбрана оптуженог потпуно неуверљива. Ово с тога што би из одбране оптуженог произлазило да је сва комуникација са Александром Мирковићем заправо имала различите разлоге, односно садржаје које је оптужени потпуно неуверљиво објаснио јер је примера ради објашњавајући само разговор од 23.10.2009. године, изнео три потпуно опречна разлога за тако конспиративну комуникацију, па је тако изнео да је разлог томе тај што Александар Мирковић није желео да разговара о "препаратима", да и потом изнео да не зна да одговори на питање из којих разлога "препарати" у разговору нису тако и називани, да би потом изјавио да је то највероватније из разлога јер је била реч о стероидима. Давање опречних одговора поводом једне исте околности одбрану оптуженог чини неуверљивом, на који закључак воде и његова даља објашњења ове комуникације јер би из његових тврдњи произлазило да му је Александар Мирковић и 07.10. и 13.10. и 23.10.2009. године, предавао камату што је неуверљиво обзиром да је животна нелогично да се камата, предаје три пута у току једног месеца, већ како је и уобичајено једном месечно, нити је животна логично да би се пак било који од поверилаца у оваквој врсти односа, а што би оптужени Станковић био према својим тврдњама, јављао дужнику да би му сам нудио новац и то посебно не 180 евра јер је познато да се зеленашење, као једна од најуноснијих незаконитих делатности,

уговора за веће новчане износе. Исто тако из праксе је познато да зеленаши прибављају противправну имовинску корист на име високих камата, те да уколико дужник не врати новац на време, трајно узимају у власништво неку од вреднијих покретних и/или непокретних (аутомобил, стан, кућа, накит и сл.) ствари које се дају у залогу ("у рем") или пак дају новац на камату са идејом да се направи ситуација да дужник не може вратити новац што се постиже подизањем камата у којој ситуацији дужници из оваквог односа не стижу или уопште не могу до краја измирити своје дуговање, о чему пак у конкретном случају из мера надзора и снимања телефонских разговора нема ни индиција али ни евентуалног објашњења оптуженог Станковића у том смеру, при чему је битно запазити и да из одбране оптуженог Станковића произлази да се бавио оваквом врстом незаконите делатности, те се с тога дакле искључује могућност да је евентуално било коме на овакав начин помагао из пријатељских разлога. Такође, његове даље тврдње у погледу комуникације са Александром Мирковићем биле су противуречне и претходно датим објашњењима јер је објашњавајући разговоре које су имали 26.10. и 27.10.2009. године, изјавио да је Мирковић од њега узимао веће износе новца на камату, као и да је Мирковића тај новац даље "давао на камату", што је суд оценио као недоследност јер оптужени то није претходно истицао, обзиром да је определио да је Мирковић позајмљивао од њега новац јер је био коцкар. Посебно неубедљиво по оцени суда било је и то што овом приликом ни сам оптужени Станковић није могао да појасни да ли је у овим разговорима заправо реч о враћању камата или је реч о продаји "препарата" неубедљиво објашњавајући да "сада када му се предочавају транскрипти ни он сам не зна о чему се ради".

При томе суд је ценио и да би из објашњења разговора са Александром Мирковићем произлазило да оптужени Станковић није користио „препарате за теретану“, како их је називао током овог поступка, што је супротно његовој даљој одбрани поводом осталих снимљених телефонских разговора о чијој садржини се изјашњавао на главном претресу, а у вези са којима је наводио да је „препарате за теретану“ и он лично користио. Такође, у својим објашњењима оптужени Станковић је контрадикторан био у оцени да ли је заправо реч о легалној, полулегалној или илегалној трговини „препаратима за теретану“ јер је објашњавајући разговоре током претреса изјавио и да „није сматрао да је то икакво кривично дело и да је због тога тако јавно говорио о томе“, што би дакле било супротно објашњењу које је дао поводом разговора са Александром Мирковићем, и уопште садржајима свих разговора које је оптужени Александар Станковић водио, а који су снимљени, јер се нити у једном телефонском разговору не помиње оваква врста супстанци, продаја гардеробе или пак плаћање/наплата камата.

Оно што поред изнетог одбрану оптуженог Станковића компромитује је и чињеница да је оптужени комуникацију са Александром Мирковићем објаснио као једне од других потпуно независне договоре, а за које наводе одбране се из саме комуникације закључује да не стоје обзиром да из њихове комуникације,

односно њеног временског следа произлази да представља једну целину за коју управо из временске повезаности али и самог садржаја произлази да све време има и једну исту тему. Наиме, оптужени Станковић и Александар Мирковић су разговарали и налазили се према договорима који су постизали у претходним разговорима, обзиром да је 06.10.2009. године, Александар Мирковић позвао оптуженог Станковића ујутру и са другог телефона, а како су се у разговору од претходног дана тј. 05.10.2009. и договорили, при чему је по оцени суда јасно да се током разговора од 06.10.2009. године, нису баш најбоље разумели обзиром да Мирковић евидентно у почетку није разумео да се 100 евра заправо не односи на новац, те да је отуда и уследила реакција оптуженог Станковића (“Ма не бре то лудаку, јао, ти си луд тотално. Нема везе, нема везе. Главница ти треба у сваком случају, јел тако?”), након чега су се договорили да се виде у теретани да би прецизирали договор јер су то према садржају разговора очигледно оставили за виђање уживо, што су према садржају *sms* комуникације и урадили истог дана после 17 часова, када су се нашли и евидентно договорили када и где ће се сутарадан наћи, те су се тако наредног дана односно 07.10.2009. године и чули, а по оцени суда током тог разговора изменили место виђања из Савске улице за Нови Београд, очигледно због полиције око и у близини Палате правде, обзиром да се помињање „гужве“ у Савској улици по оцени суда није односило на саобраћајну гужву већ присуство полиције, јер је Мирковић на прво помињање оптуженог Станковића да је „мало гужва“ изговорио „...ако ти је фрка, могу ја на Новом Београду“.

Ради провере навода одбране суд је ценио и да из одбране оптуженог Александра Станковића али и навода малолетних, а сада пунолетних Л. Ц. и И. Д. па и оптуженог Мирка Милошевића, који су подржавали одбрану оптуженог Станковића изјашњавајући се о резултатима мера одређених у складу са чл.504а ЗКП, посредно произлази да је оптужени Станковић трговао и суплементима за исхрану и андрогеним анаболичким стероидима (који могу бити намењени за интрамускуларну апликацију или пак оралну). Код наведеног суд је имао у виду да су андрогено анаболички стероиди (AAS) синтетички деривати тестостерона који доприносе повећању мишићне масе и снаге, као и да се њихова употреба осим у медицинско-терапијске сврхе сматра злоупотребом, те да деривата AAS-а који су у примени, као и њихових произвођача, а тиме и различитих назива, има толико много да је немогуће трговину стероидима водити без њиховог означавања, ово тим пре што за сваки од њих, а управо уколико је реч о илегалној трговини на коју се оптужени Станковић донекле позивао у одбрани, постоје и улични називи као што је на пример случај са Dianabolom (метандростенолон), који се назива још и D-bol, или уколико је реч о ветеринарским стероидима (који се такође користе у ове сврхе) Refogvit-B, са уличним називом refi или refi-B. Иста ствар у погледу броја, врста и произвођача стоји и у погледу суплемената (Whey протеини, гејнери, тесто депои, аминокиселине, креатин и сл.) у вези којих је нејасно из којих разлога се у разговорима уопште не користе њихови називи обзиром да је реч о суплементима у исхрани који се могу наћи у слободној продаји. Имајућу у

виду наведено суд је оценио да је само по себи неживотно да ни оптужени Станковић, а ни малолетни, а сада пунолетни И. Д. и Л. Ц. ни у једном моменту нису именовали ни један од стероида и/или суплемената и то ни у телефонским разговорима нити у току кривичног поступка, а што би било логично да су урадили да је заиста била реч о оваквој врсти трговине, посебно из разлога јер им се суди за тешка кривична дела.

Посебно неубедљива, по оцени суда, била су објашњења оптуженог Станковића али и малолетног И. Д. поводом *sms*-а који је И. Д. послао оптуженом Александру Станковићу дана 21.01.2010. године, у 22,42 часа, (т.бр.61/324), који гласи „Е, сутра идем на пијацу, подсети ме само грамажу за бело грожђе, за црно знам“, обзиром да су током давања објашњења обојица били приметно конфузна и збуњена, што је било приметно из њиховог целокупног држања током давања ових објашњења, а на крају крајева и из садржаја њихових навода поводом предметног *sms*-а. Исто тако неубедљива су по оцени суда била и објашњења која су оптужени Александар Станковић и Илија Девид изнели поводом разговора (т.бр.61/325) који су водили 21.01.2010. године у 14,33 часова, обзиром да су дали различита објашњења термина „прасенце“, с тим што је њихову контрадикторност, а тиме и неубедљивост њихових навода, још убедљивијом чинила околност да су се на главном претресу о овом разговору изјашњавали један за другим.

Као и претходно цењена објашњења, неубедљива су по оцени суда била и изјашњења оптуженог Александра Станковића и малолетног сада пунолетног Л. Ц., поводом разговора који су водили 23.12.2009. године (т.бр.69/369, 69/367), а све из разлога јер су оптужени Александар Станковић и Л. Ц. потпуно контрадикторно определили предмет који је наводно Л. Ц. предао Станковићевом пријатељу испред кафића „Мода“, јер је Станковић изјавио да је у питању била ампула, а Ц. да су биле таблете. Након Ц. објашњења оптужени Станковић је дајући даља објашњења истог разговора, самом себи био противуречан јер је навео да је реч о једној таблети коју је Ц. његовом пријатељу носио ради пробе „препарата“, што је пак противуречно и Ц. претходној изјави у којој се о таблетама изјаснио у множини. Посебно неубедљиво било је објашњење оптуженог Станковића о значењу термина „музика“, обзиром да је изјавио да не зна како да објасни овај израз када га није он користио, што је по налажењу суда крајње нелогично јер је из садржаја предметног разговора јасно да је оптужени Станковић разумео у којем контексту је Владо Павићевић употребио овај термин.

И објашњење оптуженог Станковића о разговору (т.бр.61/331) који је са Луком Церовићем водио 27.01.2010. године, по оцени суда било је нелогично и неживотно јер оптужени Станковић у разговору није ни помињао креатин, што је нелогично јер употреба и набавка креатина није ни забрањена ни лимитирана, те с тога нема потребе креатин у разговору не називати креатином, а као друго

он у разговору није ни изговорио да му се креатин донесе код њега кући или у теретану већ „код маторе“. Такође, његово објашњење разлога због којих је „био љут на Ц[]“, супротно је уобичајеном начину употребе креатина јер се заправо креатин употребљава тако што се пије пре obroka, дакле не пре тренинга како би то произлазило из Станковићевих навода. Оцена суда је и да је Ц[] и овом приликом био контрадикторан Станковићевим наводима јер је навео да је Станковићу овом приликом требао да однесе протеине, а не креатин, која контрадикторност само по себи умањује веродостојност његових навода, с тим да је овај утисак још јачи из разлога што су се о овом разговору оптужени Станковић и малолетни сада пунолетни Ц[] изјашњавали један за другим. Изузетно је било неубедљиво и објашњење оптуженог Станковића о разговору који је 03.02.2010. године, водио са И[] Д[] (т.бр.61/334) обзиром да је навео да изјава „да му проспем зубе“ представља „мало више сленг неки“.

Даље, разматрајући објашњења оптужених Александра Станковића и Станка Николића о комуникацији од 31.01.2010. године, суд је такође нашао да се њихова објашњења не могу прихватити. Ово из разлога јер је нелогично је да се било која гардероба означава и поручује на начин на који је то учинио Александар Шарац („све исто као што је било“), те је с тога то први разлог који компромитује Станковићево објашњење да је у конкретном случају била реч о продаји гардеробе, односно фармерки. Затим, Станковићево објашњење да је заправо била речи о продаји „Агтапи“ фармерки које нису биле оригинал, што је разлог да Шарац изговори „само да се не обрукаш“, биле би контрадикторне садржини самог разговора јер се онда не би изговарало „све исто као што је било“. Станковићева изјашњења поводом ових разговора, поред крајње наивног објашњења разлога због којег је Шарац инсистирао да се даље не чују телефоном тога дана, додатно компромитује и објашњење оптуженог Станка Николића. Ово с тога што је потпуно нелогично да било ко, па и оптужени Николић више од пола године након предметног разговора који апсолутно нема ни један упечатљив моменат, нити тему већ се своди на 3-4 реченице, изјави да се „добро сећа тог разговора“. Такође, оптужени Николић је поред наведене изјаве био неубедљив у свом објашњењу јер је другачије определио разлоге налажења са Александром Шарцем, наводећи у вези првог разговора да су се „нашли да гледају фармерке“, а у вези другог разговора „да су се нашли да би Шарцу дао фармерке“ из чега би произлазило да је постојао већи временски размак између та два телефонска разговора, што овде није случај обзиром да су ова два разговора вођена у размаку од два минута. Исто тако ни објашњења оптуженог Станковића о комуникацији од 07.02.2010. године (т.бр.71/461, 71/462), по налажењу суда не могу се прихватити, обзиром да су противуречна закључцима који се могу извести из разговора које је предметног дана водио са НМ и Б[] С[] а из којих дакле произлази да су предмети које му је предао тада малолетни Сабовљевић били исти они предмети које му је НМ претходно и затражио телефоном, а које му је потом оптужени Станковић заједно са оптуженим Александром Милошевићем и доставио мало након 18,42 часова истог дана.

Оптужени Петар Југовић је такође био неубедљив у објашњењима која је износио поводом комуникације са НН Секулом од 26.02.2010. године, обзиром да је самом себи био контрадикторан јер је у преткривичном поступку и на главном претресу другачије определио разлоге виђања са њим. Наиме, у преткривичном поступку Југовић је изјавио да га је Секула позвао само да би се видели што је већ само по себи неубедљиво обзиром на време и садржај разговора, односно обзиром да из разговора јасно произлази да га је Секула позвао у 02,14 часова, да је Југовића пробудио и да сам разговор није имао за тему виђање ради дружења. Време и садржај разговора, поред одступања од сопствених ранијих навода, компромитује и Југовићево објашњење са главног претреса - да је Секули заправо хтео да прода пудријеру, јер би се да је то случај пудријера у разговору и називала пудријером, а не "оно за пудерисање", при чему је потпуно нелогично да би било која просечна особа продају било чега дозвољеног вршила у сред ноћи, тачније након 03,06 часова. Такође, потпуно су била неубедљива и објашњења оптуженог Александра Милошевића о комуникацији коју је са Николом Вушовићем имао 08.01.2010. године, а посебно његов навод да не зна шта би значило „Јуче ти је отишла једна, а? Једна полутка ти отишла јуче за цео дан?“.

По мишљењу суда појединачне и међусобне контрадикторности оптужених воде пре свега ка закључку да су оптужени првобитно у изношењу својих одбрана негирајући постојање веза са осталим саоптуженима и/или другачије опредељујући квалитет односа, односно да ли је реч о познанству или пријатељству, те другачије опредељујући разлоге услед којих су се виђали и дружили, ишли за тим да себи обезбеде што повољнији положај у поступку покушавајући да умање или пак потпуно избегну кривично-правну одговорности, те да су се истим циљем руководили и у погледу саоптужених, а све из лојалности. У преосталом, у својим одбранама оптужени и малолетни, а сада пунолетни, објашњавали су да се знају из краја, из основне школе, из теретане, са фудбала, из шетње паса и играоница. Међутим, из навода њихових објашњења поводом садржаја добијених спровођењем мера надзора и снимања телефонских разговора из чл.504а ЗКП, произлази да су заједно обављали и одређене пословне активности, које претходно приликом изношења одбрана, када су се фактички изјашњавали само о уобичајеним дружењима, нису помињали, што је суд оценио као недоследност. Поред тога што су у одбранама дакле били недоследни, оптужени су објашњавајући садржаје сниманих телефонских разговора давали крајње неубедљиве, нелогичне, контрадикторне, па чак и наивне изјаве, што по оцени суда као једини логичан, намећу закључак да оптужени Александар Станковић, Александар Милошевић, Станко Николић, Петар Југовић и Мирко Милошевић, као и малолетни, а сада пунолетни И. Д., Л. Ц. и Б. С. током поступка нису износили истину. Ово тим пре што за њихових одбрана о пословима којима су се наводно бавили током поступка није било ни једног јединог поткрепљујућег доказа обзиром да из резултата доказног поступка несумњиво произлази да

претресањем њихових станова нису пронађени предмети којима су они наводно трговали дакле ни гардероба нити пак било која врста суплемената за исхрану и/или стероида. Међутим, оно што јесте пронађено код неких од њих јесу опојне дроге обзиром да је претресом стана оптуженог Александра Милошевића пронађено је 0,46 грама марихуане, претресом стана малолетног сада пунолетног Л. Ц. 0,51 грама марихуане, претресом малолетног сада пунолетног Б. С. 45 пакетића хероина, у облику базе, у смеши са активним разблаживачима кофеином и парацетамолом, укупне нето масе 42,72 грама, док је претресом стана малолетног сада пунолетног И. Д. пронађено 0,22 грама марихуане, 21 таблета „*Rolet-a*“, као и вагица за прецизно мерење „*Digital KL-128*“.

Дакле, суд ни једну од одбрана које су оптужени износили није прихватио, као што није прихватио ни исказе сведока Александра Шарца, Николе Ристовића, Марка Дошина и Павла Дуканца, налазећи да су оптужени у свакој фази поступка били неискрени, што је по мишљењу суда последица пријатељства између оптужених, а и сведока, те с тога намере да се из лојалности међусобно штите, а све у циљу избегавања утврђења кривичне одговорност оптужених, при чему су искази које су дали Александар Шарац, Никола Ристовић и Марко Дошин, обзиром на садржаје сниманих телефонских разговора који указују да су и они имали удела у незаконитим активностима које су спроводили оптужени, били донекле и очекивани будући да сходно одредби чл.100 ЗКП ниједан сведок није дужан да одговара на поједина питања, уколико би тиме себе или себи блиско лице изложио тешкој срамоти или кривичном гоњењу.

Пронађена опојна дрога као и вагица за прецизно мерење не компромитује само оптуженог Александра Милошевића и Л. Ц., И. Д. и Б. С. већ и остале оптужене односно Александра Станковића, Мирка Милошевића, Станка Николића и Петра Југовића, обзиром да из резултата доказног поступка произлази да су се сви међусобно познавали и интензивно комуницирали, те да је оваква комуникација и контакт имала за циљ вршење неовлашћене производње и стављање у промет опојних дрога.

Наиме, из резултата спроведеног доказног поступка евидентно је да су оптужени водили рачуна о садржајима разговора који се водили, што се да закључити из садржине самих разговора који су потпуно неодређени и обилују гомилом поштапалица у изражавању, које поред тога што говоре о образовном статусу оптужених, јасно указују и да су се оптужени бавили незаконитим активностима. Овакав закључак произлази на крају крајева и из директних изјава оптужених у овом смислу обзиром да је на пример оптужени Никола Вушовић током разговора (т.бр.67/360) са оптуженим Александром Милошевићем изјавио „Да ти не причам преко овог, дођи до мене брате, знаш“, док је оптужени Александар Милошевић током наредног разговора са оптуженим Вушовићем (т.бр.67/361) изјавио „Зато што, зато што, он треба брате...да ти не причам преко овога“, при чему је сличну изјаву имао и

оптужни Александар Мирковић током разговора који је водио са оптуженим Александром Станковићем (т.бр.71/602) обзиром да је изговорио „Исцимаћу те па да се видимо, требаће ми од свачега по мало, али нећу преко телефона, кад се видимо“, као и оптужени Александар Милошевић током разговора који је водио са И. Д. (т.бр.68/363) обзиром да је поводом Д. изјаве „Ма и оно друго, чека вас оно друго што сам вам треба“, изјавио „Добро брате што мораш преко телефона то да ми причаш“. Исто тако оптужени Петар Југовић је у разговору (т.бр.71/635) који је водио са оптуженим Александром Станковићем изјавио „Хајде зови ме па да се видимо брате, да се договоримо све брате, знаш да не причам овако“, док је и сам оптужени Александар Станковић током разговора са НН „Салијем“ (т.бр.71/648) изговорио „Ау јебо те Сали брате, где ме питаш тако преко телефона?!“ као и поново „...шта ти је Сали, јеси луд брате, где ме питаш тако преко телефона?!“. Такође, дана 21.01.2010. године, (т.бр.71/507) НН „Милинко“ је послао поруку опт.Александру Милошевићу садржине „Брат, зови ме на онај други број са неког телефона од неког пролазника или тако“, па је у контексту свега изнетог, јасно је да су оптужени били свесни којим све мерама надзора могу бити изложени због својих активности, па су с тога потпуно неубедљиви наводи оптужених Александра Станковића и Александра Милошевића да нису имали потребе да мисле да их „било ко слуша“, као што су крајње нелогични били Станковић сви наводи из којих произлази да су оптужени међусобно разговарали на начин на који разговарају и сви млади људи у Београду (?), односно да би он да је знао да је на мерама у разговорима био конкретнији именујући све ствари њиховим правим именом.

Међутим, иако су водили рачуна о томе да садржаје комуникација и међусобних контаката што више прикрију, то оптуженима није у потпуности пошло за руком обзиром да је опојна дрога на пример евидентно и јасно помињана у обраћању оптуженог Николе Вушовића И. Ц. док је 08.01.2010. године (т.бр.67/358). Вушовић покушавао да оствари комуникацију са оптуженим Александром Милошевићем, а где се у позадини чуо и термин „полутка“, што је уз нпр. „лутку“, „барбику“ и сл. сленг, односно жаргонски термин за пола грама дроге. Опојна дрога поменута је у сленгу и у комуникацији коју је 20.01.2010. године, оптужени Петар Југовић имао са Милошем Трифуновићем (т.бр.71/527), обзиром да би „Драгана“ представљала марихуану, као синоним за „ганцу“, „цицу“, „ганрду“ и сл. Још директније је било обраћање извесног НН „Салија“ оптуженом Александру Станковићу (т.бр.71/648) обзиром да га је ово лице претходно се распитујући за број телефона оптуженог Николе Вушовића, питало да ли он има *speed*, а потом и да ли Вушовић има *speed*, при чему је у овом смислу индикативан био и разговор Божидара Сабовљевића и Николе Вушовића (т.бр.71/482) током којег је С. изјавио „Па добро, ал нико ме није звао од наркомана, све једно брате“, као и „А радим брате, ево, ово пакујем и тако брате“, на шта је Никола Вушовић одреаговао речима „Тути бре иди у пизду материну, ајде чујемо се, Боже ме сачувај, о јебо те“, која реакције такође сведочи о томе да су оптужени

водили рачуна да преко телефона не разговарају о својим незаконитим активностима. Полудиректно означавање дрога, односно прашкасте опојне дроге, произлази из разговора НН Секуле и оптуженог Југовића, обзиром да је НН Секула током предметног разговора (т.бр.63/354) изјавио „...треба ми оно, оно за пудерисање“ (обзиром да се у жаргону интраназално коришћење прашкастих опојних дрога, односно ушмркавање, назива и „пудерисање“), док су индиректна била разна разна означавања дроге као „музике“ (т.бр. [REDACTED]), „литературе“ - „књига“ (разговори које су 20.10. и 23.10.2009. године водили опт.Александар Станковић и Александар Мирковић), „дискова“ (т.бр. [REDACTED]), „уплатница“ (т.бр. [REDACTED]), „жу-жу“ (т.бр. [REDACTED]), „оно ружно“ (т.бр. [REDACTED]), „ђубре“ (разговор који је опт.Петар Југовић водио са извесним Ђерговићем 20.01.2010. године) и „белог и црног грожда“ (т.бр. [REDACTED]).

Такође, термини „прасенце“, „прасе“ и „сепра“ који су помињани у разговорима оптуженог Александра Станковића са И. [REDACTED] (т.бр. [REDACTED]), Б. [REDACTED] (т.бр. [REDACTED]) и Ј. [REDACTED] (т.бр. [REDACTED]), као и у разговорима оптуженог Александра Милошевића, Александра Станковића и И. [REDACTED] (т.бр. [REDACTED]) по налажењу суда у сленгу наркоманске субкултуре јесу синоними за електронску вагицу, обзиром да се вагица у сленгу назива и „гица“, а стога и „прасе“, „сепра“ или „прасенце“. Да је реч о вагици поред изнетог указује и сама садржина разговора И. [REDACTED] и оптуженог Александра Станковића (т.бр.61/325) обзиром да из разговора по оцени суда јасно произлази да је Станковић рекао Д. [REDACTED] да „одокативно“ размери дрогу, док му он не буде донео вагицу, при чему напред побројани разговори који су вођена око вагице указују да су оптужени све време за мерења користили једну вагицу, односно електонску вагицу која је и пронађена претресом стана И. [REDACTED].

О радњама које су у директној вези са мерења дрога, односно о мешању опојних дрога са разблаживачима и паковању дрога сведочи на пример разговор Б. [REDACTED] и Николе Вуповића (т.бр.71/482) током којег је Б. [REDACTED] изјавио „А радим брате, ево, ово пакујем и тако брате“, затим посредно разговор оптуженог Александра Милошевића и Ј. [REDACTED] (т.бр.71/571) током којег је Ј. [REDACTED] рекао Милошевићу „Звао сам Божу бре треба ми јер..., кад можеш да га доведеш треба ми да ми помогне оно моје да средим брате, не могу никога да нађем“, као и разговор оптуженог Мирка Милошевића и Вука (т.бр.71/610) током којег је Вук изјавио „Немам где да средим брате“, на шта је опт.Мирко Милошевић изјавио „Па није ти то лудаку, имаш ону другу кесу где ти је сређено брате!“, те суд закључује да је термин „сређено“ коришћен за дроге које су потпуно спремне за даљу продају конзументима, дакле измешане, размерене и упаковане. О активностима оптужених у овом смислу, односно мерења дрога, мешању и паковању опојних дрога посредно говори и разговор оптуженог Александра Станковића и Ј. [REDACTED] (т.бр.61/333) обзиром да је Ј. [REDACTED] на Станковићево питање „Речи ми оно сепра и то где је ...“ одговорио „Па ево ја и Денис шљакамо“, као и

1914

1915

1916

1917

1918

1919

1920

1921

1922

1923

1924

1925

1926

1927

1928

1929

1930

1931

1932

1933

1934

1935

1936

разговор оптуженог Александра Милошевића и НМ "Легије" (т.бр.71/593/594) обзиром да "Легијина" изјава "...није лепо нарезана" заправо значи да дрога није добро измешана, односно жаргонски речено "исечена" или "нарезана".

Даље, из садржаја снимљених разговора произлази и да су оптужени количину дроге, односно грамажу, означавали помоћу новчаних износа, а као што је то на пример био случај током комуникације оптуженог Александра Станковића и Александра Мирковића („100 евра“, „стоткица“), односно у комуникацији оптуженог Петра Југовића и извесног Милоша Трифуновића („20-30 еура“) или пак навођењем само броја као што произлази из разговора који се чуо у позадини Југовића са Милошем Трифуновићем („5“), разговора који се чуо у позадини док је оптужени Никола Вушовић покушао да успостави комуникацију са оптуженим Александром Милошевићем („125“, „25“), разговора оптужених Мирка Милошевића и Петра Југовића („2“), разговора оптуженог Александра Станковића и Божидара Сабовљевића („3“), разговора Б. С. и Л. Ц. („Десетку једну?“), разговора оптуженог Александра Станковића и НН „Паје“ (НН Паја: „А колко је? Знаш колко ми треба? Треба ми седам“) итд.

Из садржаја разговора по оцени суда такође произлази и да је дрога евидентно давана на пробу конзументима ради провере њеног квалитета о чему сведоче на пример разговори које је оптужени Александар Станковић водио са Александром Мирковићем 13.10. и 14.10.2009. године, са оптуженима Петром Југовићем и Мирком Милошевићем 28.10.2009. године (нпр.т.бр.71/642 током којег је опт.Станковић питао опт.Мирка Милошевића "Шта је било за ово. Ел све у реду?", опт.Мирко Милошевић: "Па јесте, мислим оно, чекам ту потврду од овога, у принципу је све у реду", опт.Станковић: "Добро, па што га не окренеш и питаш шта, како?", опт.Мирко Милошевић: "Југовић је то узео, знаш оно као", а затим је опт.Мирко Милошевић питао опт.Станковића: "А јеси ти дао неком да проба оно друго брата?", а опт.Станковић одговорио: "Нисам, нисам, сутра ћу". Након овог разговора опт.Мирко Милошевић је у 23,58 часова (т.бр.71/643) позвао опт.Петра Југовића којег је питао "Да те питам, јел на крају ваља оно брата?", а опт.Југовић одговорио "Па не знам, није ми јавио нико ништа још", затим разговор опт.Станковића са извесним Николом Лазићем 29.10.2009. године и 11.02.2010. године, као и разговор између Никола Вушовића и И. Д. од 01.03.2010. године, током којег је Вушовић рекао Девићу "...дај му мало да види шта је, па ће ово-оно знаш". Из разговора (т.бр.71/484) Л. Ц. (који је том приликом користио мобилни телефон Николе Вушовића) са Б. С. од 24.01.2010. године, закључује се такође да су С. и Ц. причали коме требају да однесу дрогу на пробу, јер су у овом контексту помињали „Фризера“ и „лика са Ауто-команде“.

О квалитету дрога у негативном контексту, односно да је дрога била лоша, по налажењу суда сведоче разговори оптуженог Александра Станковића и Александра Шараца од 31.01.2010.године, па је с тога Шарац приликом овог договора и изговорио „Само немој да ме обрукаш више молим те“, затим

1594)
чије

комуникација оптужених Николе Вушовића и Александра Милошевића од 08.01.2010. године, током које је Вушовић изјавио „.....значи ово много слабо, много, много, много, много, оно, стало буквално брата“, затим комуникација оптуженог Мирка Милошевића и НН Вука од 07.11.2009. године, током које је Вук изговорио „Ово је лоше. Дај Трифуновићу или неком брата да уваљује то, ја стварно ово не могу да дајем никоме“, те комуникација оптуженог Александра Станковића са Николом Лазићем од 29.10.2009. године, обзиром да је Лазић изјавио „...тачно се види да има оног праха“, као и комуникација оптужених Александра Станковића и Мирка Милошевића од 30.10.2009. године, током које је оптужени Милошевић Станковићу рекао „Требаће ми касније поподне оно лошије брата“. О квалитету су исто тако разговарали и оптужени Петар Југовић и НН „Ђерговић“ 20.01.2010. године, обзиром да је Ђерговић питао опт.Југовића „А јел ће бити фино или оно стандардно?“, на шта му је опт.Југовић одговорио „Да, биће до јаја. Кад је било лоше? Никада није било лоше!“, на шта је Ђерговић прокоментарисао „А никада није било ни нешто....“. Такође, из разговора оптужених Александра Станковића и Петра Југовића од 22.01.2010. године, евидентно је да су оптужени разговарали о квалитету дроге, односно да је Југовић очигледно био задовољан квалитетом јер је на Станковићево питање „Реци ми јеси задовољан брата?“ одговорио „Да, ово је права ствар“. Истог дана, односно 22.01.2010. године, са истом темом разговор су у 14,54 часова водили оптужени Александар Милошевић и НН „Милинко“ (т.бр.71/503), а самом разговору је прегходио *smg* који је послат са броја 065/4156-080 садржине „Брат један ми каже да нема разлике, сад чекам да ми дође један по коме гледам, па ћу да ти кажем шта како“, након чега је опт.Милошевић рекао НН „Милинку“: „А па брата, није исто брата“, а НН „Милинко“ одговорио: „Океј је, океј је“, на шта је опт.Александар Милошевић прокоментарисао: „Да, да јер ме чуди, знаш брата, немогуће кад знам, ја сам лично брата“, након чега су се поново чули и у 15,44 часова (т.бр.71/504). Такође, из разговора оптуженог Станковића и НН „Реља“ од 13.02.2010. године (т.бр.71/455/456/457/458) јасно је да је Станковић „Рељи“ дао број мобилног телефона опт.Станка Николића и да му је објаснио да „...види ово, сад ћу ти пустити поруку, ово ти знаш 70 евра, ово сад не мораш ништа да платиш и то, само видите шта-како, да л вам одговара, уколико вам одговара то је 70 евра, да знаш брата, а ја и ти ћемо се видети сутра па ћемо направити неки договор да ти се ја одужим и то је то“, након чега су се опт.Николић и „Реља“ и чули, па суд закључује да је овом приликом опт.Станковић упутио „Рељу“ на опт.Николића, ради тога да би „Реља“ пробао дрогу и да би се у зависности од тога да ли му се свиди или не, евентуално са Станковићем уговорио куповину. Истовремено садржај овог разговора стављен у контекст са досадашњим искуствима суда у предметима овакве врсте, упућује на закључак и да је у конкретном случају „Реља“ на пробу даг кокаин. При доношењу оваквог закључка суд је имао у виду карактеристике и ефекте кокаина као психостимулативне дроге, односно чињеницу да је реч о дроги знатно скупљој у односу на остале стимулансе (нпр.*ecstasy*) тако и остале врсте дрога (опоиде, канабиноиде, халуциногене и сл.), чије ефекти интоксикације су еуфорија, изразито добро расположење,

узбуђеност, причљивост, дружељубивост, хиперактивност, раст самопоуздања и сл.. Ефекти интоксикације кокаином релативно су кратки, јер трају око 20-50 минута, из којих разлога се кокаин, за разлику од већине осталих дрога, и конзумира из више наврата, међутим управо његови ефекти који услед снажне еуфорије (и физичких реакција организма – убрзан рад срца и дисања, повишен крвни притисак и сл.) за последицу имају и немогућност нормалног, уобичајеног успављивања, дају за резултат то да се кокаин од стране конзумента не користи свакодневно (као нпр. хероин) већ повремено и углавном током ноћних излазака. Ефекати коришћења кокаина као и његова цена, која се “на улици” креће у распону од 50-80 евра по граму, имају за резултат то да се кокаин на илегалном тржишту, при појединачним продајама, посебно количинама већ у финансијски сиромашнијим земљама, не продаје у већим количинама које ретко кад количина које се крећу од 1-2 грама, односно количинама које ретко кад премашују 5 грама. Обзиром на изнето суд закључује да је о кокаину поред разговора између опт. Станковића и НН “Реље”, било и током разговора између опт. Мирка Милошевића, опт. Петра Југовића и „Игора“ (т.бр. 71/625, 71/626, 71/627, 71/628 и 71/631), између опт. Петра Југовића и НН „Секуле“ од 26.02.2010. године (т.бр. 65/354, т.бр. 71/400).

Из садржаја сниманих разговора оптужених поред свих изнетих околности јасно су препознатљиве и улоге које су оптужени имали, односно евидентно је постојање хијерархијског устројства у којем је највишу позицију очигледно имао оптужени Александар Станковић, а за њим оптужени Александар Милошевић, Станко Николић и Никола Вушовић, против којег је раздвојен кривични поступак.

У вези са изнетим симптоматично је да је оптужени Александар Станковић још у преткривичном поступку фактички сам себе окарактерисао као вођу, те да је иако у осталим није, поводом овог навода био доследан и током главног претреса јер је објашњавајући наводно зеленашење, продају брендиране гардеробе и „препарата за теретану“ себе директно или индиректно истицао у први план јер је активност осталих оптужених сводио на помагање њему или пак чињење услуга опет њему. О његовој улози говори и његово самоуверено држање и став током главног претреса, потреба да пред осталим оптуженима он изнесе објашњење и закључке, па чак и да се изјашњава у име свих, као што је то учинио на главном претресу од 29.06.2010. године, наводима да „када обављају разговор не сматрају да је битно да кажу преко телефона да је реч о новцу“, као и да би „да је знао да га слушају рекао да се ради о новцу, а обзиром да није имао потребе да мисли да га било ко слуша причао је „ово-оно“, „видимо се тамо, вамо“, као и сви млади људи у Београду“. Да је оптужени Александар Станковић био тај који је остале организовао сведоче и транскрипти сниманих разговора, из којих, из начина на који се Станковић обраћао саговорницима јасно произлази да је он био тај који је заповедао и давао задужења која су остали слушали (нпр. разговор са опт. Мирком Милошевићем од 28.10.2009. године, разговор са [REDACTED] од 23.12.2009. године-

ања и
20-50
а, и
жне
ген
лог
је
х

т.бр.69/369 и 27.01.2010. године-т.бр.61/331, са Б. [REDACTED] Са [REDACTED] од 01.02.2010. године-т.бр.61/335 и 07.02.2010. године-т.бр.71/461, са И. [REDACTED] Д. [REDACTED] од 03.02.2010. године-т.бр.61/334 и сл.), при чему је упечатљиво да се оптужени Станковић наредбодавним тоном није обраћао свима, односно да се на овај начин није обраћао оптуженом Станку Николићу, Александру Милошевићу и Николи Вушовићу. Такође, из садржаја снимљених разговора произлази и да је оптужени Александар Станковић био тај од којег су сви остали саоптужени набављали дроге (нпр.разговор са опт.Мирком Милошевићем од 11.11.2009. године-т.бр.71/602, разговор између опт.Станковића и опт.С. [REDACTED] од 04.02.2010. године-т.бр.71/470 током којег је Сабовљевић рекао Станковићу „Е брате ја немам више ничег ел знаш“, а Станковић одговорио „Добро, добро, видимо се кад дођем у крај“, разговора са Николом Вушовићем од 19.01.2010. године-т.бр.71/335, током којег су се посвађали па је Вушовић изјавио “Немој само да ми спремаш оно уопште брате, не треба ми знаш”), које су потом за његов рачун, препродавали на мало директним конзументима.

Да су у конкретном случају остали били препродавци његове дроге сведоче телефонски разговори из чије је садржине јасно да је оптужени Станковић прикупљао новац који је противправно прибављен на овај начин (нпр.разговор са опт.Петром Југовићем од 26.10.2009. године-т.бр.71/650 у којем су оптужени поред тога што су разговарали о квалитету дроге разговарали и о новцу обзиром да је опт.Станковић изјавио „...слушај ово, само види сутра ми треба једно пет глава да ми се искомбинује брате, па ћемо остатак, оно накупи тамо види колко можеш три-четри-пет глава баш ми то треба јел важи“, разговор са опт.Александром Милошевићем од 26.10.2009. године – т.бр.71/464, разговори од 28.10.2009. године, са НН Пајом - “Ел би могло за то да се искомбинује нека лова пошто ја треба да плаћам нешто даље, да одмах покупим паре брате” и Александром Мирковићем - “Мислио сам да покупим ове читри и по главе пошто ми треба то, ако постоји могућност”, разговор опт.Станковића са Владом Павићевићем од 23.12.2009. године, разговор од опт.Петра Југовића и Милоша Трифуновића 18.01.2010. године – т.бр.71/540, разговора Ј. [REDACTED] Ц. [REDACTED] и НН Вука од 20.01.2010. године у којем је Церовић изјавио да Станковићу дугује 3.300 евра, разговора са Ј. [REDACTED] Ц. [REDACTED] од 23.01.2010. године-т.бр.61/318, разговора између опт.Станковића и Сабовљевића од 30.01.2010. године-т.бр.61/328, током којег је С. [REDACTED] позвао Станковића да сврати код њега да му „да неке паре и тако“, разговора опт.Станковића и опт.Југовића од 22.01.2010. године-т.бр.66/357, разговора опт.Станковића са НН „Дуком“ од 14.02.2010. године-т.бр.71/445, разговора који је опт.Станковић водио са опт.Николићем дана 19.02.2010. године-т.бр.71/419, као и разговора које је опт.Станковић водио дана 20.02.2010. године са опт.Петром Југовићем-т.бр.71/410 и 71/412, односно разговора који је 22.02.2010. године, опт.Станковић водио са И. [REDACTED] Д. [REDACTED] -т.бр.68/365...итд.).

Садржаји сниманих телефонских разговора поред изнетог упућују и на закључак да је опојна дрога држана у становима малолетних сада пунолетних оптужених, о чему поред претресима пронађених и привремено осузетих опојних дрога, сведочи и разговор између Б. С. и Л. Ц. од 19.01.2010. године (т.бр.71/533), као и разговор који су истог дана водили Никола Вушовић и Александар Станковић (т.бр.71/535), а из којег се такође јасно тумачи улога оптуженог Станковића, али и Вушовића, обзиром да је Вушовић током овог разговора, у којем је био евидентан њихов неспоразум, изјавио и "Ту си узео неке људе ово-оно, уместо да их брате набаците овамо брате, не иде ништа...", након чега је Вушовић изјавио и "Колеге да будемо нећемо, можемо само да будемо другари", а Станковић одреаговао "Ништа брате, оних тамо онда, три, три и по си ми дао био брате, тамо ћу да одбијем Луки оно што му је остало и то је то брате". Са овим разговором логичну целину чине разговори оптуженог Вушовића и Б. С. од 19.01. (т.бр.71/532) и 20.01.2010. године (т.бр.71/515) обзиром да је током истих Вушовић очигледно наложио Сабовљевићу да новац који је требао да преда "овима", што су по налажењу суда Александар Станковић и Александар Милошевић, не треба да предаје њима већ њему. Да је Никола Вушовић имао хијерархиски више место у односу на малолетне, а сада пунолетне С. Ц. и Д., али ниже у односу на оптуженог Станковића говори и разговор који је Вушовић водио са И. Д. дана 22.01.2010. године (т.бр.71/501), у којем му је очигледно наложио да продају одређеним конзументима пребаци на Сабовљевића говорећи му при томе "Па да, немој да бринеш ништа око тога све сам ја то бре, ништа ти то не радиш да ти ја сад говорим без нечијег знања нешто, не бих ти ја узео телефон да нисам некоме рекао", што је по закључку суда заправо значило да је Станковић био упознат са оваквим налогом. Са овим разговором логичну целину чини разговор који је потом Д. водио са оптуженим Станковићем (т.бр.61/323), обзиром да из њиховог разговора произлази да је Д. позвао Станковића да би проверио Вушовићев налог, а Станковић му одговорио "Доћи ћу ја у крај па ћу ти рећи шта ћеш и како ћеш".

О томе да је опојна дрога држана код малолетних, а сада пунолетних оптужених, сведочи и разговор који су дана 23.01.2010. године (т.бр.71/486) водили оптужени Никола Вушовић и Александар Милошевић, обзиром да из разговора јасно произлази да су се њих двојица саветовала око ситуације која се догодила јер из разговора произилази да Б. С. и Л. Ц. нису знали где им је дрога, те је из тих разлога оптужени Александар Милошевић очигледно био забринут када је између осталог изјавио "...они то траже и сада тога нема брате и знаш које је сада то кочење брате, јуче кренуло све у фулу брате знаш". Такође, овај разговор сведочи опет и о улогама оптужених, пре свега о улогама оптуженог Николе Вушовића, Александра Милошевића и Александра Станковића, обзиром да је након овог разговора са Милошевићем Вушовић водио разговоре са Станковићем (т.бр.71/490 и 71/492) у којима га је обавестио о овој ситуацији и њеном развоју, односно решавању

овог "проблема". Да се Вушовић потом лично ангажовао у решавању овог проблема говори чињеница да је позвао Цераковића и Сабериновића код себе кући, а очигледно и оптуженог Петра Југовића обзиром да је истога дана водио разговор са Милошем Трифуновићем, преко мобилног телефона оптуженог Петра Југовића (т.бр.71/493), који разговор је такође имао везе са решавањем настале ситуације. Поред наведене комуникације оптуженог Николе Вушовића и Александра Милошевића, упечатљива је и њихова комуникација од 08.01.2010. године (т.бр.67/359/360/361), али садржаји обраћања оптуженог Вушовића Лесу, Цераковићу, који су забележени у позадини док је покушавао да успостави везу са оптуженим Александром Милошевићем (т.бр.67/358 и 67/362), обзиром да из истих по налажењу суда евидентно произлази да је Вушовић обавештавао Александра Милошевића о томе колико је продато дроге, односно о квалитету дроге као и о чињеници да му је нестало дроге (т.бр.67/361-Никола Вушовић: "Значи оно као да је преко ноћи нестало, буквално је нестало брате, нема ништа, знаш ништа када нема брате, мора то буквално све данас брате, ај дођи ту што пре до мене брате", Александар Милошевић: "Дођићу...него треба ми много и Сале за то, знаш...", Никола Вушовић: "Па знам да ти треба и мени треба исто брате", Александар Милошевић: "Зато што, зато што, он брате треба...да ти не причам преко овог", Никола Вушовић: "Знам, знам, знам брате, ај само иди брате, ако га нађеш, ако ти се јави и то брате, што пре дођите до мене").

Да је оптужени Александар Милошевић, као и Вушовић имао истакнутије место у групи у односу на остале и уживао поверење Александра Станковића, говоре и садржаји његових комуникација са оптуженим Станковићем односно на пример разговор од 07.02.2010. године, из којег се закључује да је оптужени Александар Милошевић био тај који је оптуженог Станковића возио када је овај лично предавао дрогу НН лицу које је користило број мобилног телефона 064/9974-766, као и њихов разговор од 26.10.2009. године (т.бр.71/464), током којег су очигледно причали о наплати дуговања од продаје дрога, а где је оптужени Александар Милошевић преузео на себе да ову ситуацију реши обзиром да је на изјаву Александра Станковића: "Види, знаш да га окренемо, ако не сутра, да се оде код њега кући. Отићићемо заједно", рекао: "Ма бре отићићу, био сам већ данас знаш? Био сам", да би у наставку разговора Александар Станковић изјавио и: "Ајде види ако можеш мало да их притиснеш, јер да су то Лесо моје паре ја бих сачекао, ја те паре морам да дам, знаш и сам како то иде брате", на шта је Александар Милошевић одговорио да зна, а оптужени Станковић потом изјавио: "Зато види притисни их мало тамо брате, знаш?", на шта је Милошевић одговорио: "Притискам их брате, једино да ухватим да га убијем", а Станковић затим сугерисао: "Па не да га убијеш, него га окрени и реци:"Када ћеш тачно да имаш паре, јебем ли ти мајку у пичку". Ето, ај па ми јави шта си урадио, ајде".

Дакле, садржаји сниманих разговора, односно напред наведени разговори оптужених јасно указују да су и оптужени Александар Милошевић и Никола

Вушовић имали истакнутије место у односу на остале оптужене у групи, али хијерхијски ниже у односу на оптуженог Александра Станковића, обзиром да као несумњива произлази чињеница да ни један ни други ни једну активност нису спроводили нити предузимали самостално, односно без обавештавања, договора и консултација са оптуженим Александром Станковићем. О оваквој улози сведочи и чињеница да су остали оптужени и њима двојици предавали новац од продаје опојних дрога, а како то на пример произлази из обраћања Николе Вушовића Луки Церовићу (т.бр.67/362-”Е колко је остало од тих 125, где су паре за то? Где су паре за мене, а ел продато или није продато? Значи једна стотка цела?”) као и разговора оптуженог Алескандра Милошевића и извесног Милинка (т.бр.71/542-опт.Александар Милошевић: „Ево ме брате тамо у оном паркићу, знаш?”, Милинко: „Па ајде проћи ћу ту за једно 10-ак минута да вам дам што је скупио овај. Скупља он још, има ту неких, ајде па ћу да дођем“, опт.Александар Милошевић: „Брате само промени у евре ако није проблем“ ...итд.). Такође, о организацији групе али и положају оптужених говори и разговор оптужених Александра Станковића и Станка Николића од 21.02.2010. године, (т.бр.71/404) из којег јасно произлази да је оптужени Станко Николић, Станковићева особа од поверења, да су у пријатељском односу, односно да се међусобно поштују и да су у конкретној прилици очигледно новац за куповину дроге дали по пола. О улози Николића сведоче и разговори које су дана 13.02.2010. године (т.бр.71/449/450/451/452) водили оптужени Александар Станковић и Станко Николић са Ристовићем и Дошином, а из којих јасно произлази да је оптужени Станковић, Ристовића упутио на Николића да од њега купи дрогу рекавши му је да је Николићева дрога истог квалитета као и његова („...ал то је исти фазон“), као и разговор оптуженог Александра Станковића и Александра Шарца од 21.02.2010. године (т.бр.71/405) у којем је Станковић обзиром да је требао да буде одсутан упутио Шарца да новац преда Станку Николићу, на шта је Шарац одреговао „А некако ми лепше у твоје руке да их ставим. Ал ајде однећу њему“. На сличан начин Станковић је ангажовао Николића и дана 31.01.2010. године, обзиром да из разговора који су водили Александар Станковић и Шарац и Шарац и Станко Николић (т.бр.64/359/350/351/ и 64/352) произлази да је Станковић упутио Шарца да позове Николића и да се са са њим нађе ради купопродаје дрога.

Сумирајући све изнето суд је нашао да из резултата спроведеног доказног поступка несумњиво произлази да је оптужени Александар Станковић почетком октобра месеца 2009. године, на подручју града Београда, организовао и функционално успоставио групу чији је предмет рада и деловања била неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 КЗ. У успостављеној групи према природи и врсти њене делатности, по налажењу суда, јасно је била изражена непосредна хијерархија односа између чланова, према којој је оптужени Александар Станковић био организатор, вођа и финансијски носилац неовлашћене производње и продаје опојних дрога. Као такав, оптужени Александар Станковић одређивао је услове рада, које су остали чланови групе Александар Милошевић, Станко Николић, Никола Вушовић,

према
а пос
као у
„Дег
чла
нућ
ма
су
у
г

и, али
 м да
 ност
 ања,
 свој
 или
 ба
 5,
 и

према којем је кривични поступак раздвојен, Петар Југовић, Мирко Милошевић, а посебно тада малолетни Београд Саборац, Љубо Церић и Иво Денић, као и лица чији идентитет није утврђен са надимцима „Аца“, „Маре“, „Паја“, „Деница“ и „Лазар“, поштовали и извршавали. Услови рада, односно задужења чланова групе састојали су се у неовлашћеној куповини, држању, преношењу, нуђењу на продају и посредовању у продаји супстанци и то хероина, кокаина, марихуане и амфетамина, који су сходно Листи опојних дрога и психотропних супстанци („Сл.гласник РС“ бр.24/05) проглашени за опојне дроге. Радње које укључују размеравање, мешање опојних дрога са разблаживачима, паковање и продају крајњим конзументима повераване су и углавном извршаване од стране тада малолетних, а сада пунолетних Љубо Церића, Иво Денића и Београд Сабораца, у чијим становима је опојна дрога и држана. У вези са овим незаконитим активностима оптужени су имали честе поверљиве разговоре, а све у циљу прикривања делатности ове групе, при чему су сви чланови групе оптуженог Александра Станковића обавештавали и са њим се консултовали, тако да је део задужења поверљиво преношен преко телефона, а у више наврата је инсистирано и на личним састајањима. Путем оваквих телефонских контаката оптужени Александар Станковић је обавештавани и о суми новчаних средстава противправно остварених продајом опојне дроге, при чему је оптужени Александар Станковић директно или индиректно одређивао када, где и коме ће се извршити предаја овако прикупљеног новца, те су у том смислу оптужени Мирко Милошевић, Петар Југовић и тада малолетни Београд Саборац, Љубо Церић и Иво Денић, новац добијен продајом дроге предавали и оптуженом Александру Станковићу, али и Александру Милошевићу и Николи Вушовићу, према којем је кривични поступак раздвојен. По мишљењу суда оптужени Александар Милошевић и Никола Вушовић, су као чланови групе, остваривали улоге лица од поверења оптуженог Александра Станковића, на начин да су обједињавали функционисање целокупне групе, те су тако и они прикупљали, контролисали и расподељивали опојне дроге и новац стечен њиховом продајом, а посебно место у оквиру групе заузимао је и оптужени Станко Николић, са којим је оптужени Александар Станковић био у „пословној“ и пријатељској вези. Сва тројица оптужених, дакле и Александар Милошевић, и Никола Вушовић и Станко Николић уживали су поверење оптуженог Александра Станковића и у функционалном смислу су били везани за њега.

Да су оптужени у периоду од октобра месеца 2009. године, па све до лишавања слободе 05.03.2010. године, извршили кривично дело из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ дакле несумњиво произлази из свих изведених доказа који су напред образложени, као и из објективних околности конкретног случаја односно врста и количина опојних дрога које су претресима пронађене и привремено одузете и то пре свега од тада малолетних, а сада пунолетних Београд Сабораца, код којег је у целу јакне пронађено укупно 42,72 грама хероина и Иво Денића, у чијем стану је, поред 0,22 грама марихуане, пронађена и 21 таблета амфетамина, док је претресом стана тада малолетног сада пунолетног Љубо Церића

пронађено 0,51 грама марихуане, а претресом стана оптуженог Александра Милошевића 0,46 грама марихуане.

Наиме, сходно досадашњој пракси суда хероин (опоид), амфетамин (стимуланс) и марихуана (канабиноид), због својих ефеката односно дејства, као и приступачнијих цена, спадају у најчешће злоупотребљаване опојне дроге, које дакле услед потражње омогућавају брзу и сигурну продају на илегалним тржиштима. Наведена чињеница стављена у контекст са пронађеном количином хероина - 42,72 грама, саставом – смеша хероина, у облику базе, и активних разблаживача кофеина и парацетамола, начином паковања - у једној ПВЦ кеси налазило се 40 мањих ПВЦ пакетића – укупне нето масе 18,38 грама, а у другој 5 већих ПВЦ пакетића од којих су 4 пакетића била укупне нето масе 19,44 грама, а један нето масе 4,90 грама, јасно упућује на закључак да је предметна опојна дрога била намењена даљој продаји обзиром да је иста измешана са активним разблаживачима, који се уобичајено користе ради повећања примарно набављене количине хероина и тиме увећању противправне имовинске користи која се његовом неовлашћеном продајом стиче, као што је била измерена и упакована у мање и веће пакетиће, односно пакетиће различитих грамажа, сходно различитим потребама корисника и/или даљих препродаваца. Исти закључак стоји и у погледу пронађених таблета амфетамина чија количина односно пронађен број ових таблета такође упућује на закључак да су биле намењене даљој продаји. Ово с тога што ефекти интоксикације амфетаминима – еуфорија, несаница, напетост мишића, повишен крвни притисак, убрзан рад срца и сл., намећу начин коришћења као повремени и уобичајен за ноћне часове, те је с тога и држање већег броја ових таблета ради личне употребе, како је то Девић неуверљиво истицао у својој одбрани, животно нелогично и сходно досадашњим искуствима праксе неуобичајено. Изнете објективне чињенице саме по себи, а посебно у контексту неуверљивих одбрана оптужених, непостојања токсикоманске зависности ни једног од оптужених, јасно указују и као једини логичан намећу закључак да су опојне дроге кокаин и амфетамин, количина ближе описаних у ставу I тач.11 пресуде, од стране тада малолетних, а сада пунолетних ~~Бенедикта Сабелић~~, односно ~~Иво Давид~~, држане ради даље продаје.

Дакле, након проведеног доказног поступка, суд је супротно јавној оптужби, нашао да се у радњама оптужених не стичу и елементи кривичног дела злочиначког удруживања из чл.346 КЗ, обзиром да су обележја овог кривичног дела у конкретном случају садржана у елементима бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 из ст.3 у вези ст.1 КЗ јер „радње удруживања“ на начин на који су описане у диспозитиву оптужнице, сходно утврђеном чињеничном стању, представљају квалификаторну околност за тежи облик кривичног дела из чл.246 ст.3 КЗ. Наиме, како извршење кривичног дела из чл.246 ст.1 КЗ од стране групе представља квалификаторну околност за постојање тежег облика кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246

ст.3 КЗ
посебно
закључак
радње
вези
Сле
утвр
пр
из
В
у

ст.3 КЗ, то се такве радње оптужених не могу сматрати обележјем другог, посебног кривичног дела, односно кривичног дела из чл.346 КЗ, те је суд закључио да је реч о привидном стицају по основу консумпције и да се у радњама оптужених остварују обележја само кривичног дела из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ.

Следствено изнетом суд је изреку пресуде уподобио чињеничном стању утврђеном током главног претреса, не вређујући тиме идентитет оптужбе и пресуде. Истовремено, суд је изменио диспозитив става I пресуде тако што је изоставио радње чије је извршење стављено на терет оптуженом Николи Вушовићу, према којем је кривични поступак раздвојен. У погледу радње извршења коју је предузео оптужени Мирко Милошевић, ближе описаној у ставу I тач.3 изреке пресуде, коју је према наводима оптужнице извршио „почетком новембра месеца 2009. године” суд је прецизирао тачно време извршења као 07.11.2009. године, док је у погледу радње извршења коју је предузео оптужени Александар Станковић, како је то ближе описано у ставу I тач.4 изреке пресуде, унео пуно лично име лица са надимком “Аца”, које је користило мобилне телефоне 064/293-86-66 и број 064/876-82-47, као и тачан дан када је оптужени Александар Станковић преузео новац, обзиром да из резултата доказног поступка произлази да је реч о 14.10.2009. године, а не 13.10.2009. године, како је то наведено у оптужници. Исто тако у погледу радњи које су дана 23.12.2009. године, предузели оптужени Александар Станковић и тада малолетни, а сада пунолетни Л. Ц., ближе наведених у ставу I тач.5 изреке пресуде, суд је прецизирао чињенични опис утолико што је изоставио наводе да је оптужени Александар Станковић “договорио најпре продајну цену 1 грама опојне дроге хероина лицу чији идентитет није утврђен”, обзиром да из резултата доказног поступка не произлази несумњиво о којој врсти и количини опојне дроге је реч, али је утврђено да је продаја договорена са извесним Владом Павићевићем који је користио број мобилног телефона 065/333-11-23, што је суд и навео у чињеничном опису. У погледу радњи ближе описаних у ставу I тач.7 изреке пресуде, суд је чињенични опис прецизирао наводећи лично име лица којем је опојна дрога продата, односно да је реч о Александру Шарцу, док је у погледу радњи ближе описаних у тач.8 истог става, из чињеничног описа датог оптужницом, суд изоставио да је оптужени Александар Станковић преузео од тада малолетног, а сада пунолетног “3 грама” опојне дроге, јер из резултата доказног поступка не произлази јасно тачна количина опојне дроге. Што се тиче радњи ближе наведених у ставу I тач.10 изреке пресуде суд је прецизирао чињенични опис тако што је из чињеничног описа изоставио радње које су према наводима оптужнице извршене дана 22.02. и 23.02.2010. године, а у погледу радњи које су преузете 18.02.2010. године, навео само да је “дана 18.02.2010. године, оптужени Александар Станковић по претходном договору са оптуженим Станком Николићем договорио куповину опојне дроге хероин за износ од 3.000,00 евра”. Истовремено суд је прецизирао и радње наведене у ставу I тач.11 изреке пресуде, утолико што је изоставио радње које су извршене дана 03.03.2010. године, и тако што је навео тачну количину хероина која је пронађена и привремено одузета од тада малолетног, а

дра

с)

и

е

1

сада пунолетног ~~Бориса Сабовића~~, обзиром да из резултата доказног поступка произлази да је реч о количини од 42,72 грама, а не 42,62 грама како је то наведено у оптужници, при чему је изоставио да је ова количина опојне дроге пронађена у доњем вешу ~~Сабовића~~ јер за ове наводе није било доказа. Такође, суд је из чињеничног описа кривичног дела из чл.344 ст.2 у вези ст.1 КЗ у вези чл.33 КЗ, ближе описаног у ставу V изреке, и кривичног дела из чл.113 у вези чл.30 ст.1 и чл.33 КЗ, ближе описаног у ставу VI изреке, из чињеничног описа изоставио комуникацију између оптужених и оштећених јер о садржајима истих није било доказа.

Ценећи постојање и степен кривице оптужених Александра Станковића, Александра Милошевића, Станка Николића, Петра Југовића, Мирка Милошевића, као и малолетних, а сада пунолетних ~~Бориса Сабовића~~, ~~Драгана Цвијовића~~ и ~~Илије Давидовића~~, у складу са чл.22 и 25 КЗ, суд је нашао да су оптужени у време извршења кривичног дела из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ били урачунљиви, да су били свесни својих дела и да су њихова извршења хтели, као и да су били свесни противправности, односно забрањености својих дела и заједничког деловања. Наиме, суд налази да су оптужени били свесни да су хероин, кокаин, марихуана и амфетамин опојне дроге и да је њихова неовлашћена куповина, држање и преношење ради продаје, неовлашћено продаја, нуђење на продају и посредовање у куповини и продаји законом строго забрањено, те да су управо из овог разлога, свесни забрањености радњи које су предузимали, међусобну телефонску комуникацију и водили поверљиво и опрезно, односно на начин који је једино њима међусобно у потпуности био јасан и разумљив. Овако предузимане међусобне комуникације оптужених, по оцени суда последица су заједничке одлуке за вршење кривичног дела из чл.246 ст.1 КЗ, односно међусобног изричитог саглашавања оптужених, договора и плана у овом смислу, на шта поред изнетог упућује и њихова хијерархијска устројеност, подела улога и задужења. Следствено изнетом, а у контексту резултата спроведеног доказног поступка, јасно је да су сви оптужени остваривали своје улоге и задужења, на начин да је радња сваког од оптужених чинила природну и логичну целину са радњама осталих из састава групе, чиме су испољили вољу да кривично дело из чл.246 ст.1 КЗ заједнички изврше, односно да предметно кривично дело хоће као заједничко, па према томе и као своје, што њихове умишљаје квалификује као директне.

Будући да није било околности које би искључивале кривицу оптужених, то су оптужени Александар Станковић, Александар Милошевић, Станко Николић, Мирко Милошевић, Петар Југовић и Милинко Брашњовић, оглашени кривима.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју треба применити према оптуженима суд је ценио све околности из чл.54 КЗ које могу бити од утицаја па је оптуженом Александру Станковићу као олакшавајуће околности ценио његову ранију неосудиваност, његову старосну доб односно чињеницу да је оптужени односно да је у време извршења

кривичних дела која су му стављена на терет имао , те чињеницу да је као и чињеницу да је признао извршење кривичног дела из чл.348 ст.1 КЗ, а као отежавајућу околност на страни оптуженог суд је пенио ангажовање малолетника у извршењу кривичног дела из чл.246 ст.3 КЗ. **Оптуженом Александру Милошевићу** суд је као олакшавајуће околности ценио његову ранију неосуђиваност и старосну доб, односно чињеницу да је у време извршења кривичних дела која су му стављена на терет био док отежавајућих околности није било. **Оптуженом Станку Николићу** суд је као олакшавајућу околност узео у обзир његов породични статус односно околност да је док му је као отежавајућу околност пенио панић имајући при томе у , дакле

за које је му се судило у овом поступку. На страни оптуженог **Мирка Милошевића** суд је као олакшавајућу околност ценио то што је оптужени док му је као отежавајућу околност узео у обзир његову пакле

Оптуженом Петру Југовићу суд је као олакшавајућу околност узео у обзир околност да је кривична дела која су му стављена на терет извршио као те чињеницу да је и да је фактички признао извршење кривичног дела из чл.348 ст.1 КЗ, док отежавајућих околности није било. **Оптуженом Милинку Брашњовићу** суд је као олакшавајућу околност узео у обзир његову тешку породичну ситуацију, односно чињеницу да је након оптуженом током трајања овог кривичног поступка док му је отежавајућу околност узео у обзир његову ранију

док олакшавајућих околности није околности, а дајући им при томе адекватан значај, суд је **оптуженом Александру Станковићу** на основу одредби чл.45 и 60 ст.1 КЗ претходно за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, а за извршење кривичног дела недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.1 КЗ, применом одредби чл.48, 50 и 51 КЗ, утврдио казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци и новчану казну у износу од 50.000,00 динара, те му је применом чл.60 ст.2 КЗ и чл.63 КЗ изрекао јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 10 (десет) месеци, у коју казну му се има урачунати време које је провео у притвору почев од 05.03.2010. године, па до 20.12.2011. године, и новчану казну у износу од 50.000,00 динара. Имајући у виду све напред наведене отежавајуће и олакшавајуће околности, а дајући им при томе адекватан значај, суд је **оптуженом Александру Милошевићу** суд је на основу одредбе чл.45 и чл.60 ст.1 КЗ претходно за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 5 (пет) година, за извршење кривичног дела недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из

чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, применом одредби чл.56 и 57 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године (налазећи да све цењене олакшавајуће околности у одсуству отежавајућих околности, дају основа за ублажавање казне испод законом прописаног минимума и да се овако ублаженом казном може остварити сврха кажњавања), за извршење кривичног дела насилничко понашање из чл.344 ст.2 у вези ст.1 КЗ, казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, а за извршење кривичног дела убиство у покушају из чл.113 КЗ у вези чл.30 ст.1 и чл.33 КЗ, утврдио му је казну затвора у трајању од 5 (пет) година, те је применом одредби чл.60 ст.2 КЗ и чл.63 КЗ оптуженог Александра Милошевића осудио је на јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) година и 6 (шест) месеци затвора, у коју казну му се има урачунати време које је провео у притвору почев од 05.03.2010. године, па до упућивања оптуженог у установу за издржавање казне. Применом истих одредби оптуженом Петру Југовићу суд је претходно за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 5 (пет) година, а за извршење кривичног дела недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.1 КЗ, применом одредби чл.48, 50 и 51 КЗ казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и му новчану казну у износу од 50.000,00 динара, те му је применом одредби чл.45, 60 ст.2 и чл.63 КЗ изрекао јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 2 (два) месеца у коју казну му се има урачунати време које је провео у притвору почев од 05.03.2010. године, па до 17.11.2010. године, и новчану казну у износу од 50.000,00 динара. **Оптуженом Милинку Брашњовићу** суд је сходно одредбама чл.45 и чл.60 ст.1 КЗ претходно за извршење кривичног дела убиство у покушају из чл.113 КЗ у вези чл.30 ст.1 и чл.33 КЗ, утврдио казну затвора у трајању од 5 (пет) година, а за извршење кривичног дела недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, применом одредби чл.56 и 57 КЗ, казну затвора у трајању од 1 (једне) године (налазећи да ранија осуда за неистоврсно кривично дело цењена у контексту тешке породичне ситуације не представља препреку за ублажавање казне испод законом прописаног минимума, налазећи да се и ублаженом казном може постићи сврха кажњавања), те му је применом одредби чл.60 ст.2 КЗ и чл.63 КЗ изрекао јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 8 (осам) месеци, у коју казну му се има урачунати време проведено у притвору од 10.03.2010. године, па до 20.12.2011. године. **Оптуженом Станку Николићу** суд је применом одредби чл.45 и чл.63 КЗ изрекао казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју казну му се има урачунати време које је провео у притвору почев од 05.03.2010. године, па до 01.07.2011. године, док је **оптуженом Мирку Милошевићу**, применом истих законских одредби, изречена казна затвора у трајању од 5 (пет) година. Приликом одмеравања висине новчаних казни које ће изрећи, суд је ценио имовинско стање оптужених Александра Станковића и Петра Југовића, односно чињеницу да је реч о лицима без запослења и редовних извора прихода, па је узимајући у обзир дужину времена које су провели у притвору и дужину затворских казни на које су осуђени реч, те је нашао да би

плаћањем вишег износа од изреченог била угрожена како његова, тако и егзистенција његовог малолетног детета. При томе, суд је окривљеног осудио на новчану казну у напред наведеном, одређеном новчаном износу јер налази да би прибављање података за утврђивање дневних износа новчане казне знатно продужило трајање кривичног поступка.

Суд сматра да су изречене казне затвора и новчане казне изречене према оптуженима Александру Станковићу и Петру Југовићу, потпуно сразмерне како тежини извршених кривичних дела тако и степену кривице и личности сваког од оптужених понаособ, као и да су изречене казне неопходне, али и довољне да се оствари како општа сврха кажњавања из чл.42 КЗ тако и сврха изрицања кривичних санкција из чл.4 ст.2 КЗ, односно како специјална превенција према оптуженима да убудуће не врше кривична дела, тако и генерална превенција у сузбијању дела којима се повређују или угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством, из којих разлога суд налази да ће управо изречене казне на оптужене утицати на жељени начин.

У складу са одредбом чл.87 КЗ и чл.348 ст.5 КЗ суд је оптуженима Александру Станковићу, Петру Југовићу и Александру Милошевићу изрекао мере безбедности одузимања предмета и то: од оптуженог Александра Станковића револвер марке "Smith & Wesson", калибра 38 Spec., фабр.бр. X9727 и седам метка истог калибра за овај револвер, од оптуженог Александра Милошевића пиштољ марке "ЦЗ", модел "88", калибра 9 mm ПАРА, фабр.бр.75815 и 7 метака истог калибра за овај пиштољ и од оптуженог Петра Југовића пиштољ марке "ЦЗ", модел "70" калибра 7,65 mm, фабр.бр.Ц123527 са два оквира и 8 метака истог калибра за овај пиштољ, а обзиром да је реч о предметима који су били намењени и употребљени за извршење кривичних дела из чл.348 ст.1 КЗ и чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, за која су оптужени оглашени кривима.

На основу одредбе чл.246 ст.7 КЗ суд је одредио да се од оптуженог Александра Милошевића има одузети 0,46 грама марихуане.

Такође, обзиром да оптужени Александар Станковић није запослен и нема редовних примања по основу зараде, то пронађена и привремено одузета новчана средстава у износу од 15.100,00 динара и 975 евра стављена у контекст чињеница које су утврђене током доказног поступка, односно чињенице да је оптужени кривично дело из чл.246 ст.3 у вези ст.1 КЗ несумњиво извршио ради стицања имовинске користи, по оцени суда јасно намећу закључак да овај новац потиче од неовлашћених продаја дроге. С тога како нико не може задржати имовинску корист прибављену кривичним делом, суд је на основу одредбе чл.92 КЗ, одредио да се од оптуженог Александра Станковића одузме износ од 15.100,00 динара и 975 евра.

На основу одредби чл.193 и чл.196 ЗКП, суд је оценивши имовинске прилике оптужених, а пре свега чињеницу да су оптужени Александар Станковић,

Станко Николић, Мирко Милошевић, Петар Југовић и Милинко Брашњовић, радно способни и имају радне квалификације, исте обавезао да на име трошкова кривичног поступка, који укључују трошкове обављених неуропсихијатријских вештачења и трошкова довођења, плате износ од по 25.000,00 динара, а на име паушала, чији је износ одмерен према трајању и сложености овог кривичног поступка, износ од по 10.000,00 динара. Ценећи дужину трајња притвора, чињеницу да оптужени Александар Милошевић и пре лишавања слободе није имао стално запослење и редовне извора прихода, те чињеницу да му је овом пресудом изречена казну затвора у дужем ефективном трајању, то је суд оптуженог Александра Милошевића, у складу са одредбом чл.196 ст.4 ЗКП, у целости ослободио дужности плаћања трошкова кривичног поступка, обзиром да налази да би обавезивањем на плаћање истих била доведена у питање његова егзистенција.

Приликом избора кривичних санкција које с обзиром на извршено кривично дело треба изрећи малолетним, а сада пунолетним ~~Бенедикту Саболџићу~~, ~~Лазару Церићу~~ и ~~Илијом Давидовићу~~, суд је сходно одредбама чл.11 и 12 ЗМ имао у виду све чињенице и околности које могу утицати на доношење одлуке суда и изрицање оне кривичне санкције којом ће се на најбољи начин остварити сврха изрицања васпитних мера према малолетним учиниоцима кривичних дела. Имајући у виду предлоге странака у поступку, као и мишљење Центра за социјални рад, суд је нашао да је у конкретном случају према малолетним, а сада пунолетним ~~Бенедикту Саболџићу~~, ~~Лазару Церићу~~ и ~~Илијом Давидовићу~~, према којима до сада нису изричане кривичне санкције, адекватно изрећи васпитне мере појачаног надзора од стране органа старатељства из чл.17 ЗМ.

Определељујући се за овакву одлуку, суд је узео у обзир све чињенице и околности конкретног случаја, а посебно средину и прилике у којима су малолетници живели, узраст и зрелост малолетника, те својства њихових личности, као и тежину и друштвену опасност кривичних дела која су учинили, те је тако на страни ~~Бенедикта Саболџића~~ посебно узео у обзир његову породичну ситуацију, која је

као што је узео у обзир и дужину времена коју је провео у притвору, а која је давала мање могућности за његово напредовање као и чињеницу да се ~~Бенедикт Саболџић~~ и поред свега наведеног уредно одазивао позивима Центра за социјални рад и исказао спремност да сарађује. У погледу ~~Лазара Церића~~ суд је посебно имао у виду је код истог дошло до знатног пољшања и напредка на свим пољима јер је током кривичног поступка успео

и редовно се јављао Центру за
и ~~Илијом Давидовићу~~ суд је узео у обзир што је током кривичног
мери унапредио своје понашање, дистанцирао се од другова
компромитујуће деловали на њега,

Центром за социјални рад

којем се редовно јављао.

По мишљењу суда изреченим мерама ће се ефикасније утицати на ~~Л. Ц.~~ и ~~И. Д.~~ него васпитним мерама заводског карактера, обзиром да би васпитне мере заводског карактера негативно утицале на ~~И. Д.~~ чију личност карактеришу црте лабилности и поводљивости, односно биле контрапродуктивне и у случају ~~Л. Ц.~~, а све ово посебно уколико се има у виду очигледно исказана мотивација и труд, како њихова, тако и њихових родитеља који су такође редовно сарађивали са Центром и били брижни за њихов развој и васпитање. Исти став суд је заузео и у погледу ~~Б. С.~~ који обзиром на тешку породичну ситуацију и исказану спремност да сарађује са Центром, заслужује да му се пружи шанса да се на овај начин укључи у друштвену заједницу.

Такође, одредбом чл.40 ст.2 ЗМ предвиђено је да се према малолетном лицу које је кривично дело извршило као старији малолетник, а у време суђења није навршило 21 годину живота може изрећи одговарајућа васпитна мера (посебне обавезе, мера појачаног надзора од стране органа старатељства или мера упућивања у васпитно-поправни дом) или казна малолетничког затвора, те је суд стао на становиште да је у конкретном случају према малолетнима, а сада пунолетним ~~Б. С.~~, ~~Л. Ц.~~ и ~~И. Д.~~ најадекватније изрећи васпитне мере појачаног надзора од стране органа старатељства, а узимајући у обзир све напред наведене чињенице, запрећену кривично дело, његову природу и околности извршења, као и протек времена од извршења кривичног дела, те ранији живот малолетних, а сада пунолетних, ни је донео одлуку као у ставу VII изреке.

Одлука да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, осим трошкова одбране, донета је на основу одредбе чл.79 ЗМ, обзиром да су према малолетним, а сада пунолетним ~~Б. С.~~, ~~Л. Ц.~~ и ~~И. Д.~~ изречене васпитне мере.

На основу одредбе чл.246 ст.7 КЗ суд је одредио да се од малолетног сада пунолетног ~~Б. С.~~ има одузети 42,62 грама опојне дроге марихуане, од малолетног сада пунолетног ~~И. Д.~~ 21 таблета амфетамина и 0,22 грама опојне дроге марихуане, а од малолетног сада пунолетног ~~Л. Ц.~~ 0,51 грам опојне дроге марихуане, обзиром да је реч о предметима извршења кривичног дела из чл.246 КЗ.

На основу одредбе чл.87 КЗ суд је одредио да се од малолетног сада пунолетног ~~И. Д.~~ одузме електронска вагица за прецизно мерење „Digital KL-128“, обзиром да је реч о предмету који је био намењен и употребљен за извршење кривичног дела из чл.246 КЗ.

Суд је одбио предлог адв.Зденка Томановића, браниоца опт.Петра Југовића, да у допуну доказног поступка испита сведока Р: Ј: на околност непосредних сазнања о пореклу пиштоља пронађеног и привремено одузетог од оптуженог Петра Југовића, сведоке М Ј: Ј: и В Ј: на околности непосредних сазнања о позајмицама „новца на камату“ оптуженог Петра Југовића, и сведока Ј Ш на околност да је оптужени Петар Југовић дана 24.12.2009. године провео вече са њом, као што је одбио и предлог адв.Драгана Ђокића, браниоца опт.Александра Милошевића и адв.Немање Јоловића, браниоца опт.Миљинка Брашњовић, да у допуну доказног поступка испита сведока Ђ В на околности да је сведок био у поседу предметног возила када је вођен разговор између оптуженог Александра Милошевића и НН „Дуке“, јер је по налажењу суда у овом поступку чињенично стање у довољној мери разјашњено. Наиме, докази изведени током главног претреса, које је суд оцењивао по свом слободном судијском уверењу, имали су за резултат потпуно утврђење чињеница које су биле од важности за разјашњење предметне кривично-правне ствари, односно доношење одлуке о кривници оптужених Петра Југовића, Александра Милошевића и Миљинка Брашњовића, те у вези са тим околности поводом којих је предложено извођење предложених доказа са становишта суда биле су ирелевантне за доношење другачије одлуке у овом кривичном поступку.

Из свих изнетих разлога одлучено је као у изреци.

Записничар
Сања Бајић

Председник већа-судија
Данко Лаушевић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ
Против ове пресуде дозвољена
је жалба Апелационом суду у
Београду, у року од 15 дана од
пријема писменог преписа исте
а преко овога суда.